6656

1914

059
L-97

Lt 467-402

1913

„ՇԻՐԱԿ“
ՕՐԱՑՈՅՑ
1914
ԹՒԱԿԱՆԻ

ԸՆԴԱՐՁԱԿ ՅԱՒԵԼՒԱԾՈՎ

ԵՒ ՀԱՐՒՒՍՑ ԵՐԱԶԱՀԱՏՈՎ

ԿԱԶՄԵՑ

ԱՄՐԱՊԱՑ ՕՓԻՆԱՊԱՆ

Գինն է 20 կոպ.

Տպարան „Շիրակ“ Ալէքսանդրապոլ

1913

499/57

44544.ար.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1. Օրացոյց

2. Կեանքի կռիւը—բանաստ. Յ. Յովհաննիսեանի։

3. Տոմարական գիտելիքներ.—Ժամանակի չափեր.—Օր, ամիս. տարի։ Քանազան տոմարներ. ամիսներուն անուններուն ծագումը և նշանակութիւնը։ Գրիգորեան տոմար. Հայոց տոմար։ Քրիստոսի թուական և Պարզատոմար։

4. Տեղեկատու.—Ջուխ, կշիռ, Հարկեր, ուսուրքեր, Դրոշմատուրք, Մուրնակ, Պօստ, Հեռագիր, Կառավ, պայմանի օրինակներ։

5. Բանասիրական—Մի գրոյց՝ Լ. Տօլստոյի, Ալիզէ, Դատ ու Բախտ՝ Տեոմայերի, Կոյբի Ուխտադնացութիւնը՝ ռուսերէնից, Սանձահարողը՝ ֆրանսերէնից։

6. Սպառողական կօօպերացիա։

7. Գիտական—Մարմնիսական բժշկութիւն, Քիմիա և մաածողութիւնը, Մտածողութեան այժ մասին, Անգիտակցական ոգին։

8. Առողջապահական—Կեղտոտութեան չարիքները, Թոքախտ և ամուսնութիւն, Գաբեջրի օգտակարութիւնը, Երկաթուղեայ, Առողջապահական տանտաբանութիւն, Վատահաս մահը արգելել։ Կեանքը երկարացնելու և կարճացնելու պատճառները։

29453-63

Ի. 1410 ձ
059
Ա-97

"ՇԻՐԱԿ,,

ՕՐԱՑՈՅՑ

1914

ԹԻՒԱՆԻ

ԸՆԴԱՐՁԱԿ ՅԱԻԵԼԻԱՑՈՎ.

ԵՒ

ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐԱՋԱՀԱՆՈՎ.

ՏԱՍՆԵՒՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԿԱՋՄԵՑ

ԿԱՐԱՊԵՏ ԱՓԻՆԵԱՆ

Տպարան „ՇԻՐԱԿ" Գլէնտէյլ Գալիֆորնիա

1913

թ. 227

Նորին Ս. Օծութիւան Բարեհաճ հրամանի համաձայն Դիւանս յայտնում է, որ Նորին Վեհափառութիւնը թոյլ տուեց տպագրել սոյն օրացոյցը։

Դիւանապետ՝

ԲԱԳՐԱՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ԿՆԻՔ

1914

ԹԻՒԱԿԱՆԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Դիր տարւոյն . .	Հ.
Վերադիրը . .	ԺԴ. (14)
Եօթնեակը . .	Գ. (3)
Իննեաւտանեակը .	13
Տանուտէրը . .	Յուլն

Բուն ձայնք-ած. բձ. դձ. ձախակող-մեան դասին են Բուն-Բարեկենդ. սկսած։

ՏԱՐՆՄՈՒՏՆԵՐ

Հայկայ թուական	4406—4407	Օգոստ. 11
Հայոց տոմարական	թ. 1364—65	» 11
Մահմեդական	թ. 1331—32	Փետ. 12
Նոր տոմար	1915 թ.	Դեկտ. 19

ՇԱՐԺԱԿԱՆ ՏՕՆԵՐԸ ԵՒ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ

Օր ծննդեան		Բշ.
Միջոց ուտիք աւուրք		21
Բարեկենդան առաջաւորի	Յունվ.	26
Օր Տեառընդառաջի Ուր.	Փետ.	14
Բուն-Բարեկենդան	Փետ.	16
Զատիկ	Ապր	6.
Երեման Խաչ.	Մայ.	4
Համբարձումն	Մայ.	15
Հոգեգալուստ	»	25
Բարեկենդան ս. Լուս. պահ.	Յուն.	15
Բարեկենդան Վարդ. պահ.	Յուլ.	6
Վարդավառ	»	13
Միջոց շաբաթք պահօք		5
Բարեկենդան ս. Աստծնի պահ.	Օգ.	10
Վերափոխումն ս. Աստուածածնի	»	17
Միջոց շաբաթք պահօք		4
Բարեկենդան ս. Խաչի պահ.	Սեպ.	7
Խաչվերաց	»	14
Բարեկենդան Վարագայ ս. Խաչի	»	21
Վարագայ ս. Խաչ	»	28
Միջոց ուտիք շաբաթք		7
Գիւտ Խաչ	Հոկտ.	26
Բարեկենդան Յիսնակի պահ.	Նոյ.	16
Բարեկենդան ս. Յակոբայ պահ.	Դեկ.	7
Միջոց ուտիք աւուրք		17
Բարեկենդան Ծննդ. պահ.		Բշ.

* * *

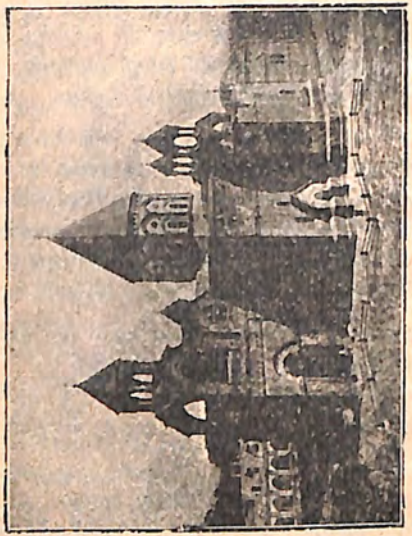
Զունիմ քեզ համար, ընկեր թանկագին,
Սրտատուչ, քաղցրիկ վաղեմի ծայներ.
Ա՛խ, բնկերնկ լարերն իմ խեղճ բնաբին
Շուտով սովրեցան երգել սեւ օրեր։

Կոիւ է այս կեանքն, եւ այդ կռուի մէջ
Ո՛րքան անպատրաստ, տկար մենք ոյժեր.
Բայց մենք գնում ենք մի յուսով անվերջ
Եւ չունինք ոչինչ մենք այլ բաջալեր։

Նոյն տկարութեամբ մենք ոտք ենք կոխում
Ամա նոր տարին, եւ առաջներիս
Մենք նոյն առաջնորդ աստղին ենք տեսնում—
Այդ լոյսն է, աղօտ դեռ լոյս է տալիս։

Եւ քանի վատ է, չէ՞ հանգել կրակ,
Յառա՛ջ, միշտ յառա՛ջ, ընկե՛ր թանկագին.
Կեանքն իրրեւ հեղեղ՝ կոհակ առ կոհակ
Շարժւում է, փրկում միայն քաջերին։

Ե. Չարենցեան

Ս. ԽԱՉԻԿԻՆ

0		Ն	Լ

ՅՈՒՆՒԱՐ

31 ՕՐ

1	▒*) Դշ. ղձ. գ. օր Ծննդ. պահ.։ **Տաւիմաւս եւ Կադաճը։** Եւս Յ. և Ռ., որոց անւանակոչութիւն Տեառն և յիշատակ Բարսղի Հայրապետին։	14	17
2	Եշ. ղկ. դ. օր Ծննդ. պահ.	15	18
3	Ուր. աձ. ե. օր Ծննդ. պահ.	16	19
4	Շբ. ակ. զ. օր. Ծննդ. պահ.	17	20
5	✣ Կիր. բձ. ՅՐԱԳԱԼՈՅՑ Ծննդ. Նախատօնակ Նաւակատիք։ Մինչև ամսոյ 13-ը ամէն երեկոյ նախատօնակ։ Յ. և Ռ. Ճրագալոյց Յայտնութեան։	18	21
6	▒ ✣ Բշ. բկ. **Տօն Ծննդեան եւ Մկրտութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։** Ջրօրհնէք։ Միջոց ուխտը 21 օր է։ Ռ. Մկրտ. Տեառն։	19	22

*) Այն տօն օրերը, երբ վարչական տեղերը եւ ուսւսց դպրոցների ուսանողները ազատ են պարապմունքներից, որոշած են այս ճեպագրով ▒։

0	ՅՈՒՆԻՍ	Ն	Լ
	♐ Վերջ. քառ. լուսնի		
7	✣ Գշ. գձ. բ. օր Ծննդ.։ Յիշատակ մեռելոց։	20	23
	Ր. Յովհաննու Կարապետին։		
8	Դշ. գկ. գ. օր Ծննդ.	21	24
	♉ Ի Զրհոնս։ Տօմ և Յայտ Արաց։		
9	Եշ. գձ. դ. օր Ծննդ.։	22	25
10	Ուբ. գկ. ե. օր Ծննդ.։	23	26
11	Շբ. աձ. զ. օր Ծննդ.։	24	27
12	✣ Կիր. ակ. է. օր Ծննդ. Նախատ.	25	28
13	✣ Բշ. բձ. ը. օր Ծննդ. Տօն Ամանակոչութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։ Նախատօնակ։	26	29
14	Գշ. բկ. Տօն Ծննդ. Յովհաննու Կարապետին։	27	30
	♑ Ծնունդ լուսնի։		
	Ր. Ս. Ղևոնդեայ, լուսաւորչին Վրաստանի։ Ռուսաց գպրոցները ազատ են պարապմունքից։		
15	Դշ. գձ. պահք։	28	1
16	Եշ. գկ. Ս. Պետրոսի հայրապետին, Վլասեայ եպիսկոպոսին, և Աբբոսղոմայ սարկաւագին։	29	2
17	Ուբ. դձ. պահք։	30	3

0	ՅՈՒՆԻՍ	Ն	Լ
	Ր. Անտոնի անապատականին։ Վերջ յիսնօրեայ ա. մասին ձմեռաց։		
18	Շբ. գկ. Ս. Անտոնի, Տրիփոնի, Պարսամայ և Ոնոփրիոսի ճգնաւոր.	31	4
	Յ. և Ր. Աթանասի և կիւրղի հայրապետացն Ալէքսանդրիոյ։		
	Սկիզբն յիսնօրեայ բ. մասի ձմեռաց		
19	✣ Կիր. աձ. Ա. զկնի Ծննդեան։ Հարսանիք։	1	5
	Նոր տոմար Փետրուար։		
20	Բշ. ակ. Ս. Թէոդոսի Թագաւորին և մանկանցն Եփեսոսի։	2	6
	Յ. և Ր. Եւթիմէոսի ճգնաւորին։		
21	Գշ. բձ. Ս. Կիրակոսի և մօրն Նոր Յօղիտայի և ս. Գոռոխոսի, Պոլիքառոսի և Գրիգորիսի։	3	7
22	Դշ. բկ. պահք։	4	8
	♑ Առաջին քառ. լուսնի։		
23	Եշ. գձ. Ս. Վահանայ Գողթնեցւոյն, Եւգինեայ կուսին և Հօրն Նոր Փիլիպպոսի և մօրն Կղօդեայ և երկուց եղբարցն Սերգեայ և Ապիտոնի, և երկուց Նեբքինեացն։	5	9
24	Ուբ. գկ. պահք։	6	10

0	ՅՈՒՆՒԱՐ	Ն	Լ.
25	Շբ. գձ. Ս. Հայրապետացն Աթանասի և Կիւրղի։ Յ. և Ռ. Գրիգորի տատուծարանին։	7	11
26	✠ Կիր. գկ. Բ. զկնի Ծննդ. Բանկենդան Առաջաւորաց պահոց։	8	12
27	Բշ. աձ. ա. օր առաջաւոր. պահ. Յ. և Ռ. Փոխադրութիւն նշխարանց ս. Յովհաննու Ոսկեբերանին։	9	13
28	Գշ. ակ. բ. օր առաջաւոր. պահ.։	10	14
29	Դշ. բձ. գ. օր առաջաւոր. պահ.։	11	15
	☉ Լրումն լուսնի։ Ռ. Յարձ Նշխարաց Իգնատիոսի հայրապետին։		
30	Եշ. բկ. դ. օր առաջաւոր. պահ.։ Յ. և Ռ. Հայրապետացն Բարսղի, Գրիգորի և Յովհաննու Ոսկեբերանին։	12	16
31	Ուր. գձ. ե. օր առաջաւոր պահ.։ Յիշատակ Յովհաննու մարգարէին։	13	17

Յունուարի 1-ից մինչեւ այսօր օրն ա-ւելացել է 1 ժ. 55 ր.

0		Ն	Լ.
	ՓԵՏՐԻՒԱՐ		
	28 ՕՐ		
1	Շբ. գկ. Ս. Մարգոսի զօրավարին և որդւոյ նորա Մարտիրոսին և չարեքտասան զինուորացն։	14	18
2	✠ Կիր. գձ. Գ. զկնի Ծննդ. Հարսանիք։ Ռ. Տեառընդառաջ։	15	19
3	Բշ. գկ. Ս. Աւովմեանց զօրավար.	16	20
4	Գշ. աձ. Ս. Սուքիասեանց վկայից։	17	21
5	Դշ. ակ. պահք։	18	22
	€ Վերջ. քա. լուսնի։		
6	Եշ. բձ. Ս. Ոսկեանց քահանայից։	19	23
7	Ուր. բկ. պահք։	20	24
	Օր իջանելոյ ջերմութեան արեւու յօդս։		
	☉ Ի Զուկն։ Տօմ և Յայտ Մեհեկան։		
8	Շբ. գձ. **Ս. Սահակայ Պարթեւի** հայրապետին մերոյ։	21	25
9	✠ Կիր. գկ. Դ. զկնի Ծն. Հարսանիք։	22	26
10	Բշ. գձ. Ս. Մարկոսի եպիսկոպոսին, Պիոնի քահանային, Կիւրղի և	23	27

Օ	ՓԵՏՐԻԱՐ	Ն	Լ
	Բենիամինի սարկաւագին և ս. վրկայիցն Աբգլմաեհի, Որմզդանայ և Մայենի։		
11	Գշ. դկ. Ս. Ղևոնդեանց քահանայիցն։	24	28
	Ռ. Վկասայ եպիսկոպոսին և Թէոդորոսի զօրավարին։		
12	Դշ. աձ. պահք։	25	29
	✪ Ծնունդ լուսնի։		
13	✣ Եշ. ակ. **Ս. Վարդանացց** զօրավարացն մերոց և 1036 վկայիցն, որք կատարեցան ի մեծ պատերազմին։ Տօն ազգային և յիշատակ մեռելոց։ Նախատօնակ։	26	1
14	✣ Ուր. բձ. պահք։ **Տեառն ընդառ աջ**։	27	2
	▒ Ռ. Բարեկ. եօթնեակի։		
	Օր իջանելոյ ջերմութեան արեւու ի ջուրս։		
15	Շբ. բկ. Կ. Պօլսոյ ս. Ժողովոյն 150 հայրապետացն։	28	3
	Երեկոյեան սեղանը ծածկւում է վարագոյրով։		
	▒ Ռ. Բարեկ. եօթնեակի։		
16	✣ Կիր. դկ. **Ռաբ-Ռաբեկնեցոյ**։ Եւս Յ. և Ռ., որոց նաև Գիւտ գլխոյն	1	4

Օ	ՓԵՏՐԻԱՐ	Ն	Լ
	Խոյն Յովհաննու Կարապետին։		
	Նոր Տոմար Մարտ։		
17	Բշ. աձ. ս. օր մեծի պահ.։	2	5
18	Գշ. ակ. բ. օր մեծի պահ.։	3	6
19	Դշ. բձ. գ. օր մեծի պահ.։	4	7
	Ճորտերի ազատութիւնը Ռուսաստանում։		
	Ռուսաց դպրոցները ազատ են պարապմունքից։		
20	Եշ. բկ. դ. օր մեծի պահ.։	5	8
	☽ Ա.ռ. քս. լուսնի։		
21	▒ Ուր. գձ. է. օր մեծի պահ.։	6	9
	Օր իջանելոյ ջերմութ. արեւու ի հողն։		
	Ռոմանովների տան 300-ամեայ յոբելեանը։		
22	Շբ. գկ. դ. օր մեծի պահ. **Ս. Թէոդորոսի զօրավարին**։	7	10
23	✣ Կիր. զձ. է. օր մեծի պահ.	8	11
	Բ. Քառասնորդական պահոց։		
24	Բշ. գկ. ը. օր մեծի պահ.։	9	12
	Ռ. Գիւտ գլխոյն Յովհաննու Կարապետին։		
25	Գշ. աձ. թ. օր մեծի պահ.։	10	13

0	ՓԵՏՐՒԱՐ	Ն	Լ.
	Պառաւանց ցուրտ, որ տեւէ 7 օր եւ 8 գիշեր:		
26	Դշ. ակ. ժ. օր մեծի պահ.:	11	14
27	Եշ. բձ. ժա. օր մեծի պահ.:	12	15
	☉ Լրումն լուսնի:		
28	Ուր. բկ. ժբ. օր մեծ պահ.:	13	16

Փետրուարի 1-ից մինչեւ այսօր օրն աւելցել է 2 ժ. 7 ր.

0		Ն	Լ.
	ՄԱՐՏ		
	31 ՕՐ		
1	Շբ. զձ. ժգ. օր մեծի պահ.: Ս. Կիւրղի Երուսաղեմայ հայրապետին, միւս Կիւրղի եպիսկոպոսին և մօրն նորա Անննայի:	14	17
2	✠ Կիր. զկ. ժդ. օր մեծի պահ. Գ. Քառասնորդական պահ.: Անառակին:	15	18
3	Բշ. զձ. ժե. օր մեծի պահ.: Վերջ ցոտյն պատառացց:	16	19
4	Գշ. ղկ. ժզ. օր մեծի պահ.:	17	20
5	Դշ. աձ. ժէ. օր մեծի պահ.:	18	21
6	Եշ. ակ. ժը. օր մեծի պահ.:	19	22
	☾. Վերջ քառ. լուսնի:		
7	Ուր. բձ. ժԹ. օր մեծի պահ.: Վերջ յիսնօրեայ Ք. մասին ձմեռաց: Ռ. Գլուա նշխարաց ս. Յովհաննու կարապետին:	20	23
8	Շբ. բկ. ի. օր մեծի պահ: Ս. Յովհաննու Երուսաղէմայ հայրապետին և	21	24

0	ՄԱՐՏ	Ն	Լ.
	ս. հայրապետացն մերոց Յովհաննու Օձնեցւոյն, Յովհաննու Որոտնեցւոյն, և Գրիգորի Տաթևացւոյն:		
9	✠ Կիր. գձ. իա. օր մեծի պահ:	22	25
	Դ. Քառասնորդական պահ: Տնտեսին:		
	Դարնանամուտ եւ հաւասարած գիշեր ցերեկ հաւասար են: Ցերեկն սկսում է նուազիլ եւ գիշերը կարճանալ:		
10	Բշ. գկ. իբ. օր մեծի պահ:	23	26
11	Գշ գձ. իգ. օր մեծի պահ.	24	27
12	Դշ. ակ. իդ. օր մեծի պահ.: Միջինք:	25	28
13	Եշ. աձ. իե. օր մեծի պահ.	26	29
14	Ուր. ակ. իզ. օր մեծի պահ.:	27	30
	♉ Ծնունդ լուսնի:		
15	Շբ. բձ. իէ. օր մեծի պահ.: Ս. Մանկանցն քառասնից, որք ի Սեբաստիայ կատարեցան:	28	1
16	✠ Կիր. բկ. իը. օր մեծի պահ. ե. Քառասնորդական պահ.: Դատաւորին:	29	2
17	Բշ. գձ. իթ. օր մեծի պահ.	30	3
18	Գշ. գկ. լ. օր մեծի պահ.	31	4
	Ռ. Կիւրղի Երուսաղէմայ հայրապետին		
19	Դշ. գձ. լա. օր մեծի պահ.	1	5

0	ՄԱՐՏ	Ն	Լ.
	Նոր տոմար Ապրիլ		
20	Եշ. գկ. լբ. օր մեծի պահ.:	2	6
21	Ուր. աձ. լգ. օր մեծի պահ.: Նախատօնակ: Բացւում է պատարագի սեղանի վարագոյրը:	3	7
22	✠ Շբ. ակ. լդ. օր մեծի պահոց: Ս. Գրիգորի Էջմածնչին մերոյ, սոսկալի չարչարանացն և մահն ի վիրապին:	4	8
	☽ Առ. քռ. լուսնի:		
23	✠ Կիր. բձ. լե. օր մեծի պահոց: Զ. Քառասնորդ. պահ. Գալստեան:	5	9
24	Բշ. բկ. լզ. օր մեծի պահ.:	6	10
25	Գշ. գձ. լէ օր մեծի պահ.: ✠ Ի. Աւետման Աստուածածնի:	7	11
26	Դշ. գկ. լը. օր մեծի պահ.:	8	12
27	Եշ. դձ. լթ. օր մեծի պահ.:	9	13
28	Ուր. գկ. խ. օր մեծի պահ.:	10	14
29	Շբ. աձ. խա. օր մեծի պահ. Յիշատակ յարութեան Ղազարու:	11	15
	♌ Լրումն լուսնի:		
30	✠ Կիր. ակ. խբ. օր մեծի պահոց:	12	16

0	ՄԱՐՏ	Ն	Լ
	Ծաղկազարդ: Երկոյեան Դռնաբացէք:		
31	Աւ. Բշ. բձ. պահք:	13	17

Մարտի 1-ից մինչեւ այսօր օրն աւելացել է 2 ժ. 24 ր.

0		Ն	Լ
	ԱՊՐԻԼ		
	30 ՕՐ		
1	Աւ. Դշ. բկ. պահք: Յիշատակ տաբէն կուսանաց:	14	18
2	Աւ. Դշ. գձ. պահք:	15	19
3	✣ Աւ. Եշ. գկ. պահք: Յիշատակ Ոտնաւաշի: եւս Յ. և Ր.:	16	20
4	✣ Աւ.Ուր.գձ. պահք: ՅԻՇԱՏԱԿ ՉԱՐՉԱՐԱՆԱՑ և ԽԱՉԵԼՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՑ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ: Թափօր Թադման:	17	21
5	✣ Աւ. Շբ. գկ. ՀՐԱԳԱԼՈՑՑ ՉԱՏԿԻ: Նախատօնակ: Նաւակատիք:	18	22
	€ Վերջ քառ. լուսնի		
6	✣ Կիր. աձ. ՉԱՏԻԿ: Ուխտ է ամէնքոց մինչև Համբարձում: Նախատօնակ: եւս Յ. և Ր.:	19	23
7	✣ Բշ. ակ. բ. օր Զատկի: Յիշատակ մեռելոց: **Աւետումն ս. Ա ս տ ւ ա ծ ա ծ ն ի:**	20	24

Օ	Ա. Պ Ր Ի Լ.	Ն	Լ.
8	✣ Գշ. բձ.գ. օր Զատկի։	21	25
	☉ Ի Ցուլն. Տօմ և Յայտ Ամենայն։		
9	Դշ. բկ. գ. օր Զատկի։	22	26
10	Եշ. գձ. և. օր Զատկի։	23	27
11	Ուբ. գկ. գ. օր Զատկի։	24	28
12	Շբ. գձ. է. օր Զատկի։ Յիշատակ գլխատման ս. Յովհաննու Մկրտչին։	25	29
	☽ Ծնունդ լուսնի.		
13	✣ Կիր. գկ. ը. օր Զատկի։ Նոր Կիւրակէ։ (Կրկնազատիկ) Երեկոյեան անդաստան։	26	1
14	Բշ. աձ. թ. օր յինանց։	27	2
15	Գշ. ակ. ժ. օր յին.	28	3
16	Դշ. բձ. ժա. օր յին.	29	4
17	Եշ. բկ. ժբ. օր յին.	30	5
18	Ուբ. գձ. ժգ. օր յին.	1	6
	Նոր ամսոյ Մայիս։		
19	Շբ. գկ. ժը. օր յին.	2	7
20	✣ Կիր. գձ. ժե. օր յին. Աշխարհամատոյն կիր.(Կանաչ) Կիւր.	3	8
	☽ Առ. քառ. լուսնի։		

Օ	Ա. Պ Ր Ի Լ.	Ն	Լ.
21	Բշ. գկ. ժգ. օր յին.	4	9
22	Գշ. աձ. ժէ. օր յին.	5	10
23	Դշ. ակ. ժբ. օր յին. ✣ Յ. և Ռ. Ս. Գէորգ։	6	11
24	Եշ. բձ. ժթ. օր յին. Յ. և Ռ. Թումայի առաքելոյ։	7	12
25	Ուբ. բկ. ի. օր, յին. Յ և Ռ. Մարկոսի աւետարանչին։	8	13
26	Շբ. գձ. իա. օր յին.	9	14
27	✣ Կիր. գկ. իբ. օր յին. Դ. զկնի զատկի։ (Կարմիր կիւր.)	10	15
28	Բշ. գձ. իգ. օր յին.	11	16
29	Գշ. գկ. իդ. օր յին.	12	17
30	Դշ. աձ. իե. օր յին.	13	18

Ապրիլի 1-ից մինչեւ այսօր օրն աւելացել է 2 ժ. 8 ր՝

0		Ն	Լ.
	ՄԱՅԻՍ		
	31 ՕՐ		
1	Եշ. ակ. իզ. օր յին.	14	19
2	Ուբ. բձ. իէ. օր յին.	15	20
3	Շբ. բկ. իը. օր յին.	16	21
4	✣ Կիր. գձ. իթ. օր. յին. ե. զկնի զաւակի։ Տօն Երեւման ս. Խաչի։	17	22
	☾ Վերջ. քս. լուսնի։		
5	Բշ. գկ. լ. օր յին.	18	23
6	▩ Գշ. գձ. լա. օր յին.	19	24
7	Դշ. գկ. լը. օր յին.	20	25
8	Եշ. աձ. լգ. օր յին. Յ. և Ռ. Յովհաննու աւետարանչին։ Տօմ և Յայտ Մարեբի։	21	26
9	▩ Ուբ. ակ. լդ. օր յին. ✣ Ռ. Նիկոդայոսի սքանչելագործին։	22	27
	☉ Յերկաւսրն		
10	Շբ. բձ. լե. օր յին.	23	28
11	✣ Կիր. բկ. Զ. կիր. զկնի զաւակի։	24	29
12	Բշ. գձ. լէ. օր յին.	25	30
	☽ Ծնունդ լուսնի։		

0	ՄԱՅԻՍ	Ն	Լ.
13	Գշ. գկ. լը. օր յին.	26	1
14	▩ Դշ. գձ. լթ. օր յին.	27	2
15	▩ ✣ Եշ. զկ. խ. օր յին։ Համբարձումն Քրիստոսի։ Եւս Յ. և Ռ.։	28	3
16	Ուբ. աձ. խա. օր յին. Պահք։	29	4
17	Շբ. ակ. խբ. օր յին.	30	5
18	✣ Կիր. բձ. խգ. օր յին.։ Է. զկնի զաւակի։ Երկրորդ Ծաղկազարդ։	31	6
19	Բշ. բկ. խդ. օր յին. Նոր տոմար Յունիս։	1	7
20	Գշ. գձ. խե. օր յին. ☽ Ասւ. քս. լուսնի։	2	8
21	Դշ. գկ. խզ. օր յին. Պահք։ Յ. և Ռ. Կոստանդիանոսի և Հելինէի։	3	9
22	Եշ. գձ. խէ. օր. յին.	4	10
23	Ուբ. գկ. խը. օր յին։ Պահք։	5	11
24	Շբ. աձ. խթ. օր յին.	6	12
25	▩ ✣ Կիր. ակ. Հոգեգալուստ։(Պենտեկոստէ)։ Եւս Յ. և Յ։ Բարեկենդան Նոհեական պահոց։	7	13
26	▩ Բշ. բձ. ք. օր Հոգ. պահք։ ✣ Ռ. ք. օր Հոգեգալստեան։	8	14
27	Գշ. բկ. գ. օր Հոգ. պահք։	9	15

0	ՄԱՅԻՍ	Ն	Լ
	☉ Լրումն լուսնի։		
28	Դշ. գձ. դ. օր Հոգ. պահք։	10	16
29	Եշ. գկ. և. օր Հոգ. պահք։	11	17
30	Ուր. գձ. գ. օր Հոգ. պահք։	12	18
31	Շբ. գկ. է. օր Հոգեգալստեան։	13	19

Մայիսի 1-ից մինչեւ այսօր օրն աւելացել է 1 ժ. 23 ր.

0		Ն	Լ
	ՅՈՒՆԻՍ		
	30 ՕՐ		
1	Կիր. աձ. Ա. կիր. Յարութեան։ (Յիշատակ եղիայի մարգարէին)։ Նախատօնակ։ Առաջին պսակ։ Հարսանիք։	14	20
2	Բշ. ակ. Ս. Կուսանացն Հռիփսիմեանց։ Նախատօնակ։	15	21
3	Գշ. բձ. Ս. Կուսանացն Գայիանեանց։	16	22
	☾ Վերջ քո. լուսնի։		
4	Դշ. բկ. պահք։ Նախատօնակ։	17	23
5	Եշ. գձ. Ս. Յովհաննու Կարապետին և Աթանագինեայ եպիսկոպոսին։	18	24
6	Ուր. գկ. պահք։ Նախատօնակ։	19	25
7	✠ Շբ. գձ. **Ս. Գրիգորի Լուսաւորչին** մերոյ եւն ի վիրապէն։	20	26
	Տօմ և Յայտ Մարգաց։		
8	✠ Կիր. գկ. Բ. գկի Հոգ. Տօն Կաթուղիկէ ս. Ընդմիաձնի։ (Հայաստանայց բոլոր եկեղեցիներում կատարւում է հանդէս)։	21	27

Օ	ՅՈՒՆԻՍ	Ն	Լ
9	Բշ. աձ. Ս. Մանկացն Բեթղեհէմի, Ակակիոսի վկային, Մովկիմայ քահանային և Կոտրատիոսի զինաւորին: Ամառնամուտ եւ արեւադարձ Յոհաննու: Ցերեկն սկսում է կարճանալ եւ գիշերը երկարիլ:	22	28
	☉ Ի Յոհաննէսին:		
10	Դշ. ակ. Ս. Կուսանացն Նունեայ և Մանեայ:	23	29
	☉ Ծնունդ լուսնի:		
11	Դշ. բձ. պահք:	24	1
12	Եշ. բկ. Ս. Իշխանացն Սահակայ և Ցովսէփայ և ս. վկայիցն՝ Սարգսի և Բագոսի:	25	2
13	Ուր. զձ. պահք:	26	3
14	Շբ. կկ. Ս Ներսեսի Մեծի հայրապետին մերոյ և Ղազայ եպիսկոպոսին:	27	4
15	✠ Կիր. զձ. Գ. զկնի Հոգ. Բարեկենդան Ս. Լուսաւորչի պահոց:	28	5
16	Բշ. զկ. պահք: Ս. Եպիփանու Կիպրացւոյն, Բաբելայ հայրապետին և Եւթից աշակերտաց նորին:	29	6
17	Դշ. աձ. պահք: Ս. Կոստանդիանոսի թագաւորին և մօրն նորա Հելինեայ:	30	7

Օ	ՅՈՒՆԻՍ	Ն	Լ
18	Դշ. ակ. պահք: Նոր տոմար Յուլիա: ☽ Ա. քառ. Լուսնի:	1	8
19	Եշ. բձ. պահք: Ս. Թէոդիտոսի գաղատացւոյն և Թալիլեայ բժշկին և Եօթն կուսանացն, որք յԱնկիւրիայ կատարեցան:	2	9
20	Ուր. բկ. պահք: Նախատօնակ:	3	10
21	✠ Շբ. գձ. Գիւտ Նշխարաց Ս. Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ:	4	11
22	✠ Կիր. զկ. Գ. զկնի Հոգ: Հարսանիք:	5	12
23	Բշ. զձ. Ս. վկայիցն Անտոնիոսի, Թէոփիլոսի, Անիքտոսի և Փոտինոսի:	6	13
24	Դշ. զկ. Ս. Դանիէլի մարգարէին և երից աշակերտացն՝ Սեդրաքայ, Միսաքայ և Աբեդնագովի:	7	14
25	Դշ. աձ. պահք: Նախատօնակ:	8	15
	☉ Լրումն լուսնի:		
26	✠ Եշ. ակ. Ս. Թարգմանչացն մերոց Սահակայ եւ Մեսրոպայ:	9	16
27	Ուր. բձ. պահք:	10	17
28	Շբ. բկ. Ս. Տրդատայ թագաւորին	11	18

0	ՅՈՒՆԻՍ	Ն	Լ
	Մերոյ և Աշխէն տիկնոջն և Յասրո-վիպհաոյն։ Նախատօնակ։		
29	✠ ▩ *Կիր. գձ. Ե. զկնի Հոգ. Գիւտ Տփոյ ս. Առաւածածնի։*	12	19
	✠ *Յ. և Ռ. Առաք. Պետրոսի և Պօղոսի։*		
30	*Գշ. զկ. Ս. Կալիսարատոսի և 49 վկայից և Դունկիանոսի քահանային։*	13	20

Յունիսի 1-ից մինչեւ այսօր օրը կարճացել է 0 ժ. 22 ր.

0		Ն	Լ
	ՅՈՒԼԻՍ		
	31 ՕՐ		
1	*Գշ. գձ. Ս. Զաքարիայ մարգարէին։*	14	21
2	*Դշ. զկ. պահք։*	15	22
	☪ *Վերջ քռ. լուսնի։*		
3	*Եշ. աձ. Ս. Եղիսէի մարգարէին։*	16	23
4	*Ուր. ակ. պահք։*	17	24
5	*Շբ. բձ. Ս. երկոտասան առաքելոյն Քրիստոսի, և Պօղոսի երեքտասան առաքելոյն։*	18	25
6	✠ *Կիր. բկ. Զ. զկնի Հոգ. Յարեկենդան վարդավառի պահոց։*	19	26
7	*Բշ. գձ. ա. օր Վարդ. պահ.*	20	27
	Տօմ և Յայտ Հրատից։		
8	*Գշ. գկ. բ. օր Վարդ. պահ.*	21	28
9	*Դշ. գձ. գ. օր Վարդ. պահ.*	22	29
10	*Եշ զկ դ. օր Վարդ. պահ.*	23	30
	⊗ *Ծնունդ լուսնի։*		
11	*Ուր. աձ ե. օր Վարդ. պահ։*	24	1

0	ՅՈՒԼԻՍ	Ն	Լ
	☉ յԱռաւօտն։		
12	Շբ. ակ Յիշատակ Տապանակին Հնոյ և Տօն Նորոյս ս. եկեղեցւոյ։ Նաւակատիք։	25	2
13	✣ Կիր. բձ. Վարդավառ։ երեկոյեան անդաստան։ (Միջոց ուտիքը չորս շաբաթ է)։	26	3
14	✣ Բշ. բկ. բ օր Վարդ. Յիշատակ մեռելոց։	27	4
15	Գշ. գձ. գ օր Վարդ.։	28	5
16	Դշ. գկ. պահք։	29	6
17	Եշ. գձ. Ս. Եսայեայ մարգարէին։	30	7
	☽ Առ քո լուսանի։		
18	Ուր. դկ. պահք։ Նախատօնակ։	31	8
19	✣ Շբ. աձ. Ս. Թադէոսի առաքելոյն մեռոյ և Սանդխտոյ կուսին։	1	9
	Նոր տոմար Օգոստոս։		
20	✣ Կիր. ակ. Բ. զկնի Վարդ. Հաւատոյ։	2	10
	Յ. և Ռ. եղիայի մարգարէին։		
21	Բշ. բձ. Ս. Կիպրիանոսի եպիսկոպոսին, և 45 վկայից և կուսանացն Յուստինեայ, Եւփիմեայ և Բրիտոնեայ։	3	11

0	ՅՈՒԼԻՍ	Ն	Լ
22	Գշ. բկ. Ս. Աթանագինեայ եպիսկոպոսին, և տան աշակերտացն և հինգ վկայից։	4	12
23	Դշ. գձ. պահք։	5	13
24	Եշ. գկ. Ս. Նախահարցն՝ Ադամայ, Աբելի, Սեթայ, Ենովսայ, Ենովքայ, Նոյի, Մելքիսեդեկի, Աբրհամու, Իսահակայ, Յակովբայ, Յովսէփայ Մովսիսի, Ահարոնի, Եղիազարու, Յեսուայ, Սամուէլի, Սամփսոնի, Յեփթայեայ, Բարակայ, Դէղէօի, և այլոց ս. նախահարցն։	6	14
25	Ուր. դկ. պահք։	7	15
	☉ Լրումն լուսնի։		
26	Շբ դկ. Ս. Որդւոց և թոռանց ս. Գրիգորի Լուսաւորչին մեռոյ՝ Արիստակիսի, Վրթանիսի, Յուսկանն, Գրիգորիսի և Դանիէլի։	8	16
27	✣ Կիր. ձձ. Գ. զկնի Վարդ. Հաւատոյ։	9	17
28	Բշ. ակ. Ս Մակաբայեցւոցն՝ եղիազարու քահանային, և Շամունեայ և եօթն որդւոց նորին։	10	18

0	ՅՈՒԼԻՍ	Ն	Լ
29	Դշ. գձ. Ս. Երկոտասան մագաբէից՝ Ովսեայ, Ամովսայ, Միքեայ, Յովելայ, Աբդիու, Նաւումայ, Ամբակումայ, Յոնանու, Սոփիայ, Անգեայ Զաքարիայ և Մալաքեայ։	11	19
30	▒ Դշ բկ պահք։	12	20
31	Եշ. գձ Ս Սոփիայ և երից դստերացն՝ Պիստոսի, Ելպիսի, և Ագապի։ Ռ. Բարեկենդ ս. Աստուածածնի պահ։	13	21

Յուլիսի 1-ից մինչեւ այսօր օրը կարճացել է 1 ժ. 47 ր.

0		Ն	Լ

ՕԳՈՍՏՈՍ

31 ՕՐ

1	Ուր. գկ. պահք։	14	22
	€ Վերջ քո. լուանի։		
2	Շր. գձ. Ս. Գրիգորի աստուածաբ.։	15	23
3	✣ Կիր. գկ. Դ.գկնի Վարդ.Հարսանիք։	16	24
4	Բշ. աձ. Ս. Եւթինէոսի, Մակարիոսի, Վազկրիոսի, Կանդիտոսի և Ակիւդեայ։	17	25
5	Դշ. ակ. Ս. Անդրէի զօրավարին և բանակի նորին, Կալինիկոսի և Դեմետրեայ վկայիցն։	18	26
6	▒ Դշ բձ. պահք։	19	27
	✣ Ռ. Վարդավառ։		
	Տօմ. և Յայտ Աւետեաց։		
7	Եշ. բկ. Ս. Անդրիանոսի և կնոջ նորա Անաստասիայ, Թէոդորոսի և Եւթիւքոսի վկայիցն։	20	28
8	Ուր. գձ. պահք։	21	29
9	Շր. գկ. Եփեսոսի ս. ժողովոյն, եր-	22	1

0	ՕԳՈՍՏՈՍ	Ն	Լ
	կու հարիւր հայրապետացն։		
	☸ Ծնունդ լուսնի։		
10	✣ Կիր գձ. Ե. զկնի վարդ։	23	2
	Բարեկենդան ս. Աստուածածնի պահ.		
11	Բշ. զկ. ա. օր Աստուածածնի պահ։	24	3
	Ամանորայ եւ Տարեմուտ Հայկազեան մեծ թուականին 4407 եւ մեր տումարի նորոգութեան 1364։ Նաւասարդ։		
	☾ Ի կոյսն։		
12	Գշ. աձ. բ. օր Աստուածածնի պահ.	25	4
13	Դշ. ակ. գ. օր Աստուածածնի պահ	26	5
14	Եշ. բձ. դ. օր Աստուածածնի պահ.	27	6
15	Ուբ. բկ. ե. օր Աստուածածնի պահ	28	7
	✣ Ց և Ռ. Վերափոխումն ս. Աստուածածնի։		
16	✣ Շբ. գձ. Տօն Շողակաթի Ս. Հղ- միածնի ըստ տեսլեան ս. Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ։ Նախատօնակ։ Նաւակատիք։	29	8
	☽ Առ. քառ. լուսնի		

0	ՕԳՈՍՏՈՍ	Ն	Լ
17	✣ Կիր.գկ.ՎԵՐԱՓՈԽՈՒՄՆ ս.Աստ- ւածածնի։ Ութ օր ամէն երեկոյ նախատօնակ։ Միջոց ուտիքը երեք շաբաթ է։ (Պատարագից յետոյ կա- տարուում է խաղողի օրհնութիւն)։ (Մեծահանդէս օր ուխտի Եօթնվիրաց ս. Աստուածածին եկեղեցու Ալէքսան- դրապօլու։	30	9
18	✣ Բշ. գձ. բ. օր Վերափոխման։ Յիշատակ մնռնդց։	31	10
19	Գշ. գկ. գ. օր Վերափոխ։	1	11
	Նոր տումար Սեպտեմբեր		
20	Դշ. աձ. դ. օր Վերափ.	2	12
21	Եշ. ակ. ե. օր Վերափ.	3	13
22	Ուբ. բձ. զ. օր Վերափ.	4	14
23	Շբ. բկ. է. օր Վերափ.	5	15
	☾ Լր. լուսնի։		
24	✣ Կիր. գձ. ը. օր Վերափ.	6	16
25	Բշ. գկ Թ. օր Վերափ.	7	17
	Ռ. Յիշատակ նահատման Արեւելեան կուսիցս։		
26	Գշ. դձ. Ս. Յովակիմայ և Աննայի Ծնողաց ս. Աստուածածնի և կանանցն	8	18

0	ՕԳՈՍՏՈՍ	Ն	Լ
	Իւղաբերից։		
27	Դշ. դկ. պահք։	9	19
28	Եշ. առ. Ս. Երեմեայ մարգարէին։	10	20
29	Ուր. ակ. պահք։	11	21
	✣ Յ. և Ռ. Գլխատումն Յովհաննու Մկրտչի և պահք։		
30	Շր. բձ. Ս. Առաքելոցն՝ Թովմայի, Յակովբայ և Շմաւոնի։ Նախատօնակ։	12	22
	✣ Ռ. Ալէքսանդր Նեվսկի։		
31	✣ Կիր. բկ. Գ. զկնի Վերափ. Դիւտ Գօտւոյ ս. Աստուածածնի։ Հարսանիք։	13	23

€ Վերջ. քո. լուսնի։

Օգոստոսի 1-ից մինչեւ այսօր օրը կարճացել է 2 ժ. 18 ր.

2 94453-63

0		Ն	Լ
	ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ		
	30 ՕՐ		
1	Բշ. գձ. Ս Ստեփաննոսի ուխտեցւոյն և ս. վկայիցն Գոհարինեայ, Ծամիդէսի, Տուքիկոսի, և Ռադիկոսի։	14	24
2	Գշ. գկ. Ս. Մարգարէից Եզեկիէլի, Եզրի և Զաքարիայի հօրն Յովհաննու Մկրտչի։	15	25
3	Դշ. գձ. պահք։	16	26
4	Եշ. դկ. Ս. Յովհաննու կարապետին և Յորայ արգարոյն։	17	27
5	Ուր. առ. պահք։ Նախատօնակ	18	28
6	Շր. ակ. Նիկիոյ ս. ժողովոյն և 318 հայրապետացն։ Նախատօնակ։	19	29
7	Յ. և Ռ. Մխիթարէի հրեշտակապետին։ ✣ Կիր. բձ. Դ. զկնի Վերափ։ Բարեկենդան ս. Խաչի պահոց։ Նախատօնակ.	20	30
	● Ծնունդ լուսնի		
8	✣ Բշ. բկ. ա. օր Խաչի պահ։	21	1

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ 2000-ԱՄՅԱԿ
Ի. Ա. Աճառյանի անվան ԳՐԱԴԱՐԱՆ

0	ՄԵՊՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	Տօն Ծննդեան ս. Աստուածածնի ի յԱննայէ:		
	✣ Յ. և Ռ. Ծնունդ ս. Աստուածածնի		
9	Դշ. գձ. բ. օր Խաչի պահ:	22	2
10	Դշ. գկ. գ. օր Խաչի պահք: *Աշնանամուտ եւ հասարակած. գիշեր ցերեկ հաւասար են: Գիշերն սկսում է երկարիլ եւ ցերեկը կարճանալ:*	23	3
	☉ *Ի կշիռն:*		
11	Եշ. դձ գ օր Խաչի պահ:	24	4
12	Ուր. գկ. և. օր Խաչի պահ:	25	5
13	Շր. աձ. Տօն ս. եկեղեցւոյ *ի* Նաւակատիս ս. Խաչին: Նաւակատիք:	26	6
14	✣ Կիր. ակ. **Խաչվերաց:** Թափօր: Յ. և Ռ. Խաչվերաց:	27	7
	☽ *Առ. բաո. լուսնի*		
15	✣ Բշ. բձ. Տօն Խաչի: *Յիշատակ մեռելոց:*	28	8
16	Դշ. բկ. Տօն եկեղեցւոյ:	29	9
17	Դշ. գձ պահք: Տօն եկեղեցւոյ:	30	10
18	Եշ. գկ. Տօն եկեղեցւոյ:	1	11
	Նոր տոմար Հոկտեմբեր		
19	Ուր. դձ. Տօն Խաչի:	2	12

0	ՄԵՊՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
20	Շր. գկ. Տօն Խաչի:	3	13
21	✣ Կիր. աձ. Բ. գիհի ս. Խաչի: *Բարեկենդան վարագայ խաչի:*	4	14
22	Բշ. ակ. պահք: Ս. Մամասայ և Փիլեհեմոնի և Սիմէոնի Սիւնակեցւոյն:	5	15
	☉ *Լրումն լուսնի:*		
23	Դշ. բձ. պահք: Ս. կուսանացն Փեւրոնեայ և Մարիամեայ և Շուշանեայ պսակը մեծին Վարպետայ: Յ. և Ռ. Յղութիւն մօրն Յովհաննու Մկրտչին:	6	16
24	Դշ. բկ. պահք:	7	17
25	Եշ. գձ. Ս. Հայրապետացն Բարսեղեայ, Ամֆիլոքեայ և Եփրեմեայ:	8	18
26	Ուր. գկ. պահք: ✣ Յ. և Ռ. Ննջումն Յովհաննու աւետարանչին:	9	19
27	✣ Շր. Ս. Գէորգայ զօրավարին, Ադրիանոսի և Նաթանայէլի հրեղեցւոյն: Անուանակոչութիւն Վեհափառ և Սրբազնագոյն Կաթուղիկոսի Ամենայն Հայոց Տ. Տ. Գէորգայ Ե.:	10	20

0	ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	Պատարագից յետոյ կատարւում է Հայրապետական մաղթանք։		
	40-րդ տարեդարձ Գէորգեան Հոգեւոր Ճեմարանի։		
28	✣ Կիր. զկ. Ց. զկնի ս. Խաչի։ **Տօն Վարագայ ս. Խաչի։** Հարսանիք։	11	21
29	Բշ. աձ. Ս. Դաւթի ալենցւոյն և վկայիցն Ղամբէոսի և Ղամբէուհւոյ։	12	22
	€ Վերջ քո. լուսնի։		
30	Գշ. ակ. Ս. Եւստաթէոսի և կնոջ նորա Թէոփիստեայ, և երկուց որդւոցն և ս. կուսանացն՝ Երմոնեայ և Նեքտարինեայ։	13	23
	Յ. և Ռ. Տօն ս. Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ։		

Սեպտեմբերի 1-ից մինչեւ այսօր օրը կարճացել է 2 ժ. 16 ր.

0		Ն	Լ
	ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ		
	31 ՕՐ		
1	▒ Գշ. բձ. պահք։	14	24
	✣ Ռ. Պաշտպանութիւն ս. Աստուածածնի։		
2	Եշ. բկ. ս. Իշխանացն Սահակայ և Համազասպայ։	15	25
3	Ուր. գձ. պահք։	16	26
4	Շբ. գկ. ս. Հօթանասնաւն և երկու աշակերտացն Քրիստոսի։	17	27
5	▒ ✣ Կիր. դձ. Ց. զկնի ս. Խաչի։ Հարսանիք։	18	28
6	Բշ. զկ. ս. Փոկասու հայրապետին և երանուսի հետեւողին առաքելոց։	19	29
7	Գշ. աձ. ս. կուսանացն Թեկղի, Վաւաւեայ և Պեղեգեայ։	20	1
	● Ծնունդ լուսնի։		
8	Դշ. ակ. պահք։	21	2
9	Եշ. բձ. ս. Պանդալեոնի բժշկին,	22	3

երմոգեայ քահանային և եւթպաքսեայ կուսին։

10 Ուբ. բկ. պահք։ 23 4

11 Շբ. գձ. Ս. Թարգմանչացն մերոց՝ Մեսրոպայ եղիշէի, Մովսէսի քերթողին, Դաւթի անյաղթ փիլիսոփային, Գրիգորի նաբեկացւոյն և Ներսէսի կայեցւոյն։

☉ Կարիճն

12 ✣ Կիր. գկ. ե. գկնի ս. Խաչի։ 25 6
Հարսանիք։

13 Բշ. դձ. Գիւտ Նշխարաց ս. Գրիգորի Աղուանից կաթողիկոսի և ս. հարցն Թաթևոյ, Վարոսի, Թումասու, Անտոնի և Կրօնիդեայ և եօթն խոտաճարակաց, որք յԻննակնեայ վանըն կատարեցան։ 26 7

14 Դշ. գկ. Ս. առաքելոյն Անանիայի, Մատթէի, Բառնաբայ, Փիլիպպոսի, Յովհաննու, Շիպայի և Սիւղիանոսի։ 27 8

☽ Առ. քս. լուսնի։

15 Դշ. աձ. պահք։ 28 9

16 Եշ. ակ. Ս. Դիմնխոսի արխապազուոյն, և ս. առաքելոցն Տիմոթէոսի և Տիտոսի։ 29 10

17 Ուբ. բձ. պահք։ 30 11

18 Շբ. բկ. Ս. Աւետարանչացն՝ Մատթէոսի, Մարկոսի, Ղուկասու և Յովհաննու։ 31 12

19 ✣ Կիր. դձ. Զ. գկնի ս. Խաչի. Հարսանիք։ 1 13

Նոր տոմար Նոյեմբեր։

20 Բշ. գկ. Ս. Ղուկիանոսի հարիւրապետին, որ հաւատաց ի խաչելութիւն Քրիստոսի, և Յովսեփայ ատեամածահօրն, Յովսեփայ արեմաթացւոյն և բարեկամին Քրիստոսի Ղազարու և քերցն նորա Մարթայի և Մարիամու։ 2 14

21 ▒ ☠ Դշ. դձ. Ս. Թէոդիտոնի քահանային և Զենոնի դիւանաւրին, Մակարայ, Եւդոկեայ և Ռամեայ։ 3 15

☉ Լրումն լուսնի։

22 ▒ Դշ. գկ. պահք։ 4 16

0	ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	✣ Ռ. Հրաշագործ ս. Աստուածածնի Ղազանու։		
23	Եշ. աճ. Ս. Խաչիցն և վկայիցն Արեւմտեայ և Քրիստափորի և երկուց կանանցն Կալինիկեայ և Ակիւլինեայ։	5	17
24	Ուր. ակ. պահք։	6	18
25	Շր. բձ. Ս. երկոտասան վարդապետացն՝ Ռէթիէոսի, Դիոնիսիոսի, Սեղբեստրոսի, Աթանասի, Կիւրղի երուսաղէմացւոյն, Եփրեմի խուբին Ասորւոյ, Բարսղի կեսարացւոյն, Գրիգորի Նիւսացւոյն, Գրիգորի Աստուածաբանին, Եպիփանու Կիպրացւոյն, Յովհաննու Ոսկեբերանին և Կիւրղի Աղէքսանդրացւոյն։	7	19
26	✣ Կիր. բկ. է. գիւղի ս. Խաչի։ **Դիւռ խաչ**։ Հարսանիք։	8	20
27	Բշ. գձ. Ս. Անաստասայ քահանայիին, Վարոսի և Թէոդորիտեայ և որդւոց նորա և որք ընդ նման կատարեցան։	9	21
28	Դշ. գկ. Ս. Հիպոլիտոսի, որք ի Սամոսատ կատարեցան և ս. Սեւերիանոսի Սեբաստացւոյն և Բաբելայ	10	22

0	ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	Ծերոյն և 84 աշակերտաց նորին։ Է. Վերջ քառ. լուսնի։		
29	Դշ. գձ. պահք։	11	23
30	Եշ. դկ. Ս. Յովհաննու Ոսկեբերան հայրապետին։	12	24
31	Ուր. ամ. պահք։	13	25

Հոկտեմբերի 1-ից մինչեւ այսօր օրը կատացել է 2 ժ. 18 ր.

0		Ն	Լ
	ՆՈՅԵՄԲԵՐ		
	30 ՕՐ		
1	Շբ. ակ. Տօն ամենայն սրբոց, Հընոց և Նորոց, Յայտից և Անյայտից:	14	26
2	✣ Կիր. բձ. Ր. զկնի ս. Խաչի: Հարսանիք:	15	27
3	Բշ. բկ. Ս. Ստեփաննոսի Հռոմայ հայրապետին, քահանայիցն և սարկաւագացն և ժողովրդոցն:	16	28
4	Գշ. գձ. ս. Ակիմեխմեայ եպիսկոպոսին, Յովսէփայ քահանային, Այիթալայ սարկաւագին և Պատօնի վկային:	17	29
5	Դշ. զկ. պահք:	18	30
	☸ Ծնունդ լուսնի.		
6	Եշ. զձ. Ս. Հայրապետացն Միտրոփանոսի, Աղէքսանդրոսի և Պօղոսի խոստովանողին և ս. Նօտարացն Մարկիանոսի և Մարտիրոսի:	19	1
7	Ուր. զկ. պահք: Նախատօնակ.	20	2

0	ՆՈՅԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
8	Շբ. աձ. ս. Հրեշտակապետացն Գաբրիէլի և Միքայէլի և ամենայն երկնային զօրացն:	21	3
9	✣ Կիր. ակ. Թ. զկնի յ. Խաչի: Հարսանիք:	22	4
	Տօմ և Յայտ Տրէ:		
	☸ յԱդեղնաւուրն:		
10	Բշ. բձ. ս. Մելիտոսի Անտիոքայ հայրապետին և Մինասայ եղիպտացւոյն և մեւս Մելիտոսի եպիսկոպոսին, Բուրայ քահանային և Շինու սարկաւագին:	23	5
11	Գշ. բկ. ս. Դիմետրիայ վկային և Բարսղիսկոսի քահանային:	24	6
12	Դշ. գձ. պահք:	25	7
	☽ Առ. քո. լուսնի:		
13	Եշ. գկ. ս. Գուրիասայ, Սամունասայ, Աբիբայ սարկաւագին, Ռամանոսի միայնակեցին, Մանկանն խոստովանողի և Հիւսիքոսի վկայաւորին: Յ. և Ռ. Յովհաննու ոսկեբերանին և բարեկենդան 40-օրեայ պահ. ծննդ:	26	8
14	▒ ✠ Ուր զձ. պահք:	27	9

0	ՆՈՅԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
15	Շբ. ակ. Ս. Առաքելոցն Անդրէէ և Փիլիպպոսի:	28	10
16	✣ Կիր. աձ. ժ. զկնի ս. Խաչի:	29	11
	Բարեկենդան Յիսնակի պահոց:		
17	Բշ. ակ. ա. օր յիս պահ.	30	12
18	Գշ բձ. բ. օր յիս. պահ.	1	13
	Նոր տոմար Դեկեմբեր		
19	Դշ. բկ. գ. օր յիս. պահ.	2	14
20	Եշ. գձ.գ. օր յիս.պահ.Նախատօնակ:	3	15
	♉ *Լրումն լուսնի*		
21	✣ Ուր. գկ է. օր յիս. պահ: **Ընծայումն ս. Աստուածածնի ի տաճարն:** Եւս Յ. և Ր.	4	16
22	Շբ. գձ. Ս. Գրիգորի աբանչելագործին, Նիկողայոսի հայրապետին և Միւռոնայ եպիսկոպոսին:	5	17
23	✣ Կիր. գկ. Ա. կիր. Յիսնակի: *Հարսանիք:*	6	18
24	Բշ. աձ. Ս. կուսանացն Յուլիանեայ և Վասիլուհւոյ:	7	19
25	Դշ. ակ. Ս. Ղուկիանոսի քահանային, Տարագրոսի, Պրոպոսի, Անդրոնիկոսի, Ոնեսիմեայ և այլոց ա-	8	20

0	ՆՈՅԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	շակերտացն Պօղոսի:		
26	Դշ. բձ. պահք:	9	21
27	Եշ. բկ. Ս. Կդեմայ հայրապետին և Բագարատայ Տոռոմեոյ եպիսկոպոսին:	10	22
	♎ *Վերջ քառ լուսնի*		
28	Ուր. գձ. պահք. Նախատօնակ:	11	23
29	✣ Շբ. գկ. Ս. Առաքելոցն և առաջին լուսաւորչացն մերոց **Թադէոսի և Բարդուղիմէոսի:**	12	24
30	✣ Կիր. դձ. Բ. զկնի Յիսնակի: *Հարսանիք:*	13	25

Նոյեմբերի 1-ից մինչեւ այսօր օրը կարնացել է 1 ժ. 19 ր.

0		Ն	Լ

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ

31 ՕՐ

1	Բշ. դկ. Ս. Դենաբիոսի եպիսկոպոսին, և Մերկեռիոսի զինուորին և Յակովկայ և Իրաւափառայ:	14	26
2	Գշ. աձ. Ս. Կուռնելիոսի հայրապետին և Շմաւոնի ազգականին Քրբիտոսի, որ խաչեցաւ յԵրուսաղէմ, Պօղիկարպոսի հայրապետին Զմիւռնիոյ և ս. վկայիցն, որք յարևելս կատարեցան:	15	27
3	Դշ. բձ. պահք:	16	28
4	Եշ. բձ. Ս. հարցն եգիպտացւոց, Պօղոսի, Պողայ, Մակարայ, Եւագրի, Յովհաննու Գրենցւոյն, Յովհաննու Կարճահասակին, Նեղոսի, Աբսէնի, Սիսոյեանց, Դանիէլի, Սրապիոնի, Մակարիոսի, Պիմէնի և այլոց ս. հարցն:	17	29
5	Ուր. բկ. պահք:	18	30

0	ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	● Մինուճ լուսնի:		
6	▒ ♔ Շբ. գձ ս. Նիկողայոսի Զմիւռնացւոյ սքանչելագործ հայրապետին:	19	1
7	✣ Կիր. գկ. Գ. զկնի Յիսնակի: Յարևկենդան ս. Յակոբայ պահոց:	20	2
8	Բշ. դձ. պահք: Ս. Մինասայ, երևոգինեայ և Գրաբոսի և կամաւոր աղքատացն՝ Յովհաննու և Ալէքսիանոսի: Նախատօնակ.	21	3
9	✣ Գշ. զկ. պահք: **Ցոյսիւն ս. Կատարածին ի յԱննայէ:** Տօմ և Յայտ Քաղոց:	22	4
	☉ յԱյծեղջուրն:		
10	Դշ աձ. պահք: Ձմեռնամուտ եւ արեւադարձ այծեղջիւր: Ցերեկն սկսում է երկարել և գիշերը կարճանալ:	23	5
11	Եշ. ակ. պահք: Ս. Եւտրատիոսի, Օգսենտիոսի, Եւգինէոսի, Ովրեստէսի և Մարդարիոսի:	24	6

Օ	ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
12	Ուր. բձ. պահք։ Նախատօնակ։	25	7
13	Շբ. բկ. Ս. Յակոբայ Մծբնայ հայրապետին, Մարուգէի ճգնաւորին և Մելիտոսի եպիսկոպոսին։	26	8
	☽ Առ. քառ. լուսնի։		
14	✣ Կիր. գձ. Դ. զկնի Յիսնակի։ Հարսանիք։	27	9
15	Բշ. գկ. Ս. Հայրապետացն Իգնատիոսի և Ագդէի և Մարութայի եպիսկոպոսին։	28	10
16	Դշ. գձ. Ս. Թէոդոմայ եպիսկոպոսին, Թէովնայ վկային, չորից զինուորացն Բասոսի, Եւսիբի, Եւտիգի և Բասիլիդեայ։	29	11
17	Դշ. գկ. պահք։	30	12
18	Եշ. աձ Ս. կուսանացն՝ Ինդոսի, և Դոմնայի և Դեբրիկոսի քահանային, երկուց բիւրոցն, որք այրեցան յեկեղեցին Նիկոմիդացւոց։	31	13
19	Ուր. ակ. պահք։	1	14
	Նոր տոմար Յունուար 1915 Թ.		
20	Շբ. բձ. Տօն Նախավկայ և անդ-	2	15

Օ	ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
	րանիկ Թագաւորին մերոյ Աբգարու։		
	☽ Լրումն լուսնի։		
21	✣ Կիր. բկ. Ե. զկնի Յիսնակի։ Հարսանիք։	3	16
22	Բշ. գձ. Ս. Աբրահամու և Խորենայ և անարծաթ բժշկացն Կոզմայի և Դամիանոսի և Աստուածատրոյ վկային։ Նախատօնակ։	4	17
23	Դշ. գկ. ս. Դաւթի մարգարէին և Յակոբայ առաքելոյն։	5	18
24	Դշ. գձ. պահք։ Նախատօնակ։ Յ. և Ռ. հրաշալոյց Ծննդեան։	6	19
25	Եշ. գկ. ս. Ստեփաննոսի նախավկային և առաջին մարտիրոսին։ ✣ Յ. և Ռ. Ծնունդ Տեառն։	7	20
26	Ուր. աձ պահք։ Նախատօնակ։ ✣ Ռ. բ. օր Ծննդեան։	8	21
27	Շբ. ակ. ս. Առաքելոյն Պետրոսի և Պօղոսի։ ✣ Ռ. գ. օր Ծննդեան	9	22
	☾ Վերջ քառ. լուսնի։		
28	✣ Կիր. բձ. Զ. զկնի Յիսնակի։	10	23

Օ	ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ	Ն	Լ
29	Բշ. բկ ս. Որդւոց Որոտման, Յակովբայ առաքելոյն և Յովհաննու աւետարանչին։	11	24
	Բարեկենդան ծննդեան պահոց։		
30	Գշ զձ. ա. օր Ծննդ պահ.	12	25
31	Դշ. զկ. բ. օր. Ծննդ պահ.	13	26

Դեկտեմբերի 1-ից մինչև այսօր օրն ունեցել է 0 ժ. 27 ր.

Կայսերական տօներ

23 Ապրիլ—Անուանակոչութիւն Ն. Կ. Մ. Կայսրուն Ալէքսանդրա Ֆէօդորովնայի։

6 Մայիս—Անուանակոչութիւն Ն. Կ. Մ. Կայսեր Նիկոլայ Ալէքսանդրովչի։

14 » —Թագադրութիւն Ն. Կ. Մ. Նիկոլայ Ալէքսանդրովչի և Ալէքսանդրայ Ֆէօդորովնայի։

25 » —Ծն. Ն. Կ. Մ. Կայսրուն Ալէքսանդրայ Ֆէօդորովնայի։

22 Յուլիս—Անուանակոչութիւն Այրի Թագուհի Մարիա Ֆէօդորովնայի։

30 » —Ծնունդ Ն. Կ. Բ. Թագաժառանգ Ցեսարեվիչ Ալէքսէյ Նիկոլայեվչի։

5 Հոկտ. —Անուանակոչութիւն Ն. Կ. Բ. Թագաժառանգ Ցեսարեվիչ Ալէքսէյ Նիկոլայեվչի։

21 » —Գահակալութիւն Ն. Կ. Մ. Կայսեր Նիկոլայ Ալէքսանդրովչի

14 Նոյեմ.—Ծնունդ Ն. Կ. Մ. Այրի Կայսրուհի Մարիա Ֆէօդորովնայի։

6 Դեկտ.—Անուանակոչութիւն Ն. Կ. Մ. Կայսեր Նիկոլայ Ալէքսանդրովչի։

ՏՕՆԱԿԱՆ ԱՆՈՒՆՆԵՐԸ

Այբուբենի կարգով

Սրբերի տօներ

Աբգար	դ.	20
Աբդիաս	յլ.	29
Աբդիմսէհ	փ.	10
Աբեմնագով	յա.	24
Աբել	յլ.	24
Աբիբաս	ն.	13
Աբիսողոմ	յբ.	16
Աբրահամ	դ.	22
Ադամ	յլ.	24
Ադդէ	դ.	13
Ադոկաս	ս.	27
Ադրիանոս	օգ.	7
Աթանագիէ	յա.	5
Աթանաս	յբ.	25
Այիթալաս	ն.	4
Ալէքսիանոս	դ.	8
Ակակիոս	յա.	9
Ակիփսիմոս	ն.	4
Ակիւղաս	օգ.	4
Ահարոն	յլ.	4
Ամբակում	յլ.	29
Ամովս	յլ.	29
Այիթալաս	ն.	4
Անանիա	հ.	14
Անաստաս	հ.	24
Անգէոս	յլ.	29
Անդրէաս	օգ.	5
Անթիմոս	ս.	25
Անիկետոս	յա.	23
Անտօն	յա.	18
Անտոնիոս	յա.	23
Ապիտոն	յբ.	23
Առաքել	յբ.	14
Աստուածատուր	դ.	22
Աստղ	փ.	3
Արխատակէս	յլ.	26
Արսէն	դ.	4
Արտակ	փ.	13
Արտեմ	հ.	23
Աւետիս	յբ.	5
Աւետիք	ապ.	7
Բագարատ	ն.	27
Բաբելաս	հ.	28
Բագոս	յա.	12
Բաղդասար	յբ.	5
Բառնաբաս	հ.	14
Բասիլիկոս	ն.	11
Բարակ	յլ.	24
Բարդաղմ	ս.	25
Բարդուղիմոս	ն.	29
Բարսեղ	հոկ.	25
Բենիամին	փ.	10

Բուբ	ն.	10
Գաբրիէլ	ն.	8
Գալուստ	մայ.	25
Գասպար	յբ.	5
Գարեգին	փ.	13
Գէղէոն	յլ.	24
Գէնաբիոս	դ.	1
Գէորգ	ս.	27
Գղերիկոս	դ.	18
Գորգիոս	յբ.	21
Գուրիաս	ն.	13
Գրաբոս	դ.	8
Գրիգոր	մա.	22
Գրիգորիս	յբ.	21
Դամիանոս	դ.	22
Դանիէլ	յա.	24
Դաւիթ	դ.	23
Դիմիտր	օգ	5
Դիոնիսիոս	հ.	16
Եզեկիէլ	ս.	2
Եզր	ս.	2
Եղիա	յա.	1
Եղիազար	յլ	28
Եղիշէ	հ.	12
Եղիսէ	յլ.	3
Ենովս	յլ	24
Ենովք	յլ.	24
Եպիփան	յա.	16
Եսայի	յլ.	17
Երանոս	ս.	25
Երեմիա	օգ.	28
Երմոգինէս	դ.	8
Երմոդէս	հ.	9
Եւգենիոս	դ.	8
Եւդոքիոս	հ.	21
Եւսեբաստիոս	դ	11
Եփրեմ	հոկ.	25
Եփթայէ	օգ.	4
Զաքարիայ	յբ.	11
Զենոն	հ.	21
Թադէոս	ն.	29
Թաթուլ	հ.	13
Թալիւէոս	յա	19
Թէոդիտոն	յա.	19
Թէոդոս	յբ.	20
Թէոդորոս	մա.	22
Թէովնա	դ.	16
Թովմաս	օգ	30
Թէոփիլոս	յա.	23
Իգնատիոս	դ.	15
Իսահակ	փ.	8
Իրաւափառ	դ.	1
Ծագ	յա.	14
Ծաչատուր	ս.	14
Ծարիթաս	հ.	23
Ծորէն	փ.	13
Ծամփուս	ս.	1
Կալիստրատոս	յա.	30
Կանդիտոս	օգ.	4
Կարապետ	յբ.	14
Կիպրիանոս	յլ.	21
Կիրակոս	յբ.	21
Կիւրեղ	յբ.	25
Կղեմէս	ն.	27

Կողբատիոս	յս.	9
Կոզմա	դ.	22
Կոստանդինոս	յս.	17
Կուռնելիոս	դ.	2
Համազասպ	հ.	2
Համբարձում	մս.	5
Հայրապետ	փ.	15
Հիպերիկոս	հ.	28
Հմայակ	փ.	13
Ղազարոս	ապ.	29
Ղամբէոս	ս.	29
Ղևոնդ	փ.	11
Ղուկաս	հ.	18
Ղևոնկիանոս	հ.	20
Մակարէ	յր.	28
Մակար	հ.	21
Մաղաքիա	յլ.	29
Մամաս	ս.	22
Մանուկ	մ.	15
Մաոթէ	հ.	14
Մաոթէոս	հ.	18
Մարգար	դ.	23
Մարկիանոս	ն.	9
Մարկոս	հ.	18
Մարուքթ	դ.	15
Մարուգէ	դ.	13
Մարտիրոն	ն.	6
Մարտիրոս	փ.	1
Մելիտոս	ն.	10
Մելիքսեդէկ	յլ.	24
Մելքոն	յր.	5
Մեսրոպ	հ.	11
Մխոռփանոս	ն.	6
Մերկեսիոս	դ.	1
Մինաս	ն.	10
Մխակ	յս.	24
Մուռան	ն.	22
Մքքայէլ	ն.	8
Մկրտիչ	յր.	14
Մովկիմաս	յս.	9
Մովսէս	հ.	11
Յակովբ	դ.	13
Յարութիւն	ապ.	6
Յեսու	յլ.	24
Յեփթայէ	յլ.	24
Յովբ	ս.	4
Յովակիմ	օգ.	26
Յովէլ	յլ.	29
Յովհաննէս	յր.	14
Յովնան	յր.	31
Յովսէփ	հ.	20
Յուսիկ	յլ.	26
Նաւում	յլ.	29
Նեղոս	դ.	4
Ներսէհ	փ.	13
Ներսէս	յս.	14
Նիկողայոս	դ.	6
Նոյ	յլ.	25
Շէն	ն.	10
Շմաւոն	դ.	2
Ոնոփրիոս	յլ.	18
Ոսկի Ոսկան	փ.	6
Ովսէ	յլ.	29
Որմզդան	փ.	10

Պարսամ	յր.	18
Պետրոս	դ.	27
Պիմէն	դ.	4
Պիոն	փ.	10
Պղատոն	ն.	4
Պօղ	դ.	4
Պողիկարպոս	դ.	2
Պողիքտոս	յր	21
Պօղոս	դ.	27
Ռամանոս	ս.	27
Ռամիլոս	հ.	21
Ռատիկոս	ս.	1
Ռափայէլ	ն.	5
Ռեթէոս	հ.	25
Սահակ	հ.	5
Սամուսոս	ն.	13
Սամուէլ	յլ.	24
Սամսոն	յլ.	24
Սայէն	փ.	10
Սաբգիս	փ.	1
Սեղբաք	յս.	24
Սեղբեստրոս	հ.	25
Սերովբէ	ն.	5
Սէթ	յլ	24
Սևեռիանոս	հ.	28
Սիմէօն	փ.	14
Սիսիանոս	դ.	4
Սուքիաս	փ.	4
Սոփոնիա	յլ	29
Սահափանոս	դ.	25
Սրապիոն	դ.	4
Սիւքիանոս	հ.	14
Վահան	փ.	13
Վաղերիոս	օգ.	4
Վարդան	փ.	13
Վարոս	հ	13
Վյաս	յր	16
Վրթանէս	յլ.	26
Տաճատ	փ.	25
Տարագրոս	ն.	13
Տիմոթէոս	հ.	16
Տիտոս	հ.	16
Տրդատ	յս.	28
Տրնփոն	յր.	26
Տուքիկոս	ս.	1
Փիլիպպոս	հ.	14
Փոտինոս	յս.	23
Քերովբէ	ն.	8
Քրիստափոր	հ.	23
Օգոստիոս	դ.	11

Սրբուհեաց տօներ

Ագաթի	յլ. 31	Հռիփսիմէ	յս. 2
Ակիւլինէ	հ. 23	Ղամբէուհի	ս. 29
Աստաւօլ	օգ. 7	Մանէ	յս. 10
Աննա	օգ. 26	Մարիամ	օգ. 17
Աշխէն	յս. 28	Մարիանէ	ս. 23
Բեթղեհէմ	յր. 6	Մարթա	հ. 20
Դալիանէ	յս 3	Յուլիանէ	ն. 24
Դոհաբինէ	ս. 1	Յուղիտա	յր. 31
Դումա	դ. 18	Յուստիանէ	յլ 21
Ելպիս	յլ 31	Նեքտաբինէ	ս. 30
Եղիսաբէթ	ս. 1	Նունէ	յս. 10
Երմոնիա	ս. 30	Շամունէ	յլ. 28
Եւգինէ	յր. 23	Շողակաթ	օգ 16
Եւպրաքսէ	հ. 9	Շուշան	ս 23
Եւփիմէ	յլ. 21	Պիստոս	յլ. 31
Թեկղի	հ. 7	Պիղեգիա	հ. 7
Թէոփիստէ	ս. 30	Սանդուխտ	յլ. 19
Իրդոս	դ. 18	Սոփիա	յլ. 31
Իւզաբեր	օգ 23	Վաւվաւէ	հ. 7
Յոսրովադուխ.	յս 28	Վասիլուհի	ն. 24
Կալինիկէ	հ. 23	Փեփրոնէ	ս. 23
Կղոդիա	յր. 23	Քրիստինէ	յլ. 21
Հեղինէ	յս. 17		

ՅԱԻԵԼԻԱԾ

ՏՈՄԱՐԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՉԱՓԵՐ

Երեկն ու գիշերը իբրև միութեան կէսերը, միասին կազմում են օրը, որ կամայական կերպով բաժանուած է 24 հաւասար մասերի՝ որոնք կոչւում են ժամ։ Նոյնպէս ժամը բաժանուած է 60 վայրկեանների, որովհետև 60 թիւը ամենից դիւրին բաժանական թիւերից մէկն է. վարկեանն էլ բաժանուած է 60 երկվայրկեանի, իսկ երկվայրկեանը բաժանուած է 100 մասերի։

Ոմանք օրւայ սկիզբը համարում էին արևի ծագումը, ոմանք կէս օրը, ոմանք արևի մայր մտնելը և ոմանք էլ կէս գիշերը. բայց ամենից ընդունուածը արևի մայր մտնելն է համարւում։ Ներկայումիս եւրոպական ազգերի մէջ բուն օրը սկսւում է կէս գիշերին։ Այս վերջին սովորութիւնը արևելքում ևս նոյնպէս ընդունուած է. ինչպէս նաև եկեղեցական արարողու-

թեան մէջ, թէպէտ եկեղեցական օրը արեւի մայր մտնելուց էր սկսւում։

Ամիս—Ինչպէս արեւը որոշում է օրւայ չափը, այնպէս և լուսինը որոշում է ամսի չափը։ Լուսինը՝ մօտաւորապէս $29\frac{1}{2}$ օրւայ մէջ կանոնաւոր մի շրջան է անում երկրի շուրջը, ուստի սովորական ընդունւեց ամիսը երեսուն օր հաշւել։ Ամիսը բաժանւեց չորս քառորդի, որոնք մօտաւորապէս հիմք կազմեցին Նօթենակի, որը կոչւում է նաև Շաբաթ։ Այդ անունը կապւած է Ս. Գրքի և Արարչագործութեան պատմութեան հետ, և նօթենակի վերջին օրը կոչւում է Շաբաթ, որը երբայեցերէն նշանակում հանգիստ։ Շաբաթ օրը հիմք ընդունելով, յաջորդ օրերը կոչւեցին Միաշաբաթ (որ քրիստոնէութիւնից յետոյ կոչւեց Կիրակի), Երկուշաբթի, Երեքշաբթի, Չորեքշաբթի, Հինգշաբթի, իսկ Շաբաթի նախընթաց օրը կոչւեց Ուրբաթ։

Տարի.—Ժամ, օր, նօթենակ, ամիս՝ ժամանակի մանր չափերն են, կարիք էր զգացւում աւելի մեծ չափ սահմանել։ Դիտողութեան առնւեց, որ բնութիւնը որոշ ժամանակամիջոցում պարբերական փոփոխութիւններ է կրում. ծառերն ու տունկերը կանաչում, ծաղկում, պտուղ են տալիս և չորանում. օդը տաքանում

է և ցրտանում։ Այս դիտողութիւնները և երկրնքի դիտութիւնը ցոյց են տալիս, թէ որոշեալ ժամանակի մէջ նոյն երեւոյթներն են որ կրկնւում են, այսպէս կազմւեց աստղաբաշխական Տարին, որ երկրագնդի արեւի շուրջը կատարած շրջանն է. մինչդեռ հները ընդունում էին արեւի երկրագնդի շուրջը կատարած շրջանը ինչպէս Ամիսը՝ լուսնի երկրագնդի շուրջը կատարած շրջանն է, օրը՝ երկրի իր առանցքի վերայ կատարած շրջանը։ Աստղաբաշխները հաշւել են որ երկիրը արեւի շուրջը պտտւում է 365 օրւայ, 5 ժամւայ, 48 վայրկեանի, 47 երկվայրկեանի և 33 եռվայրկեանի մէջ։

ՋԱՆԱԶԱՆ ՏՈՄԱՐՆԵՐ

Տարբեր ժամանակների և տարբեր երկրների մէջ ընդունւած են այլ և այլ տոմարական դրութիւններ, որոնցից կարեւորները ամփոփ կերպով ներկայացնում ենք այստեղ։

Յուլեան տոմար.—Հռոմուլոսի ժամանակ (754 Ն. Ք.) տարին բազկացած էր 10 ամսից և 304 օրից։ Առաջին ամիսն էր Մարտ, որին յաջորդեցին Ապրիլ, Մայիս, Յունիս, Կուինտի-

լիս Սէքստիլիս, Սեպտեմբեր, Հոկտեմբեր, Նոյեմբեր, և Դեկտեմբեր։ Նումա Պոմպիլիոս (716 Ն. Ք.) երկու ամիս աւելացրեց տարւայ վերայ՝ Յունուար և Փետրուար ամիսները, տարին վերածելով 355 օրւայ։ Պակաս մնացած օրերը լրացնելու համար, յաւուրէ յաւելուածական մի ամիս աւելացրեց։

Յուլիոս Կեսար զանազան գիտնականների խորհրդակցութեամբ ընդունեց տարին 365¼ օր հաշուելու սկզբունքը։ Այս սկզբունքով պէտք է տարին ունենար 365 օր և չորս տարի մի անգամ 366 օր, աւելացած չորս քառորդ օրերի բարդումով։ Այս տարիները կոչեցին Նահանջ։

Յուլիոս չփոփոխեց Նումայի 12 ամիսների շարքն ու անուանները, միայն մի շարք ամիսների վրայ աւելացուցիներ արեց, որով Յունուար, Մարտ, Մայիս, Կուինտիլիս (որ ինքն իր անունով Յուլիս անուանեց), Սէքստիլիս (որը իր յաջորդ Օգոստոս կայսրը, Օգոստոս անուանեց), Հոկտեմբեր և Դեկտեմբեր ունեցան 31-ական օր. Ապրիլ, Յունիս, Սեպտեմբեր, Նոյեմբեր 30-ական օր. իսկ Փետրուար 28 օր սովորական տարւայ համար, և 29 օր նահանջ տարւայ համար։ Յուլիական տոմարը, որ գործադրութեան

սկսաւ Քրիստոսից 45 տարի առաջ, շատ ընդհանրացաւ իւր դիւրըմբռնելի և կանոնաւոր ընթացքի համար։ Այդ տոմարը մինչև հիմա գործածւում է Հայոց, Յունաց, Ռուսաց և ուրիշ արևելեան ժողովրդների մէջ։

Մարտ անունը առաջ է եկել Լատ. Մարս (Արէս) բառից, որ Պատերազմի աստուածն էր։ Հռոմի հիմնադիր Հռոմուլոսը այս ամիսը Մարսին նուիրեց նրա համար, որ ընդհանրապէս փոթորկոտ է։ Ժողովրդի մէջ «Մարտի 9-ին է ծնել» դարձուածքը կայ, որ ընդհանրապէս չար և անառակ տղայոց համար են գործածւում, և ընդհանրապէս այս ամսի 9-ով կրկնուած օրերը, ինչպէս 9, 18, 27 սովորաբար մրրկալից են լի նում։ Հռոմայեցիք Մարտի ամսամուտը տօնում էին մասնաւոր արարողութիւններով, ի պատիւ Արևի վերադարձի։

Ապրիլը իր անունն առաջ է Լատ. Բանալ բառից, այս ամսին բոյսերի սերմերը բաց են անում երկիրը, բացւում են նոյնպէս բոյսերի ծաղկեայ կոկոնները։ Ապրիլը աստւածանում են նոյնպէս Ափրոտիտիա բառով, որ Հելլուներէն աստուածուհի էր, որին նուիրւած էր բնութեան վերակենդանութեան այս ամիսը։

Մայիս անունը ծագում է Մայիա դիցուհուց, որը անձրև էր տալիս երկրին, և նրան

նվիրեց այս գեղանի ամիսը։ Մայիսը հին ժամանակ նվիրված էր նաև Վերութեան, և արգելված էր նույն ամսի մէջ ամուսնանալը։

Յունիսը ստացել է իր անունը Իւնոնա (Հերա) աստուածուհուց. սա ամուսնութեան դիցուհին էր, որին նվիրված էր այս ամիսը։

Յունւարը կոչված է Նանուս (Ջանոս) աստուծոյ անունով։ Կառնոսը երկնքից աքսորելով, Ջանոսի մօտ այնպիսի լաւ հիւրընկալութիւն գտաւ, որ նրան մոգական կարողութիւն շնորհեց. անցեալը և ապառնին միշտ նրա աչքի առաջ էին։ Այս կրկնակի կարողութեան համար Ջանոսին ներկայացրել են իրար երկու հակառակ դէմքով։

Փետրուարը բառը Լատ. նշանակում է սրբել, յաւել։ Հռոմայեցիք այս ամսին սաքրում էին շատ հանդէսներ, որոնց նպատակն էր ժողովրդի սրբացումը, քաւութիւնը, որի համար դռները էին մատուցանում աստծուն։ Փետրուարը աստղաբաշխում են նաև փէբռէ բառով, որ «առնդ» է նշանակում, այսինքն առնդի ամիս։ Հին ժամանակ Հռոմի շրջակայում նոյն ամսին առնդ էր լինում։

Յուլիս, Օգոստոս, ինչպէս ասացինք, իրենց անուններն ստացել են Յուլիոս և Օգոստոս կայսրներից։

Սեպտեմբերը ծագում է Լատ. «հօպթ» բառից, որովհետև եօթներորդ ամիսն էր։

Հոկտեմբերը ծագում է Լատ. «օուքթ» բառից, իբրև ութերորդ ամիս։

Նոյեմբերը ծագում է «ինն» բառից, իբրև իններորդ ամիս։

Դեկտեմբերը «տասն» բառից, իբրև տասներորդ ամիս։

Գրիգորեան կամ նոր տոմար—Յուլեան տոմարը, չորս տարին մի անգամ նահանջ տարի ընդունելով, աստղաբաշխական հաշիւներին բոլորովին համաձայն չէր գնում, այնպէս որ XVI դարի վերջերը, աստղաբաշխական տարւայ մէջ 10 օրւայ տարբերութիւն առաջացաւ։ Զանազան գիտնականների առաջարկութեամբ Գրիգոր ԺԳ. Պապը որոշեց 1582 թւականի Հոկտեմբերի սկիզբը, Հոկտեմբերի 4-ի վրայ 10 օր աւելացրեց և Հոկտեմբերի 5-ը դարձաւ Հոկտեմբերի 15-ը։

Նոր Գրիգորեան տոմարի, դարագլուխ տարիները չորս տարին մի անգամ միայն նահանջ են և երեք տարին յաջորդաբար նահանջ չեն, մինչդեռ Յուլեան տոմարը առանց բացառութեան ամեն չորս տարին մի անգամ նահանջ է լինում։ Գրիգորեան տոմարի համաձայն, 1600-ը նահանջ էր, 1700-ը, 1800-ը, 1900-ը

նահանջ չեն և 2000 դարձեալ նահանջ պէտք է լինի և այսպէս յաջորդաբար նահանջ պէտք է լինեն գալագլխի այն տարինները միայն, որոնք 4-ով բաժանական են։ Յուլեան տոմարի և Գրիգորեան տոմարի մէջ եղած տարբերութիւնը 1582-ից մինչև 1700 թիւը 10 օր միաց, 1700—1800-ը՝ տասնեմեկ օր, 1800—1900-ը՝ տասներկու օր, իսկ 2100 տասներեք օր պէտք է լինի, որովհետև 2000 տարին նահանջ է, ինչպէս ասացինք, երկու տոմարների հաշուով էլ։

Գրիգորեան տոմարը ընդունուեց 1582-ին Իտալիայում, Ֆրանսիայում, Սպանիայում, Բելգիայում, 1584-ին Աւստրիայի և Գերմանիայի հռոմէադաւան գաւառներում, 1700-ին Պրուսիայում և Հոլլանդիայում, իսկ Անգլիայում 1752-ին միայն։

ՀԱՅՈՑ ՏՈՄԱՐԸ.—Հին հայոց տոմարն ևս արեգակնային է, 12 երեսնօրեայ ամիսներով, և հինգ աւելեաց օրերով եգիպտական և պարսկականի նման։ Ըստ այդ տոմարի, 1460 տարին մի շրջան էր համարւում և շրջանի վերջը 1461 մի լրման տարի աւելացնելով տալիսկան քառորդ օրւայ սխալն էր ուղղւում։ Այդ 12 ամիսներն էին.

Նաւասարդ	30 օր	Մեհեկան	30 օր
Հոռի	30 »	Արեգ	30 »
Սահմի	30 »	Ահեկան	30 »
Տրէ	30 »	Մարերի	30 »
Քաղոց	30 »	Մարգաց	30 »
Արաց	30 »	Հրոտից	30 »

Աւելեաց 5 օր

Քրիստոսի 552 թուին, հայոց համար նոր տոմարական ուղղութեամբ մի թուական սկսւեց, զատկական հինգհարիւրակի հաստատութեամբ։ Նոյն թուականի կաթողիկոսն էր Ներսէս Բագրեւանդացին, բայց որովհետև Մովսէս կաթողիկոս եղվարդեցին եղաւ այդ տոմարական հաշիւները գործադրողը 574-ին, նրա համար Մովսէսի անունով կոչւեց նորոգութիւնն էլ թուականն էլ։

Հայոց այդ տոմարական թուականը 551 տարւայ տարբերութիւն ունի Քրիստոսի թուականից, այնպէս որ Քրիստոսի որևէ մէկ թուականի համապատասխանող հայոց տոմարական թուականը գտնելու համար, պէտք է հանել նրանից 551 թ.։

Մովսէս կաթողիկոսի այս տոմարական նորոգութեան հինգհարիւրամեակը, այսինքն 532 տարի յետոյ՝ 1084-ին Յովհաննէս Վարդապետ

Սարկաւագը հայոց տոմարի երկրորդ նորոգութիւն արեց և ընդունեց նահանջ տարիները 4 անգամ, փոխանակ հնգի՝ նաև վեց աւելեաց օրեր սահմանեց։ Այս գրութիւնը կոչեց Սարկաւագաղիր տոմար։

Երրորդ նորոգութիւն եղաւ 1616-ին, Սարկաւագաղիր տոմարից 532 տարի յետոյ Ջուղայի մէջ, բայց ընդհանրացած չէ։ Այդ թուականը կոչեցաւ Ազարիայի թուական։

Այս շրջանի տարւոյ գլուխը Նաւասարդի առաջին օրը, գալիս է Յուլիան տոմարի Օգոստոսի 11-ին։

Քրիստոսի թուական.—Քրիստոնեայ ազգերի ընդունած միջազգային թուականն է Քրիստոսի թ., որի 1914-րդ տարին ենք թուակոխում։ Այդ թուականի առաջին տարին համապատասխանում է Քրիստոսի ծննդեան տարին։ Դիոնիսիոս Սկիւթացին VI-րդ դարում տատւեց, որ Քրիստոսի 1 թուականը Հռոմի հաստատութեան 754-րդ տարին է գալիս, սակայն յետագայ ժամանակագիրները նոյնպէս հաստատեցին թէ Քրիստոս ծնած պէտք է լինի կամ Հռոմի 750 տարւոյ Յունուարի 6-ին, կամ ըստ ուրիշների 749 տարւոյ Դեկտեմբերի 25-ին։ Այս հաշւով պէտք է ենթադրել, որ Քրիստոսի թուականը

հաշւած է Քրիստոսի ծննդից չորս տարի յետոյ։

Պարզաբանութիւն.—1774-ին Սիմէօն կաթողիկոսը ձեռնարկեց հաստատուն մի Տօնացոյց կազմել, որի տպագրութիւնը աւարտեց 1775-ի Ապրիլի 7-ին. և գործադրութեան դրեց 1777 ին։ Սիմէօն կաթողիկոսը հիմնւելով Տարեգիրների դրութեան վրայ, աշխատում էր իւրաքանչիւր Տարեգրի տարեկան տօները կարգադրել, պատրաստեց Հինգհարիւրակի ամբողջական ցուցակը, որով ունեցանք մշտնջենական Օրացոյց, որը մեծ գործածութեան մէջ։

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

ՊՈՍՏ

Հասարակ փակ նամակների քաշը պէտք է լինի՝ տեղականը 1 ֆունտից ոչ աւելի, օտար քաղաքներինը 5 ֆունտից։ Այն նամակները, որոնք փոստային վարչութիւնը պէտք է յանձնէ միմիայն պահանջողին, վերան պէտք է գրւած լինի (до востребованія) (պահանջ), այսպիսի նամակները փոստը պահում է մինչև 6 ամիս։

Լրիւ հասցէի փոխարէն թոյլ է տրւում նշանակել պայմանական գրեր կամ նշաններ։ Հասարակ նամակներ օտար քաղաքներ ուղարկելու համար պէտք է կպցնել 7 կ. նամակադրոշմ. տեղականը—3 կ. մայրաքաղաքներում—5 կոպ.։ Այն նամակներն ու ծրարները, երբ ուղարկւում են ոչ պաշտօնական անձանց կարելի է պակաս կամ առանց նամակադրոշմի ուղարկել, այդ դէպքում ստացողը պէտք է կըրկնակի՝ օրինակ 7 կ. փոխարէն 14 կոպ. վճարէ ու ստանայ, կարող է և հրաժարւել ստանալուց։ Այսպիսի ծրարների վերայ փոստ.

վարչութիւնը գրում է «доплатное»։ Փակ նամակներով կարելի է զանազան փաստաթղթեր, պատկերներ և այլն ուղարկել, բացի փողից։

Փակ նամակները ապահոված ուղարկելու համար պէտք է վրան գրել «заказное», և աւելի պէտք է վճարել 7 կոպ., արտասահմանինը—10 կ. այդպիսի նամակների կորած դէպքում փոստային վարչութիւնը վճարում է 10 րուբլի, իսկ արտասահման ուղարկւած նամակի համար 12 ր. 50 կ. միայն պէտք է ներկայացնել անդորագրերը։

Թէ հասարակ և թէ փակ նամակների մէջ արգելւում է փող դնել, նկատելու դէպքում փոստային վարչութիւնը իրաւունք ունի փողի ¼ մասը վերցնել իրրև տուգանք։

Բաց նամակները լինում են երկու տեսակ. առանց պատասխանի 3 կ. և պատասխանով—6 կոպ., արտասահմանինը—4 կոպ., պատասխարով—8 կոպ.։ Բաց նամակները ապահովելու համար պէտք է աւելի տալ 7 կոպ., իսկ արտասահմանինը—10 կոպէկ։

Բաց նամակների հասցէի կողմը ոչինչ չը պէտք է գրել, հակառակ դէպքում կրկնավճար է առնւում (доплатное) 8 կոպէկ։

Փաթեթները (бандерольныя отправленія)

փաթեթներով կամ բաց ծրարներով կարելի է ուղարկել զանազան տպագրական գործեր՝ գիրք, բլանկ, գործի թղթեր, փաստաթղթեր, արձանագրութիւններ և այլն, ձեռագիր հեղինակութիւններ, ապրանքների նմուշներ, որոնք զին չունին, լուսանկարներ, հաշուեցուցակներ, հրաւիրատոմսեր, այցետոմսեր, վերջիններիս մէջ գրուած կարող է լինել միմիայն անուն, կոչում ազգանուն, իսկ շնորհաւորական բառեր, ոչ աւելի քան 5 խօսքից և առհասարակ այնպիսի թղթեր, որոնք ընթացիկ նամակների կամ գրագրութիւնների բնաւորութիւն չունին։ Օտար քաղաքներ ուղարկելու համար պիտի ամէն 4 լոտին վճարել 2 կ. միջազգային իւրաքանչիւր 50 գրամմին (3 լ. $^{2}/_{2}$ մս.) տեղականը՝ տպագրական գործերին 1 կ. 1 լոտին, իսկ 1 լ. աւելին 2 կ. ամէն 8 լոտին։ Փաթեթի քաշը կարող է լինել ոչ աւելի քան 4 ֆ. իսկ ապրանքների նմուշները 28 լոտ։

Միջազգային փաթեթների քաշը կարող է լինել ոչ աւել 200 գրամից (4 ֆ.–28 լ.), իսկ ապրանքների նմուշները 28 լոտ։

Փաթեթները ապահովելու համար պէտք է վճարել եւս 7 կոպ., արտասահման—10 կ.

Յանձնոցներ (посылка) լինում են գնահատած (цѣнная) և առանց գնահատութեան (безъ цѣны)։ Յանձնոցները պէտք է լինեն կամ արկղներով և կամ քաթանով կամ այլ պատուռով ամուր փաթաթուած ու կարած։ Վերան կապած պէտք է լինի կաշեայ թոկով, որոնց ծայրերը կնքւում են փոստատան կնիքով։ Արգելւում է յանձնոցների մէջ փակ նամակներ կամ փող դնել։ Նամակների համար ամէն 1 լոտից 1 բուբ. տուգանք է առնւում, իսկ փողից $^{1}/_{4}$ մասը։ Հասցէն չի կարելի գրել թղթի վրայ։ Զգնահատած յանձնոցների համար փոստը ոչինչ չի վճարում, գնահատած յանձնոցները 45,000 բուբ. քաշը 3 փութից աւելի չի կարելի։

Յանձնոցները ուղարկելու համար ամբողջ կայսրութիւնը բաժանուած է 3 գօտիի (մասի), 1) Եւրոպական Ռուսաստան՝ Անդրկովկասի հետ միասին, 2) Սիբիրը, Թուրքեստանը և Կասպեան երկիրը և Տուրգայեան շրջանը 3) Արևելեան Սիբիրը (նահանգներ Ենիսէյսկի և Իրկուտսկի, շրջաններ Եակուտսկի, Ամուրսկի, Անդր Բայկալսկի Պրիմօրեան, Սախչեն կղզու հետ, Մանջուրիա)։

Յանձնոցները ըստ քաշի բաժանւում են ա. մինչև 2 ֆ., բ. 1—7 ֆ., գ. 7—12 ֆ., դ. 12 ֆունտից աւելի։

Ծանրոցների համար պէտք է վճարել հետևեալ չափով։

Ծանրոցների քաշը	I գոտի	II գոտի	III գոտի	Մէկ գիտուած	Ամէն գիտուածի համար
	Ր.	կ.	Ր.	կ.	Ր.	կ.	Ր.	կ.
ա. 2 ֆ.	25	35	—	45	—	65	—	10
բ. 2—7 ֆ.	45	65	—	85	1	25	—	15
գ. 7—12 ֆ.	65	85	1	25	1	85	—	20
դ. 12-ից աւելի իւրաքանչիւր ֆունտի համար մինչև 500 ֆ.	5	10	—	15	—	20	—	5

500—1000 ֆ.—10 կ.
1000—3000 ֆ.—25 կ.
2000—2000 ֆ.—20 կ.
3000—4000 ֆ.—30 կ.
4000 ֆ. աւելի—35 կ.

Գնահատած ծանրոցների վրայ պէտք է գրել արժէքը «цѣнная посылка на столько руб.» և մանրամասն հասցէն։ Իւրաքանչիւր

ծանրոցի հետ պէտք է ներկայացնել նրա համար յատկացրած առանձին բլանկը, որը сопроводительный листъ է կոչւում, վերան մանրամասն հասցէն գրած։ Այս բլանկների վրայ է կպցնում ծանրոցների համար որոշած տուրքի մարկաները։

Արտասահման ուղարկուող ծանրոցները 5 կիլոգրամ (12 ֆ. $6^1/_2$ լոտից) աւելի քաշ չը-պէտք է ունենան. ծանրոցի մեծութիւնը բոլոր կողմերից $12^1/_2$ վերշոկից երկար չպէտք է լի-նի, իսկ գնահատութիւնը 187 ր. 50 կոպ. ոչ աւելի (500 ֆրանկ)։ Վերոյիշեալ չափի համե-մատ ծանրոցների համար ուղարկելու վճար վերցնում են մինչև Գերմանիա և Աւստրիա 70 կոպ., 90 կ. մինչև Ֆրանսիա։ Ապահովու-թեան տուրք առնում են առաջին երկրների համար իւրաքանչիւր 112 ր. 50 կ. 4 կոպ. իսկ երկրորդի համար 10 կ.։ Միւս պետութիւնների համար կայ առանձին սակագին։ Այն դէպքում, երբ կորչում կամ վնասւում է ծանրոցը, փոստա-յին վարչութիւնը վճարում է ոչ աւելի ծանրոցի գնահատութիւնից, իսկ չգնահատած ծանրոցի համար որի քաշը 12 ֆ. 7 լոտից աւելի չէ, վճարում է 9 ր. 37 կոպ.։

Թէթև ծանրոցները, որոնք բաղկացած են լինում հովանոցներից, ձեռնափայտերից, պատ-

կերներից յատակագծերից և այլն, 1 արշ. և 6½ վերշոկից երկար չպէտք է լինեն։

Պահեստի տուրք.—Ծանրոցների համար առաջին անգամ ծանուցագիրը տալուց 8 օր յետոյ եթէ չի առացւում, յանձնւում է երկրորդ անգամ ծանուցագիր շրջաբերականով, որի համար և վերցւում է առորագրութիւն։ Այս երկրորդ ծանուցագրից զարձեալ 8 օր յետոյ եթէ չի առացւում ծանրոցը, ամենայն օր պահեստի համար (за храненіе) առնւում է 5 կոպէկ։

Դրամական ծրարների վրայ պէտք է գրել «денежный» և փողի քանակութիւնը։ Այդպիսի ծրարները պէտք է յանձնել առաքիանաւորին, որպէսզի նա առուգի գումարը։ Կարելի է ուղարկել թղթադրամ, տոկոսաթղթեր, կարմիրներ և այլն։ Ծրարի քաշը 20 ֆ. ոչ աւելի։

Դրամական ծրարները ուղարկելու համար պէտք է վճարել 7 կոպ. ամեն մի լսոին, պատուէր և անդորրագրի համար—7 կոպ. և ապահովութեան տուրք։

Ապահովութեան տուրք վճարւում է մինչև 600 ր գումարին, ամեն րուբլուց ¼ կոպէկ, 600—1600 րուբլուն ¼ կոպ. և 1 րուբլի 50 կոպ. միանւագ. 1600 ր. գումարից աւելին ⅛ կոպ. և էլի 3 ր. 50 կ. միանւագ։

Արժէքաւոր ծրարների (цѣнные пак.) վրայ պէտք է գրել «цѣнный»։ Այսպիսի ծրարներով կարելի է ուղարկել արժէքաւոր թղթեր՝ արժէթղթեր, մուրհակներ իրեղէններ, փող. միայն ոչ աւել 1000 րուբլուց։

Բայց արժէքաւոր ծրարները 1500 ր. աւելի գնահատել չի կարելի. իսկ փակ արժէքաւոր ծրարները 500 ր. ոչ աւելի։

Արժէքաւոր ծրարները և ծանրոցները կորցնելու դէպքում փոստի վարչ. պատասխանատու է։ Այդ դէպքում պէտք է յայտարարութիւն տալ (заявленіе) 2 տարւայ ընթացքում, իսկ արտասահմանի համար 1 տար.։ Յայտարարութեան հետ պիտի ներկայացնել անդորրագրերը (квитанція).

Վերադիր վճարով կարելի է ուղարկել ծանրոցներ, ապահոված նամակներ և փաթեթներ, վերան պիտի գրել «съ наложеннымъ платежомъ» և փողի գումարը. առացողը նախ պէտք է փողը վճարէ, ապա առնայ։ Վերադիր վճարը պէտք է անել 200 ր. ոչ աւել։ Վերադրի համար պէտք է վճարել իւրաքանչիւր րուբլուն 2 կոպէկ, սակայն 10 կոպ. ոչ պակաս։

ԿՈՐՑՐԱԾ ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻՆ

վարձատրութիւն պահանջելու համար պէտք է փոստի վարչութեան անունով տալ հետեւեալ ձեւի յայտարարութիւն.

Г-ну Начальнику такой-то почтово Телеграфной Конторы (или такого -то Почтоваго Отдѣленія)

Такого то, жител. тамъ то

Заявленіе

Изъ прилагаемыхъ при семъ увѣдомленія за № *00* и почтовой росписки отъ 7 го марта сего года за № *00* видно, что заказной пакетъ, высланный мною тогда то, утраченъ въ пути и не полученъ адресатомъ, въ виду чего прошу о выдачѣ мнѣ за утраченную кореспонденцію установленнаго вознагражденія. Годъ, мѣсяцъ, число.

Подпись

Տէղ չհասցրած ծանրոցների (посылка) *և փաթեթների համար* (бандероль), *տրւում է այս ձևով յայտարարութիւն փոստի վարչութեանը.*
(Վերնագիրը հնում է նոյնը)

Заявленіе

Такого-то числа, подъ почтовую расписку за № *00* сдана мною во ввѣреную Вамъ контору (или Отдѣленіе) посылка (бандероль, заказной письмо), адресованое туда то, на имя токо то, Посылка эта, какъ видно изъ полученнаго мною письмо, до настоящаго времени не передана адресату. По этому, прилагая при семъ упомянутую расписку въ подлинникѣ (или засвидѣтельствованной копіи), прошу Васъ, Мылостивый Государь, произвѣсти справку о причинѣ такой неисправности и о результатѣ справки сообщить мнѣ, по мѣсту моего жительства въ—Годъ мѣсяцъ, число.

Подпись.

Դրամները փոստով փոխադրելու (переводъ по почтѣ) *համար մինչև 25 р. 15 կոպ. մինչև 100 р.—25 к. 100—125 р. 40 к., 125—200 р. 50 к., 200—225 р. 65 к., 225—300 р. 75 к. 300—325 р. 90 к., 325—400 р. 1 р., 400—425 բուբ. 1 р. 15 к., 425—500 բուբ. 1 բուբ. 25 к., իսկ 500 р. աւելի փոստով չի կարելի փոխադրել.*

Հեռագրով փոխադրելիս (перевод по телеграфу), պէտք է բացի վերոյիշեալ տուրքից տալ հեռագրի 20 խօսքի վճար ըստ տարիֆի։

Փողի փոխադրութիւնները կատարւում են առանձին բլանկներով, որի վրայ կպցւում է փոխադրութեան արժէքի համեմատ մարկաներ, իսկ հեռագրով փոխադրելու դէպքում վճարում են կանխիկ փող։

Արտասահման փոխադրութիւն կատարւում է միմիայն փոստով։ Միացեալ Նահանգները ընդունում են մինչև 200 ր. (100 դոլար), Աւստրօ Ունգարիա—254 կօռն (100 ր.), Գերմանիա—216 մարկ (100 ր.), Բելգիա—266 ֆրանկ, Շվէյցարիա—266 ֆր., Ֆինլանդիա—100 ր., Ֆրանսիա—266 ֆրանկ։

Լրագիրների առաքման վճարը.—Տարին մէկ անգամ հրատարակւող թերթից փոստը վերցնում է թերթի բաժնեգնի 8%-ը, ամսաթերթից—10%, երկշաբաթաթերթին—12%, շաբաթաթերթից—14%, շաբաթը երկու անգամ հրատարակւողից—16% և օրաթերթից—18%։

Ամենապակաս գինը ամբողջ տարւայ համար 40 կոպէկ, շաբաթաթերթից 80 կ., շաբաթը երկու անգամ հրատարակւողից—1 ր. և օրաթերթից—1 ր. 20 կոպէկ։

ՀԵՌԱԳԻՐ

Իւրաքանչիւր հեռագրի համար պէտք է վճարել 15 կ. բացի այս, ամեն բառին 5 կոպէկ Եւրոպական և Ասիական Ռուսաստանի սահմաններում, առաջինի մէջ մտնում է Կովկասը, երկրորդի մէջ՝ Անդրկասպեան երկիրը։ Առաջին մասից երկրորդ մասը բառի վճարն է 10 կոպէկ։ Քաղաքային հեռագրի բառին 1 կոպ. Հեռագրի մէջ ամենաերկար խօսքը 15 տառից աւել չպէտք է լինի։ Ընդգծումը մի բառ է հաշւում. տիրէ, չակերտ, կէտ, փակագիծ չի հաշւում, թւանշաններից 5 թւանշանը մի խօսք է հաշւում, թւանշանի կարգով իւրաքանչիւր կէտ հաշւում է մի թւանշան։

Երբ ուզում են, որ հեռագիրը անմիջապէս ուղարկւի, առանց յետաձգելու, վերան գրում են «срочная», այսպիսի հեռագրին սովորական գնից երեք անգամ աւելի պէտք է վճարել։

Պատասխանով հեռագիր ուղարկելու համար պէտք է գրել «отвѣтъ уплаченъ», սրա համար հեռագրատունը կտանուն 10 խօսքի վճար։ Ծանկացողը կարող է աւել կամ պակաս վճարել, դրա համար պիտի գրել отвѣтъ 18 словъ» կամ 6 словъ։ Միևնոյն հեռագիրը մի

քանի հաօգէներով ուղարկելու համար պէտք է վճարել իւրաքանչիւր հեռագրին 10 և խօսքին 15 կոպ.։

Միջազգային հեռագրները կարելի է գրել լատիներէն տառերով և բոլոր եւրոպական և մի քանի ասիական լեզուներով։ Վճարը իւրաքանչիւր երկրի համար առանձին է։

Աւստ. Ունգ-	11 կ.	Նօրվեգիա	16 կ.
Անգլիա	22 »	Նիդերլանդ	14 »
Բելգիա	17 »	Շվէյցիա	14 »
Բուխարա	10 »	Շվէյցարիա	17 »
Բուլղարիա	9 »	Չէրնոզօրիա	17 »
Գերմանիա	11 »	Պօրտուգալիա	23 »
Դանիա	15 »	Պարսկ.(Հիւս.)	24 »
Եապոնիա 1 բ.	95 »	Պարս. (Հար.)	34 »
Իսպանիա	21 »	Սերբիա	15 »
Իտալիա	18 »	Տաճկաստ.	16 »
Հոլանդիա	14 »	Րումինիա	8 »
Յունաստան	23 »	Ֆրանսիա	15 »

ՊՕՍՏԱՏՆԵՐԸ ՓԱԿ ԵՆ ԼԻՆՈՒՄ

Յունուարի 1-ին
Զատկի տօնին
Մարտի 25-ին
Դեկտեմբերի 6-ին։
և Դեկտեմբերի 25-ին։

Բաց են լինում միայն առաւօտեան ժամը 8—10

Յունուարի 6-ին
Փետրուարի ?-ին
Ռուսաց Ս. Երրորդութեան տօնին
Ապրիլի 23
Մայիսի 6, 9, 14, 25
Յունիսի 29
Յուլիսի 22, 30
Օգոստոսի 6, 15, 29
Սեպտեմբերի 8, 14, 26
Հոկտեմբերի 1. 5, 21, 22
Նոյեմբերի 14, 21
Դեկտեմբերի 26, 27
Մեծ բարեկենդանի շաբաթ օրը
Աւագ ուրբաթ և շաբաթ օրերը
Զատկի երկրորդ օրը
Համբարձման օրը
Հոգեգալստին և բոլոր կիրակի օրերը։

ԱՆԱՅՈՂԱԿԱՆ ԳԱՆՁԱՐԱՆՆԵՐ

Անայողական գանձարանների նպատակն է աղքատ և չունևոր մարդկանց միջոց տալ հաւաքելու մի փոքրիկ գումար, իրենց աշխատանքից յետ գցած փողով։

Բանուորները, արհեստաւորները իրենց շաբաթական աշխատանքի որոշ մասը յետ գցելով կարող են յանձնել գանձարանին (եթէ իրանց մօտ մնար գուցէ ծախսէին) և ապագայում կունենան մի բաւականին մեծ գումար։ Այսպէս կարող են անել և ծնողները իրանց անչափահաս որդոց համար։

Անայողական գանձարան կարելի է յանձնել 25 կոպէկից ակսած մինչև 1000 րուբլի։ Ընկերութիւնների և հիմնարկութիւնների համար 3000 րուբլի, իսկ եկեղեցիների համար օրքան կամենան։

Անայողական գանձարանը իր վերցրած փողերի համար վճարում է հետևեալ չափով տոկոս։

1) Մինչև 1000 ր. տարեկան $3^{1}/_{10}\%$։

2) Հիմնարկութիւնների և ընկերութիւնների 1000 ր. գումարների համար $3^{1}/_{10}\%$։

Տոկոսը հաշւում է ամսի 1-ից միայն ամբողջ ամիսների համար։ Մի րուբլուց պակաս գումարին տոկոս չի տրւում։

Փողը ում անունով որ յանձնւում է գանձարանը, դառնում է նրա սեփականութիւնը։ Ամեն մարդ իրաւունք ունի ուրիշի անունով փող դնել գանձարանը և փողի տէր կը դառնայ, նա որի անունով գրւած է։

Անայողական գանձարանը իր ստացած փողերը գրում է առանձին տետրակի մէջ և տալիս փողի տիրոջը։ Եթէ մեռնում է այն մարդը, որի անունով գրւած է փողը, այդ դէպքում խնայողական գանձարանի փողը կարող են ստանալ միայն նրա ժառանգները, երբ նրանք օրինական կարգով կհաստատուեն։ Փող յանձնողը ամեն ժամանակ կարող է յետ պահանջել իր փողերը, իսկ գանձարանը պարտաւոր է կատարել նրա պահանջը։

Անայողական գանձարանները բացւած են պատ հեռագրական հիմնարկութիւններին և պետական գանձարաններին կից։

ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆ ՄԱՐԿԱՆՆԵՐ

Խնայողական մարկանները սահմանուած են նրա համար, որ աւելի դիւրութիւն տրւի մարդկանց ամենափոքր գումարներ նոյն իսկ խնայել։

Խնայողական մարկանները լինում են 5 և 10 կոպէկանոց և վաճառւում են խնայողական գանձարաններում և փոստատներում։

Այս մարկանները պէտք է կպցնել առանձին կարտերի վրայ, որոնք տրւում են ձրի։ Երբ այս ձեւով մի ռուբլին լրանայ, կարտերը կարելի է ներկայացնել խնայողական գանձարանը և տեարի մէջ դրել տալ։

Այդպիսի հեշտ ձեւով կարելի կլինի ձեռքն ընկած 5—10 կոպէկներով ժամանակի ընթացքում նեղ օրի համար մի գումար տնտեսել։

ԴՐՈՇՄԱՏՈՒՐՔ

(Гербовый сборъ)

Դրոշմատուրքը լինում է երկու տեսակ— հասարակ և համեմատական։ Հասարակ դրոշմատուրքի համար գործածւում են 5, 10, 15, 40, 60 կոպէկանոց և 1 ռուբլիանոց մարկաններ իսկ դրոշմաթղթեր (гербовыя бумаги) 60 կ. և 1 ր. արժողութեամբ։

Համեմատական դրոշմատուրքը լինում է Մուրհակային և Վաւերագրի կամ կապակցութեան։ Վերջինս նոյնպէս երկու տեսակ է.— բարձր արժէքի և հասարակ։ Մուրհակի թղթի համար իւրաքանչիւր 100 ր. պահանջում է 15 կոպ., իսկ բարձր կապակցութեան թղթերի համար՝ 100—1000 ր. թղթի համար 50 կ., 1000—10000 և աւելի գումարին 5 ր.. պակաս հարիւրներն ու հազարները լրիւ են հաշիւ առնւում. ստոր տեսակից իւրաքանչիւր 100—1000 ռուբլի գումարին առնւում է 5 կոպէկ, 1000—10000 ր. գումարին 50 կ., դարձեալ պակաս հարիւրներն ու հազարները լրիւ են հաշւում։

Բարձր տեսակի կապակցութեան տուրքի հնթարկւում են ա) կալւածական այն կապակ-

գութիւնները, որոնք վերաբերում են անշարժ կալւածքներ գնելու, տիրելու, գրաւ գնելու, քրեհելու և այլն բ) Այն պայմանագրերը, որոնք վերաբերում են ընկերութիւններ կազմակերպելու, գործեր կապալով վերցնելու, զանազան իրեր մատակարարելու և այլն գ) Օբլիգացիաները. պայերը, ակցիաները, գրաւաթղթերը դ) Ապահովութեան պօլիսները և անդորրագրերը, որոնց ապահովութեան պրեմիան 300 ր. բարձր է։

Ստորին տնօրէնի համաձայնութեամբ են ա) այն կապակցութիւնները, որոնք վերաբերում են վաճառականական գործողութիւնների, ինչպէս ապրանք գնելու, ծախելու, առևտրական նամակներ, հաշիւներ, հեռագրներ և այլն բ) Գոյք վաճառելու սկզբնական պայմանները (запродажа) գ) Պայմանաթղթի վրա արած մակագրութիւնը, որով յանձնւում է ուրիշին։

Դրոշմանիշ թղթի փոխարէն կարելի է հաւարակ թուղթ գործածել, սակայն գումարի արժէքի համաձայն վրան մարկա կպցնել։ Եթէ պայմանը կռւում է նօտարը, այդ դէպքում նա այնպայման պահանջում է դրոշմանիշ թուղթ։ 20 րուբլի գումարի ընտանեկան բնոյթ կրող պայմանները ազատ են դրոշմատուրքից։

*Դրոշմատուրքից ազատ են—*Ձիւնորագրութեան վերաբերեալ թղթերը, Դատաստանական քրէական բաժնի և բոլոր այն գործերը. որոնք վերջանում են քաղաքական հաշտարար դատաւորների, գեմսկի նաչալնիկների, նահանգական դատարանի գաւառական անդամների ձեռքով։ Ռնամակալական (опека) որոշումները, Ժողովրդական կրթութեան վերաբերեալ թղթերի մեծ մասը, Գիւղական աշխատանքի վարձելու պայմանագրերը, բանւորական գրքերը և այլն, Զեկերը։ Այն բոլոր հաշիւներն ու վաւերաթղթերը, որոնց գումարը 5 ր. աւել չէ։ Բարեգործական հաստատութիւններին վերաբերեալ թղթերը։

1 ր. 25 կ. Դրոշմատուրքի ենթարկւում են այն խնդիրները, յայտարարութիւնները, որոնք արւում են ընկերութիւններ հիմնելու և նրանց կոնտրագրութիւնը փոխելու, ֆարթիկաներ և գործարաններ բաց անելու։ Այդպիսի խնդիրների պատասխանի համար պահանջւում է նաև 1 ր. մարկա։ Ամէն տեսակ արհեստ և պարապմունք ունենալու թոյլատւութիւն տանելու համար։ Ստորին իշխանութիւններից Դատաստանական պալատն ու Սենատը ուղարկած գանգատներից։ Ամէն տեսակ հաւատարմաթղթերը

(довѣрность) կառկները։ Այնպիսի պայմանները կամ առևտրական ձեռնարկութիւնները, որոնց գումարը սկզբում ճշտութեամբ որոշելը դժւար է 50 ր. գումարից աւելի տուգանքների պայմանագրերը։ Այն անդորրագրերը և վկայականները, որոնք վարկային ընկերութիւնները տալիս են պահապանութեան համար վերցրած 1000—2500 ր. գումարի կամ արժէքաւոր իրերի համար (բացի ընթացիկ հաշիւներից) 300 ր. ոչ աւելի գումարի արժողութիւն ունեցող կալւածքի գնման թղթերը։ Կրակից ապահովագրող ընկերութեան տւած պօլիսներն ու անդորրագրերը, որոնց ապահովութեան պրէմիա 10—300 րուբլի է։

75 կոպ. ղրոշմատուրք պահանջւում է.— Ադմինիստրացիական հիմնարկութիւններից և պաշտօնեաներից ներկայացրած խնդիրներից. դանգատներից և այլն, նոյնպէս սրանց կցած պատճէններից։ Այն խնդիրներից, բողոքներից, բացատրութիւններից, առարկութիւններից, (բացի պատճէնից) որոնք ներկայացւում են դատաստանական տեղերը և առևտրական դատարաններըը։ Այդպիսի խնդիրների, յայտարարութիւնների պատասխաններից, պաշտօնական տեղեկութիւններից, վկայականներից և

ամեն տեսակ վաւերաթղթերից։ Ապահովութեան անդորրագրերից, որոնց արժէքը 300—1000 ր. է հասնում։

20 կոպ. ղրոշմատուրք պահանջւում է պատճէնների իւրաքանչիւր թերթից, որոնք ըստ օրէնքի ներկայացւում են խնդիրների հետ ընդհանուր դատաստանական տեղերը և առևտրական դատարաններըը։ Տոմսակներից, հաշիւներից, անդորրագրերից, արտեմեանի բըռնաւորութիւն ունեցող գրքոյկներից (թատրոնական, երկաթուղային և այլն), երբ նրանք արւում են տարին 50 ր. գումարից աւելի։ Վարկային ընկերութիւնների ստացականներից, որով դրամ են ընդունում ընթացիկ հաշւով և ամեն մի գումարից, որ մուծւում է դըրքոյկի մէջ և որի գումարը 300 րուբ. աւելի է։

15 կոպ. ղրոշմատուրքը առնւում է ոռճիկ, կենսաթոշակ և այլն. 50 ր. աւելի գումար ըստանալու համար արւած հաւատարմաթղթերից Ստանութներից ապրանք առնելու գրքոյկներից (заборн. лавочн. книжки) իւրաքանչիւր 80 երեսից։ Գինի, սպիրտ և ծխախոտ տեղափոխելու վկայականները և այլն Ապահովութեան ստացագրից (сохранныя росписки), որով պահպանութեան տւած իրերի արժէքը 300 ր. աւելի չէ։ Գաւառական և շինային (волости.) կառավարութեան գործերից քաղւածքներից, որոնց գումարը 200ր. աւելի է։

10 կոպ. դրոշմատուրքի ենթարկւում են.— Ապահովութեան պօլիսներն ու անդորրագրերը, որոնց ապահովութեան պրեմիան 3—9 րուբլի է Ակտերը, փաստաթղթերը, որոնց գումարը 50 ր. աւելի չէ: Գաւառական և շէնային հաստատութիւնների գործերից քաղաքները 100—200 ր. գումարին:

5 կոպ. դրոշմատուրք է առնւում հաշիւներից, առաջականներից և այլ նման թղթերից, որոնց գումարը 5 րուբ. աւելի և հասնում է մինչև 50 րուբլին: Տոմսակները, արտիստների ընտանութիւն կրող գրքոյկները, որ նրանք արւում են ամբողջ տարին 50 րուբ. գումարի:

Դրւագաւոր թղթերի արժէքի հետևեալ աղիւսակում:

Հարթեր առաջ. կէս.	Մաստ առաջ. կէս.	Թղթի գինը	
մինչև	մինչև	ր.	կ.
100	1000	—	50
200	2000	1	—
300	3000	1	50
400	4000	2	-
500	5000	2	50
600	6000	3	—
700	7000	3	50
800	8000	4	—
900	9000	4	50
1000	10000	5	—
2000	20000	10	—
3000	30000	15	—
4000	40000	20	—
5000	50000	25	—
6000	60000	30	—
7000	70000	35	—
8000	80000	40	—
9000	90000	45	—
10000	100000	50	—
20000	200000	100	—
30000	300000	150	—
40000	400000	00	—
50000	500000	250	—
100000	1000000	500	—

ՄՈՒՐՀԱԿ

Մուրհակ տալ չեն կարող 1) քաղաքացիական իրաւունքներից զրկւածները 2) հոգևորականները. 3) այն գիւղացիները, որոնք անշարժ կայք ու առևտրի վկայական չունեն 4) բոլոր ստորին աստիճանաւորները (нижный чинъ), եթէ միայն հասատատ ծառայութեան մէջ են 5) կինը առանց իր ամուսնու թոյլտւութեան, իսկ աղջիկը առանց իր ծնողների, եթէ նրանք իրենց անւամբ վաճառականական գործ չեն կատարում. 6) վաճառականների որդիքը, որոնք անրաժան են իրենց ծնողներից:

Մուրհակը պիտի գրել օրէնքով տպած թղթի վրայ, հակառակ դէպքում տուգանք է առնւում օրինական թղթի արժէքից 10 անգամ աւելի:

Եթէ մուրհակը վճարելու տեղը չէ գրւած, այդ դէպքում վճարման տեղը համարւում է մուրհակը գրած տեղը: Մուրհակի մէջ եթէ նշանակւում է տոկոս կամ տուգանք. դրանց քանակութիւնը ոչ մի նշանակութիւն չի կարող ունենալ: Մուրհակի փոխանցումը մակագրութեամբ կատարւում է միւս երեսի վրայ: Փոխանցումը լինում է երկու տեսակ՝ բլանկովայա (бланковая надпись) երբ մակագրւում

է փոխանցողի ազգանունը, և անուանական (именной) երբ մակագրում է մուրհակի նոր տիրոջ ազգանունը (օր. իմ փոխարէն վճարել Ցոլակ Չիլինկարեանին)։ Եթէ փոխանցողը կամենում է իրենից պատասխանատուութիւնը հեռացնել և բոլորովին ազատ համարւի պատասխանատուութիւնից, մակագրում է «առանց ինձ վերադառնալու» (безъ оборота на меня)։

Մուրհակները կարող են լինել հասարակ եւ փոխանակագիր. հասարակ մուրհակով ինքը մուրհակ տուողն է պարտաւորւում վճարել, իսկ փոխանակած մուրհակով վճարը յանձնւում է ուրիշին։

Մուրհակ տրւում է որոշ ժամանակով (срочный) *և ըստ առաջին պահանջման* (по предъявленію). *առաջին դէպքում պահանջւում է որոշած ժամանակը լրանալիս, իսկ երկրորդ դէպքում երբ պահանջնէ։ Ժամանակը որոշած մուրհակները եթէ իր ժամանակին չեն վճարւում, նրանք տրւում են նօտարին պրօտեստի։*

Մուրհակի ժամանակը լրացած միջոցին մուրհակի տէրը պարտաւոր է ընդունել նոյն իսկ գումարի մի մասը և մուրհակը պրօտեստ անել միայն մնացած գումարի հաշւին։ Պրօտեստի նպատակն է պահպանել մուրհակի ոյժը։ Պրօտեստ պիտի անել հէնց մուրհակի վճարման օրը։

Մուրհակի ժամանակը լրանալուց յետոյ 5 տարւայ ընթացքում մուրհակի տէրը իրաւունք ունի գանգատ տալ մուրհակ տուողի վրայ, հաշւած ժամանակը լրանալու օրից, իսկ մակագրողների և հրաշխաւորների վրայ մի տարւայ ընթացքում հաշւած մուրհակը պրօտեստ անելու օրից։ Եթէ մակագրողներից մէկը մուրհակը թափել է, նա կարող է պահանջ ներկայացնել իրենից առաջ մակագրողներին թափելու օրից մինչև 6 ամիս։ Վճարի ժամանակը լրանալուց 3 տարի անց այլևս ոչ մի պահանջ չի կարող գոյութիւն ունենալ մակագրողների և հրաշխաւորների մէջ։

Ըստ առաջին պահանջման մուրհակը կորցնում է իր ոյժը, եթէ 12 ամսւայ ընթացքում չի տրւում, պրօտեստի, իսկ ժամանակը որոշածը՝ 2 տ. ընթացքում, եթէ չէ ներկայացրած վճարի հաշւած պրօտեստի օրից։

ՄԱՆԹ. ԳՈՒՄԱՐ	ԹՂԹԻ ԳՆԸ
50	— 10
100	— 15
200	— 30
300	— 45
400	— 60
500	— 75
600	— 90
700	1 05
800	1 20
900	1 35
1000	1 50
1500	2 25
2000	3 —
3000	4 50
4000	6 —
5000	7 50
6000	9 —
7000	10 50
8000	12 —
9000	13 50
10000	15 —
20000	30 —
30000	35 —
40000	60 —
50000	75 —

ՄՈՒՐՀԱՆՆԵՐԻ ՋԵՂՔԸ ՀԱՇԻՒԵԼՈՒ ՀԵՇՏ ՄԻՋՈՑԸ

%	Բաժանարար
1	36000
2	18000
3	12000
4	9000
4½	8000
5	7200
5½	6545
6	6000
6½	5538
7	5143
8	4500
8½	4235
9	4000
10	3600
11	3273
12	3000

Որևէ դրամագլխի կամ տոկոսը կամ ջեղջը հաշուելու համար կաբելի է հետեւեալ հեշտ միջոցը գործ դնել։ Պէտք է դրամագլուխը բազմապատկել օրերի թիւի վերայ և ստացուած արտադրեալը բաժանել այս աղիւսակում ցոյց տուած համապատասխան թիւի վրայ։

ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ

1) 8000 բուբլի գումարի 12 օրւայ ջեղջը 6%-ով=8000 . 13 =96000 : 6000=16 ր. 2) 1500 3%-որ 25 օրւում կբերէ 1500 . 25 =37500 : 1 000=3,0½ ր.։

Այսպէս կարելի է գտնել մինչև 12%-ը։

ՄՈՒՐՀԱԿԻ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ

Թիֆլիս, 10 Ապրիլի 1914 թ.

Մուրհակ 3000 բուբլու։

Հազար իննհարիւր տասն և չորս թիւի յուլիսի ութին այս իմ մուրհակով պարտաւոր եմ վճարել Ալէքսանդրապօլում Թիֆլիսի վաճառական Սմբատ Աթաբէկեանին երեք հազար բուբլի։

Արմենակ Սարգսեան

Ալէքսանդրապօլ, 1 յուլիսի 1914 թ.

Մուրհակ 4000 բուբլու։

Այս օրից երեք ամիս յետոյ, սոյն մուրհակով պարտաւոր եմ վճարել Օգեսսայի վաճառական Մնացական Մարգարեանցին չորս հազար բուբլի։

Մկրտիչ Նասիբեան

Փոխանակագիր

Շուշի, 10 մայիսի 1914 թ.

Մուրհակ 500 բուբլու։

Ըստ առաջին պահանջման (կամ վերոյշեալ թւից քսան օր յետոյ) վճարեցէք այս իմ

մուրհակի համաձայն Նուխու վաճառական Արտաշէս Իսրայէլեանցին Նուխի քաղաքում հինգ հարիւր րուբլի։

Վարդան Մարկիզեան

Александрополь, 3-го Мая 1914 г.

Вексель на 3000 рублей.

Сельмого сентября тысяча девятсотъ-четырнадцатаго года по сему моему векселю повиненъ заплатить тифлисскому купцу Сенекериму Артемьевичу Сукіясянцу три тысячи рублей.

Мартиросъ Хачатурянъ

Карсъ, 9 Апрѣля 1914 г.

Вексель на 1000 рублей.

Отъ сего числа черезъ три мѣсяца по сему векселю повиненъ я заплатить карскому купцу Семеону Георгіевичу Малатянцу тысячу рублей.

Тифлисскій житель Варданъ Мануковичъ Срапянъ

ԲՆԱԿԱՐԱՆԻ ՀԱՐԿ

Բոլոր քաղաքները և գիւղաքաղաքները բաժանուած են 5 կարգի։

II կարգ.— Թիֆլիս. Բագու, Բաթում։

III կարգ.— Մնացած բոլոր քաղաքները, որտեղ քաղաքային ինքնավարութիւն է մտցրած։

IV կարգ.— Ալէքսանդրապոլ, Անապա. Արմաւիր, Գրօզնի Դերբենտ, Եյսկ, Մայկոպ, Շուշի, Պետիգօրսկ, Թէմիր Խան-Շուրայ։

V կարգ.— Ախալցխա, Ախալքալակ, Գօրի, Լէնքօրան, Ղզլար, Ղուբա, Մօզդօկ, Նախիջեւան, Նուխի, Շամախի, Թելաւ, Ծղնախ։

Բնակարանների հարկը վերցւում է նրանց քրեհի համեմատ։

Բնակարանների հարկը որոշելու համար ամեն մի քաղաքում կազմւում է առանձին կամխիա, որին նախագահում է հարկային տեսուչը (податной инспекторъ), անդամները ընտրւում են քաղաքի տնատէրերից։

Տարին մի անգամ, ամեն մի տնատէր պարտաւոր է մինչև յունուարի 7-ը տեղեկութիւն տալ այդ կամխիային իր տան, բնակարանների և տացած քրեհի մասին։ Եթէ այս տեղեկու-

թիւնները նա իր ժամանակին չտայ, կամ թէ կեղծէ, նա կենթարկուի տուգանքի՝ ուշացնելու դէպքում 50 րուբլի, կեղծելիս՝ մինչև 300 ր.

Վերոյիշեալ կամխան մինչև մարտի 7 բոլոր բնակարանատէրերին յայտարարութիւնները է ուղարկում հարկերի քանակութեան մասին։ Դժգոհները մի ամսւայ ընթացքում կարող են բողոքել «նահանգական վարչութեան»։

Ընակարանները հարկի չեն ենթարկւում.— 1) Այն բոլոր տները, որտեղ մարդիկ չեն ապրում, ինչպէս նաև բոլոր զղրոցական. պետական, հասարակական հիմնարկութիւնները վաճառանոցների համար յատկացրած շինութիւնները։ 2) Վանքերը, առաջնորդարանները, թաղրոնները, տպարանները զրադարանները, ընթերցարանները դիւտարանոցները (բացի օֆիցէրների բնակարաններից), բանտրների բնակարանները գործարանին կից, բարեզործական նպատակների ծառայող տները։

Փաստաբանական պրիստաւների վարձատրութեան չափը

1) Ծանուցագրեր (повѣстка) և կամ այլ թղթեր ըստ պատկանելոյն յանձնելու համար 200 րուբլիանոց պահանջադրամարից—35 կոպ., մինչև 5000 ր. 50 կոպէկ, 5000 ր. աւելին 1 րուբլի, երբ գումարը յայտնի չէ 50 կոպէկ։

2) Շարժական կայքերը ցուցակագրելու և գնահատելու համար 25 ր. գումարից 25 կոպ.. 50 ր. գումարից՝ 50 կոպէկ. 100 ր.—1 ր., 200-ից—2 ր., 300-ից—3 ր., 400-ից—4 ր. 500-ից—5 ր, իսկ 500 ր, մինչև 5000 ր.—5 ր. մնացած գումարին իւրաքանչիւր 100 ր.—50 կ.,

3) Ցուցակագրուած առարկաները կնքելու և սորտագրելու համար մինչև 50 կտորը իւրաքանչիւր կտորից 5 կոպէկ, մինչև 100 կտ.—4 կ. 100-ից աւելին 3-ական կոպ.։

4) Անշարժ կայքերը ցուցակագրելիս մինչև 500 ր.—2 ր. 50 կոպ., 500—1000 ր.—5 ր. 1000 ր. 2000—6 ր., 2—3000 ր.—7 ր., 3—4000 ր.—8 ր., 4—5000 ր.—9 ր., 5000-ից աւելին 9 ր. և էլի 50 կոպ. իւրաքանչիւր 1000 ր. համար, բացի առաջին 5000-ից։

Սղտեալ հատատարմատարների վարձատրութեան չափը

1) Քաղաքացիական գործերը երկու ինստանցիաներում վարելու համար 500—2000 ր. գումարի համար 10%, 2000—5000 ր. գումարին առաջին 2000-ից 200 ր, 8% մնացածից։

5000—25,000 ր. գումարից 400 ր. առաջին 5000-ից, և 4% մնացածից։ 25,000—75,000 ր. գումարից 1740 ր. առաջին 50,000-ից 1% և մնացածից 75,000-ից աւելին՝ 1990 րուբլի և մնացած գումարից էլ ½% իւրաքանչիւր րուբլուց։

Առաջին ինստանցիայում գործը վարելու համար հաւատարմատարը ստանում է վերոյիշեալ վարձատուբեհան ⅔-ը, իսկ երկրորդ ինստանցիայի համար ⅓-ը։

Երբ վարած գործի գումարը որոշ չէ, դատաւորն ինքն է որոշում վարձատրութեան չափը 50—1200 րուբլի։

Երբ գործը հեշտութեամբ է վերջանում կամ թէ առանց օրինական պատճառի հեռացում է հաւատարմատարը, նա իրաւունք ունի դատով իր հատուցելիքը պահանջելու։

Եթէ գործը դադարում է, նա իրաւունք ունի ստանալու միայն վարձատրութեան ¼-ը, բայց այդ ¼-ը առաջին ինստանցիայի համար չի կարող 200 ր. աւելի լինել, իսկ երկրորդին 100-ից։

Նօտարների վարձատրութիւնը

1) Նօտարական արձանագրութիւններ (акть. կազմելու համար պէտք է վճարել մինչև 500 ր) դումարը 2 ր., 501—1000 ր. 3 րուբ., իսկ

1000-ից աւելին 4 րուբլի և բացի այդ՝ 10 կ. իւրաքանչիւր 100 րուբլուն։

2) Մուրհակները վաւերացնելու և նրանց մասին բողոք գրելու համար մինչև 500 ր.—50 կ., 500-ից աւելին՝ 1 րուբլի և 10 կոպ. իւրաքանչիւր 100 րուբլուց։

3) Պայմանագրեր վաւերացնելու համար մինչև 500 ր. 1 ր., մինչև 1000 ր. 1 ր. 50 կ., 1000 ր. աւելի գումարին 2 ր., և 10 կ. պայմանագրի գումարի իւրաքանչիւր 100 րուբլուց։

4) Պատճէնը վաւերացնելու համար առաջին թերթից 25 կ. միւս թերթերից իւրաքանչիւր 25 տողից 10 կոպէկ։

5) Ստորագրութիւնը վաւերացնելու համար 10 կոպէկ։

6) Փաստաթղթերի ներկայացման ժամանակը վաւերացնելու—55 կոպէկ։

7) Արձանագրութիւններ և պայմանագրեր կազմելու համար, եթէ նրանց արժէքը որոշած չէ, պէտք է վճարել, որքան վճարում են 1000 ր, արժող արձանագրութիւն կազմելու համար։

8) Հաւատարմաթղթեր (довѣреность) և հաշտութեան թղթեր (мировая запись) և միջնորդական թղթեր (третейская запись) կազմելու կամ վաւերացնելու համար—1 թերթից 1 ր. իսկ հետեւեալներից 30-ական կոպէկ։

9) Ուրիշ վաւերացումների 1-ին թերթից 50 կոպէկ, հետևեալներից՝ 20-ական կոպէկ։

10) Զանազան թղթեր նօտարական գրքերի մէջ անցկացնելու համար ամեն մի տողին 2 կ.։

11) Մէկ կողմից միւսին գրաւոր յայտարարութիւն տալու և այդ մասին առաջինին վաւերաթուղթ տալու համար պէտք է վճարել 50 կ.։

12) Նօտարին պահ տւած փաստաթղթերի (բացի դրամական) իւրաքանչիւրի համար պէտք է վճարել ամսական 25 կ. իսկ կնքւած ծրարների համար ամսական 50 կոպէկ։

13) Արձանագրութիւն կազմելու կամ վաւերացնելու ժամանակն իմանալու կամ այդ մասին թուղթ ստանալու համար պէտք է վճարել 50 կ.։

14) Երկրորդ, երրորդ և այլ անգամ քաղւածներ (выпись) գրաւոր տալու համար իւրաքանչիւր տողին 1 կոպէկ։

15) Արքունի գանձարանից կենսաթոշակ ստացող անձնաւորութեան կենդանի լինելը վկայելու համար պէտք է վճարել տարեկան մինչև 30 ր. կենսաթոշակ ստացողին 3 կ., 30—300 ր. 10 կ., 300-ից աւելին 20 կոպ.։ Մնացած դէպքերում, բացի կենսաթոշակից 50 կոպէկ։

16) Նօտարիւսին իր պաշտօնասենեակից

(контора) գրաւոր կատարած գործի համար պէտք է վարձատրել բացի գործի համար որոշւած գնից, նաև մայրաքաղաքներում—3 րուբլի, նահանգական քաղաքներում—2 ր., գաւառական քաղաքներում—1 րուբլի։

17) Նօտարիւսին քաղաքի սահմանից դուրս տանելու համար ճանապարհածախս գրելու և գալու համար պէտք է վճարել ամեն վերստին 10 կ. իսկ երկաթուղով գնալիս, պէտք է վճարել թէ գնալու և թէ գալու համար 11 կարգի տոմսակի գին։ Բացի սրանից ճանապարհին կորցրած ժամանակի համար պէտք է վճարել մայրաքաղաքներից 5 ր., նահանգական քաղաքներից 3 րուբ., մնացած այլ տեղերից 2 ր., եթէ միայն գնալ գալը մի ամբողջ օրւանից (сутка) աւելի չէ տևել, հակառակ դէպքում ամեն օրւայ համար (ոչ ամբողջ օրն էլ օր է հաշւում) վերոյիշեալ գնի համեմատ պէտք է վարձատրել։

18) Նօտարիւսը կարող է հէնց սկզբից իրեն հասանելիք վարձը պահանջել, երբ նրան հրաւիրում են պաշտօնասենեակից դուրս գործեր կատարելու։

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՉԱՓ ԵՒ ԿՇԻՌ

Մակերեսութ[ի]

Քառակուսի մղոնն ունի	49	քառ.	վերստ
» վերստը »	250,000	»	սաժէն
» սաժէնը »	9	»	արշին
» արշինը »	256	»	վերշոկ
» սաժէնը »	49	»	ֆուտ
» ֆուտը »	144	»	դիւյմ
Դեսեատինը ունի 40. 60	2400	»	սաժէն։

Բովանդակութեան չափը

Խորանարդ մղոնն ունի	343	խոր.	վերստ
» վերստն »	125	»	սաժէն
» սաժէնն »	27	»	արշին
» սաժէնն »	343	»	ֆուտ
» արշինն »	4096	»	վերշ.
» ֆուտը »	1728	»	դիւյմ
» արշինն »	21925	»	դիւյմ
» սաժէնն »	110592	»	վ.=592704

խոր. դիւյմ. 1 միլիոն խոր. հարիւրերորդ սաժէնին (1 сот.)

Ընդհանրների չափը

Լաստը ունի	12	չետվերտ	
Չետվերտը	8	չետվերիկ	

Չետվերիկը	8	գարնց

Հեղուկների չափը

Տակառն ունի . . .	40	վեդրօ
Վեդրօն » . . .	10	շտոփ
Վեդրօն » . . .	80	գրվ. Չրի
Շտոփը կամ կրուժկէն ունի .	2	շիշ. (бут.)

Դեղատան չափը

Գրվանքան ունի 84 մախալ . .	12	ունցիա
Ունցիան »	8	գրախմ
Դրախման »	2	սկրուպ.
Սկրուպուլը »	20	գրան.

Ծանրութեան չափը

Բեռլովեցն ունի . . .	10	փութ
Փութն	40	գրվան.
Գրվանքան.	96	մախալ
Լաստը	3	մախալ
Մախալը	96	դոլիա։

ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ ՉԱՓԵՐ

Դրամների արժէքը

Դրամների արժէքը	Ռուս.		Ֆրանս.		Գերմ.	
	Ր.	Կ.	Ֆր.	Ստ.	Մրկ	Պֆ.
Ռուսական բուբլին	1	—	2	66	2	16
Անգլ. ֆունտ ստերլ	9	46	25	22	20	43
Ֆրանս. ֆրանկը	—	37	1	—	—	81
Գերմանական մարկը	—	47	1	25	1	—
Աւստ-Ունգ. կրոնը	—	39	1	5	—	85
Թուրք. պիաստրը*)	—	9	—	23	—	18
Պարսկական 1 թումանը 10 նոր դռանը— 100 սենար — 1000 բիս—10,000 դին	3	32	8	83	7	17
Պարս. 1 նոր դռանը	—	33	—	88	—	71
Պարս. 1 սենարը	—	3	—	7	—	7
Ամերիկ դոլլարը	1	94	5	18	4	19
Եապոնական իէնը	—	97	2	48	2	9

*) Պիաստրը հաւասար է 1 դուրուշի։

ԾԱՆՐՈՒԹԵԱՆ ՉԱՓԵՐ

Վերածած ռուսական չափերի

	Փութ	Գրաման.	Մխալ	Դրխմ
Անգլիական				
Տոննան, 30 կենտ.՝ ունի	62	1	10	64
Ցենտները ,4 կվարտ.՝ »	3	4	6	32
Կվարտերը ,28 գրվ.՝ »		31	1	32
Գրվանքան ,16 ունց.՝ »		1	10	32
Ունցիան ,16 դրախմ.՝ »			6	62
Լաստը ,2 տոննն.՝ »	124	2	21	32
Ֆրանսիական				
Կիլոգրամը ,10 հեկ.՝ ունի		2	42	41 1/3
Հեկտոգրամ ,10 դեկ.՝ »			23	42
Դեկագրամ ,10 գրամ.՝ »			2	33 1/3
Գրամմը ,10 դեցիգր.՝ »				22 5
Ցենտները ,100 կիլ.՝ »	6	3	17	64
Պրուսական				
Գրվանքան ,30 լոտ.՝ ունի		1	12	9
Ցենտները ,10 գրվ.՝ »	3	4	93	84
Տաճկական				
Կանթարը ,44 օք.՝ ունի	3	17	60	64 4
Օքքան ,400 դրախմ.՝		3	3	27 3

ԵՐԿԱՐՈՒԹԵՍՆ ՉԱՓԵՐ

վերածած ասեղական չափերի

Չափ		Միավոր	Ծախս.	Կիլոգր.	Ծուտ	Դիւրգ
Հիւսուածք	Աչքաւոր պղպեղ ասեղ	7	500	3	7	28
	Վերտան . . . »					12
	Սաժէնը . . . »					
	Սաժէնը . . . »					
	Արշինը . . . »				16	
	Արշինը . . . »					
	Ֆունտ . . . »					
Ներկելիութիւն	Մետր (1760 կարդ) ասեղ	1	256	1	8	
	Եարդը (3 ֆունտ և 6 դեւրգ)				6_{48}	
	Ֆունտ (12 դեւրգ)					9
	Կվարտէրը (4 ֆնտ.)					2_{25}
	Ն ե ւ					

Չափ		Միավոր	Ծախս.	Կիլոգր.	Ծուտ	Դիւրգ
Գործուածք	Մէյլիմետր (10 միլիմետր) ասեղ	9	197	2	1_8	
	Սանտիմետր (10 միլիմետր) »		468	2	9_6	
	Դեցիմետր (10 սանտիմ.) »		46	2		
	Մետր (10 դեցիմետր) »		4	2_{60}	6_5	
	Դեկամետր (10 մետր) »			1	2_{25}	
	Ամաուիմետր (10 միլիմետր.) »				0_{225}	
Տպիչ.	Փինը ասեղ			15_5	14_{688}	
	Էջատեղէն ասեղ					
Գրատուն	Մետր, 200 բատ., ասեղ	6	448		15	
	Լուծատ »					12
	Ֆունտ »					2
	կաեզուն »					12
						5_5

ՏՆԱՎԱՐԻ ԿՏԱԿ ԿԱԶՄԵԼՈՒ ՀԱՄԱՌՕՏ ԿԱՆՈՆՆԵՐԸ

(«Церковныя Вѣдомости» 1911, № 49)։

Ո՞ՆՉ բաՑ է կտակը։

Կտակը՝ կտակողի օրինական կամքն է նրա ունեցածի վրայ, մահուան դէպքում (յօդ. 1010 X т. ч. I Зак. гражд.)։

Ո՞վ կարող է կտակել։

Այն անձերը, որոնք օրէնքով իրաւունք ունեն սրան—նրան տալու իրանց գոյքը։ Կնդունելի չեն նրանց կտակները, որոնք անմիտ են, խելագար (գնորեւելու ժամանակ), անչափահաս, չեն հասել քսան տարեկան հասակի և մի տարուան (не достигших двадцати лѣтъ съ годомъ) կամ զրկած են կարողութեան բոլոր իրաւունքներից (յօդ. 1017 և 1019)։

Կտակելի գոյքի ցուցակագրելը։

Կտակելի գոյքերը և այն անձերը, որոնց կտակում են, կտակի մէջ պէտք է նշանակուեն ճշտութեամբ (յօդ. 1926)։

Կտակ կազմելու կարգը

Տանտէրի կազմած կտակը կարող է գրուել ամեն տեսակի չափի թղթի վրայ, բացառութիւն չանելով և՛ փոստի թուղթը, միայն թէ այդ թուղթը, կազմուած լինելով երկու լրիւ կէսերից, կազմի ամբողջ թերթ. իսկ այն կտակները, որոնք գրուած են թերթի կտորների կամ թղթի կտորների վրայ, ընդունելի չեն (յօդ. 1045)։

Տանտէրի կտակը գրւում է կտակողի ձեռքով կամ թղթի ամբողջ երեսի վրայ, կամ նրա ցանկութեամբ ու խօսքերով՝ ուրիշի ձեռքով. թէ մէկը և թէ միւսը պէտք է ստորագրուած լինի կտակողի՝ իր ձեռքով։ Իսկ ստորագրութեան մէջ պէտք է յայտնուած լինի անունը, հայրանունը ու ազգանունը կամ կոչումը (յօդ. 1146)։

Այն անձը, որ գրում է կտակը կտակողի խօսքերով, նրա խնդրով, կոչւում է արտագրող (переписчикъ)։

Վրիպակները, ստորագրութիւնները ու շտկուածները պէտք է յայտնի լինեն առաջուց կտակողի ստորագրութեան մէջ (յօդ. 1046)։

Այն կտակները, որոնք գրուած են մի քանի թերթերում, բայց ոչ կտակողի ձեռքով, պէտք է վաւերացուած լինեն թերթ—թերթ (այնպէս որ իւրաքանչիւրի վրա լինէր մէկ ամբողջ բառից ոչ պակաս անունից, հայրանունից ու ազգանունից) կամ կտակողի՝ իր ձեռքով, կամ նրա ձեռ-

քով ով նրա փոխարէն, նրա անգրագէտ լինելու-պատճառով կամ ուրիշ օրինական պատճառներով, ձեռք է դրել (рукоприкладствовалъ), կամ, վերջապէս, բոլոր վկաների կողմից, որոնք ստորագրել են միայն այն դէպքում, երբ խնդրապէս նրանք, այդ բանի համար, լիազօրած են կտակողի կողմից՝ բացատրելու և յայտնելու այն պատճառը, որով թոյլ են տալիս վաւերացումը (յօդ. 1046²):

Վաւերացումը այս բանի մէջն է: եթէ, օրինակ, անգրագէտ կտակողի փոխարէն ըստորագրել է կտակը рукоприкладствовалъ) գիւղացի Գէորգ Գրիգորեանն վարգանեանցը, այն ժամանակ հէնց նա էլ այն վաւերացնում է այսպէս. կտակի առաջին թերթում, երեսի կողմից, սովորաբար աջ ստորին անկիւնում, գրածի յարդով (поперекъ) կամ մաքուր տեղի վրայ, գրում է «գիւղացի» խօսքը, երկրորդ կիսաթերթի վրայ, հէնց միևնոյն տեղում, «Գէորգ» երկրորդի վրայ «Գրիգորեան», չորրորդի վրայ «Վարդանեանց». թէ կիսաթերթերը շատ կան, այդ դէպքում հինգերորդի վրայ նորից «գիւղացի», վեցերորդի վրայ «Գէորգ» և այլն:

Եթէ կտակը գրել է ուրիշ մարդ, այն ժամանակ բացի կտակողի սեփական ձեռքով գրած ստորագրութիւնից՝ պէտք է գրուած լինի և՝ կտակը գրողի ստորագրութիւնը (արտագրողի), և բացի դրանից՝ երեք կամ ամենաքիչը երկու վկաների ստորագրութիւնը, եթէ նրանց թւում գտնւում է կտակողի հոգեւոր հայրը: Իսկ այս ստորագրութեան մէջ պէտք է նշանակուած լինի մանրամասնօրէն և՝ կտակողի կոչումը: Արգելւում է այն բանը, որ միևնոյն անձը լինի և՝ արտագրող և՝ ձեռք դնող ու վկայ եղող՝ կտակողի կողմից, և սրա հիման վրայ կտակ արտագրողը չի կարող լինել և՝ կտակողի կողմից ձեռք դնող, ոչ էլ՝ վկայ կտակելու միջոցին, այսպէս էլ ձեռք դնողը չի կարող վկայ լինել կտակողի կողմից կտակելու միջոցին (յօդ. 1048):

Ձեռք դնողը այն անձն է, որ կտակողի կողմից ստորագրւում է՝ նրա անգրագիտութեան կամ ուրիշ պատճառով, օրինակ, հիւանդութեան պատճառով:

Տանալիարի այն կտակը, որ անբողջապէս գրուած է կտակողի ձեռքով, պէտք է ունենայ երկու վկայի ստորագրութիւն (յօդ. 1051):

Եթէ կտակողը գրել չգիտէ կամ հիւանդութեան պատճառով չի կարող ստորագրել կտակը սեփական ձեռքով, այդ դէպքում բացի վկաներից, նրա տեղը ու նրա խնդրով պէտք է դրի

ստորագրությունը մի ուրիշ անձի, բայց այդ անձը պէտք է ունենայ այն բոլոր յատկութիւնները, որոնք պահանջուած են կառկելու միջոցին հաւատարիմ վկայից։ Միևնոյն ժամանակ նրա ստորագրութեան մէջ պէտք է յայտնէ-յայտնի նշանակուած լինի, թէ այդ ստորագրութիւնը նա գրել է այն պատճառով, որ կառկողը անգրագէտ է եղել, թէ՝ հիւանդ (յօդ. 1053)։

Այդ անձը, որ ստորագրւում է կառկողի կողմից, ինքը՝ ձեռք դնողն է։

Վկաները՝ կառկելու միջոցին։

Կառկելու ժամանակ չեն կարող վկաներ լինել՝ 1) այն անձերը, որոնց օգտին կազմուած է կառկը. 2) այս անձերի ազգականները մինչև 4 աստիճանը և խնամիները մինչև 3 աստիճանը, եթէ կառկը կազմւում է ոչ յօգուտ ուղղակի ժառանգների՝ լրիւ կամ մասամբ. 3) կառկառատարները և խնամատարները, որոնք նշանակուած են կառկի հետևան վրա. 4) նրանք, որոնք օրէնքով իրաւունք չունին կառկել. 5) այն բոլոր անձերը, որոնք հանուր կանոններով քաղաքացիական վկայութեան համար ընդունելի չեն (յօդ. 1051)։

Այսպիսով, չեն կարող վկայ լինել՝ այն անանձերը, որոնք վաթսուն եկեղեցուց, իբաւազուրկ են, անչափահաս են 21 տարեկանից, նոյնպէս և այն անձերը, որոնք չիշուած են 1017 և 1019 յօդուածներում (տես վերևը)։

Չեն կարող վկայ լինել նոյնպէս կառավարչական Սենատի բացատրութիւններով անգրագէտները և նրանք, որոնք չեն կարող գնել իրանց ստորագրութիւնը։

Կանանց արգելուած չէ լինել վկայ (բացի Պալատական ու Ձերնիգորեան նահանգներից)։

Այն բոլոր յատկութիւնները, որոնք պահանջւում են վկայից, պահանջւում են և՝ ձեռք դնողից. նշանակում է, ով վկայ լինել չի կարող, նա չի կարող և ստորագրել կտակը կտակողի կողմից—օրինակ, անգրագէտն ու հիւանդը։

Կտակողների ստորագրութիւնը հաւաստիացնում է միայն 1) թէ կտակը իսկականն է, այսինքն, թէ այն անձը, որ ներկայացնում է կտակը, հէնց նա ինքն է, որ արել է կտակը ու այն ստորագրել. 2) որ դրանք, այդ կտակը ներկայացնելիս, ամենքը տեսել են անձամբ և դեմ նրան առողջ՝ մարդով և չիշողութեան կողմից հաստատ։ Միայն այս երկու հանգամանքներն են, որ նրանք հաստատելու են հարց ու փորձի ժամանակ (յօդ. 1050)։

Վկաներին կարելի է հրաւիրել՝ ոչ թէ անպատճառ ամենքին միասին, այլ, օրինակ,

այսօր մեկին, մի քանի ժամանակից յետոյ է՝ միւսին, երրորդին։

Կարելի է և չկարդալ կտակը վկաների առջև, հարկաւոր է միայն, որ կտակողը խնդրի նրանց՝ տեղագրել, առաջարկելով կտակը,— իսկ նրանք պէտք է հաւաստիանան, որ կտակողը մտքով առողջ է և յիշողութեամբ հաստատ։ Ահա հէնց սրա մասին են հարցնելու նրանց շրջանային (окружный) դատարանում կամ, դատարանի յանձնարարութեամբ՝ տեղական քաղաքային դատարանի կամ զէմսկի գլխաւորի (начальникъ) մօտ։

Այս պատճառով վկաների տեղագրութիւնը լինում է այսպէս։ «Կտակը ներկայացել է մեզ իրան կտակողի կողմից, որին մենք այս ժամանակ տեսել ենք անձամբ և գտել ենք առողջ մտքով և հաստատ յիշողութեամբ», որից յետոյ արդէն գալիս են վկաների սեփական ձեռքով գրած տեղագրութիւնները։

Վկաների տեղագրութիւնը պէտք է լինի ոչ թէ թղթի շալակի վերայ, այլ՝ կտակի իսկ թերթի վրայ, կամ թերթի ներսի կողմը, կամ նրա մէւս երեսին (յօդ. 1056)։

Բացի վերև մատնանշած անձերից, վկաներից, ձեռք դնողից, արտագրողից, կտակի մէջ հարկաւոր չէ ուրիշ ոչ մի տեղագրութիւնը

ոչինչ գրւածք՝ կտակը կանոնաւոր լինելու մասին հաստատող և այլն, ոչ մի կողմից չպէտք է անւի և չէ հարկաւոր ներկայացնել տանտէրի կտակը գիւղական կամ որ և է ուրիշ հիմնարկութեան։

Կտակը պահելու տեղը։

Տանտէրի կտակը կարող է պահել կտակողը իր սեփական հայեցողութեամբ՝ կամ իր մօտ, կամ կարող է պահ տալ մէկ ուրիշի, կամ յանձնել նօտարին (յօդ. 1058)։

Կտակը հաստատել տալը։

Ամեն կտակ, կտակողի մեռնելուց յետոյ, պէտք է ներկայացւի ի հաստատութիւն այն ժամանակաշրջանների, որոնք սահմանած են յօդ. յօդ. 1063, 1065 ու 1066-ում՝ շրջանային դատարանը կամ այնտեղ, որտեղ գտնւում է կտակած գոյքը կամ այնտեղ, ուր գտնւում է կտակողը։ Տանտէրի կազմած կտակները ներկայացւում են իսկական ձեով (յօդ. 1060)։

Կտակները ներկայացւում են ի հաստատութիւն նրանց կողմից, ում ձեռքում որ գտնւում են (յօդ. 1062)։

Հաստատել տալու ժամանակաշրջանը հետեւեալն է. Ռուսաստանում բնակւողների համար՝ մի տարի է, իսկ արտասահմանում գըտ-

նւորների համար՝ երկու տարի, սկսած կտակի մահուան օրից (յօդ.1063)։

Կտակի ձևը։

1. Յանուն Հօր և Որդոյ և Հոգոյն Սրբոյ. ամէն։

Թիֆլիսի նահանգի Բօրչալուի գաւառի Սանահին գիւղ. տագար լինն հարիւր տաս և չորս թ.մարտի տասին։ ես Սանահինի բնակիչ Մարտիրոս Կարապետեան Սարգսեանցս, գտնելով առողջ մտքով ու հաստատ յիշողութեամբ իմ մահուան դէպքում անում եմ հետևեալ կարգադրութիւնը իմ գոյքի մասին. լինձ պատկանող երեք օրավար հերկած հողը, որ գտնւում է Բօրչալուի գաւառում, և գնել եմ ազնւական Նիկողայոս Սիմոնեան Յովհաննիսեանցից գնման թղթով (купчая крѣпость), որ հաստատւած է Թիֆլիսի շրջանային դատարանի աւագ նօտարի ձեռքով 1907 թւի սեպտեմբերի 1՝-ին կտակում եմ իբրև սեփականութիւն իմ որդի Պետրոսին. իսկ իմ տունը, որ գտնւում է Սանահին գիւղում՝ իր գետնով ու այգիով 150 քառակուսի սաժէն տարածութեամբ,-որի սահմաններն են.-մի կողմից՝ փողոց, միւսից՝ փողոցիկը,-երրորդից ու չորրորդից՝ գիւղացի Աթանաս Յակոբեան Յովհաննիսեանի կալւածքը,— կտակում եմ իբրև սեփականութիւն միևնոյն Պետրոս որդուս, իսկ իմ ամուսնուհի Շօղիկ Նաշխունեանին տալիս եմ իրաւունք՝ բնակելու նոյն տանը մինչև իր մահը։ Մնացած բոլոր գոյքս, որտեղ էլ լինի, և ինչում էլ կայանալիս լինի, կտակում են դուստր Վարդուհուն ըստ ամուսնու՝ Խաչակեան։

Այս կտակը իր սեփական ձեռքով գրել է կտակող՝ գիւղացի Մարտիրոս Կարապետեան Սարգսեանցը։

Կտակելու միջոցին վկայ էինք ու հաւաստիացնում ենք, որ կտակը առաջարկել է մեզ ինքը կտակող Մարտիրոս Կարապետեանցը, որին այդ միջոցին տեսանք անձամբ ու գտանք առողջ մտքով ու հաստատ յիշողութեամբ։

Գիւղացի՝ Աբրահամ Մինասեան Հայրապետեանց։ Մեչհանին՝ Գարեգին Յակոբեան Միխակեան։

2. Եթէ կտակողը ինքը չի գրել կտակը, կտակողի խօսքերով գրողը (արտագրողը) պէտք է ստորագրի. այս կտակը՝ կտակողի խօսքերով (անունը, հայրանունը և ազգանունը) գրեց գիւղացի Համբարձում Միքայէլեան Սեդրակեանը, որի համար և ստորագրում եմ՝ Համբարձում Միքայէլեան Սեդրակեան։ Ցետոյ

գալիս է կտակողի ստորագրութիւնը, իսկ յետոյ՝ երեք կամ երկու վկաներից, եթէ նրանց թիւն է հոգևոր հայրը։

3. Եթէ կտակողը չկարողանայ ստորագրել (անգրագիտութեան կամ հիւանդութեան պատճառով), պէտք է գրել այսպէս. անգրագէտ կտակողի կողմից (կտակողի հիւանդութեան պատճառով), այն է այս—ինչ մարդուց, նրա անձնական խնդրով ստորագրեցի (անուն, հայրանուն, ազգանուն)։ Այս անձնաւորութիւնը չի կարող ստորագրել միևնոյնից աւելի՝ կատարած կտակի տակ, քանի որ չի կարող լինել ոչ արտագրող, ոչ էլ՝ վկայ։

Այսպիսի կտակ գրելիս պէտք է լինեն երեք կամ երկու գրագէտ վկայ, եթէ նրանց միջև կլինի կտակողի հոգևոր հայրը։

Վկաները գրագէտ պէտք է լինեն, այսինքն ստորագրել կարողացող։ Վկայ չի կարող լինել ոչ ձեռք դնողը (որ ստորագրել է կտակը՝ կտակողի կողմից), ոչ էլ արտագրողը (որ գրել է կտակողի խօսքերով։

Մի անգամից աւելի չի կարող ստորագրել ոչ կտակողը, ոչ արտագրողը, ոչ ձեռք դնողը, ոչ էլ վկաներից իւրաքանչիւրը, որ մասնակցել է կտակը կատարելիս՝

4. Այսպէս, ուրեմն այն միջոցին, երբ կատարւում է կտակը, որ միշտ գրւում է կտակողի ձեռքով, պէտք է հրաւիրել միայն երկու գրագէտ մարդ՝ վկայ։

Եթէ կտակողը միայն ստորագրում է, բայց չի գրում կտակը իր ձեռքով, կարիք կայ չորս գրագէտ անձի մասնակցութեան, այն է՝ արտագրողի, որ կգրի կտակողի խօսքերով ու երեք գրագէտ վկաների. կամ երկուսի, եթէ նրանց թիւն է հոգևոր հայրը։

Եթէ կտակը չի կարողանում և՝ ստորագրել բացի նրանից հարկաւոր է և գրագէտ ձեռք դնող, որ կստորագրէ կտակողի կողմից։

Է. Ռ. Ն

ՊԱՅՄԱՆԻ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ

Ա.

Հազար լինն հարիւր տասն և չորս թւի Հոկտեմբերի երեքին, Ալէքսանդրապոլ։

Մենք ի ներքոյ ստորագրող Ալէքսանդրապոլ քաղաքի բնակիչ Միքայէլ Հէյդարեանցս և Արամ Մարկիզեանցս կատեցինք մեր մէջ հաստատեալ պայմանը. 1) ես Միքայէլ Հէյդարեանցս տւի քրէհով [illegible] իմ սեփական տունը (կամ կրպակը), որ գտնւում է քաղաքիս առաջին

մասում № 25 և բաղկացած է չորս սենեակից, Արամ Մարկիզեանին մի տարի ժամանակով, տարեկան քրեհն է մի հարիւր քսան րուբլի (120 ր.) վերոյիշեալ թուից մինչև տարին լրանալը. 2) Տարեկան քրեհ հարիւր քսան րուբլին Մարկիզեանը պարտաւոր է վճարել երեք քառամսեակում (արէթ), իւրաքանչիւր քառամսեակի սկզբին քառասուն րուբլի (40 րուբլի) ճշտութեամբ 3) Մարկիզեանը պարտաւոր է տունը իր ընթակայքով կանոնաւոր մաքրութեան մէջ պահել և ոստիկանութեան արած նկատողութիւններին պատասխանատուն ինքն է. 4) Պայմանաժամը լրանալուն պէս Մարկիզեանը պարտաւոր է դուրս գալ տանից և տունը նոյնութեամբ յանձնել ինձ, ինչպէս ընտացել էր. 5) Ես Հէյդարեանցս տարին չորս րուբլ բացած իրաւունք չունիմ Մարկիզեանին տանից դուրս հանելու, նոյնպէս Մարկիզեանը չունի իրաւունք դուրս գալու, եթէ մեր մէջ համաձայնութիւն չկայանայ 6) Այս պայմանից զրւեց երկու օրինակ, իսկականը մնալու կալանաւորիս Հէյդարեանցի մօտ, իսկ նոյն ըստորագրութիւններով վաւերացրած պատճէնը Մարկիզեանցի, որի վրայ պէտք է գրել վճարած փողերի քանակութիւնը պատշաճաւոր ըստորագրութեամբ 7) Մեզանից իւրաքանչիւրն էլ պարտաւոր է մաքուր և անարատ պահել այս պայմանը. 8) Ով որ այս պայմանի որևէ կէտը խախտէ, պարտաւոր է արդար կողմին վճարել իբրև տուգանք երկու հարիւր րուբլի։

Առ որ ստորագրում ենք. Միքայէլ Հէյդարեանց, Արամ Մարկիզեանց.

Վկայ ենք՝ Սարգիս Տէր-Գրիգորեան, Սենեքերիմ Մարմարեանց։

Բ.

Հազար լինն հարիւր տասներեք թուի մայիսի 10-ին Ալէքսանդրապոլ։ Ես ի ներքոյ ստորագրող կօշկակարների համքարից վարպետ Յովակիմ Սարգսեանցս ընդունեցի իմ կօշկակարութեան գործարանում կօշկակարութեան արհեստը սովորեցնելու համար իմ համաքաղաքացի Մանուկ Յակոբեանցի որդուն՝ Հայկին, վերոյիշեալ թուից հինգ տարւայ ընթացքում հետևեալ պայմանով։

1) Ես պարտաւոր եմ Յակոբեանցին կանոնաւոր սովորեցնել կօշկակարութեան արհեստը, չը պահանջելով նրա հօրից՝ Մանուկ Յակոբեանցից ոչ մի կոպէկ սրա համար վարձատրութիւն. 2) Ամբողջ պայմանաժամի ընթացքում պարտաւոր եմ կերակրել նրան սը-

նընդարար կերակուրներով և հագցնել մաքուր ու կանոնաւոր. 3) Ինչ ծանր աշխատանքներով չպէտք է ծանրաբեռնեմ նրան և նրա գործած յանցանքների համար մարմնական պատիժ չպէտք է գործ դնեմ, այլ պէտք է յանդիմանեմ խօսքերով և երբ նա այս կերպով չուղղւի, պէտք է պայմանը խախտած համարել և նրան վերադարձնել իր հօրը. 4) Հինգ տարի ժամանակամիջոցը չլրացած Մանուկ Յակոբեանցը իրաւունք չունի իր որդուն գործարանից հանելու, նոյնպէս և ես չունիմ իրաւունք հեռացնելու, եթէ տեղի չ'ունեցել երբորդ կէտում յիշած պատճառը. 5) Այս պայմանից գրւեց երկու օրինակ, իսկականը Յովակիմ Սարգսեանցի մօտ, իսկ պատճէնը Մանուկ Յակոբեանցի, որը պարտաւոր ենք մաքուր և անարատ պահել: Յովակիմ Սարգսեան, Մանուկ Յակոբեան: Վկայ ենք՝ Արամ Դաւթեան, Գէորգ Սարաճեանց:

Մ Ի Զ Ր Ո Ց Ց*)

(Լ. Ն. Տօլստոյ)

Մի շատ հեռու երկրում ապրում էր մի թագաւոր: Ծերութեան օրերին նրա սիրտը դառնացաւ:

—Կեանքիս մէջ, ասում է նա, ամեն ինչ տեսայ և չը կայ մի բան, որը մաուչելի լինէր մարդկային աչքին, որ ես աչքաթող արած լինեմ: Սակայն կեանքիս մէջ մի բան չիմացայ— Աստծուն չտեսայ: Ուզում եմ նրան տեսնել:

Եւ հրաման արձակեց իր իշխաններին, գիտուններին և քահանաներին:

—Եթէ ցոյց չը տաք ինձ Աստծուն, բոլորիդ կաքսորեմ և կը պատժեմ չարաչար կերպով:

Եւ նրանց ժամանակ տւաւ երեք օր:

Պալատում տիրեց ընդհանուր լռութիւն: Բոլորը սրտատրոփ սպասում էին օրհասական ժամին:

*) Այս զրոյցը պատմել է Լ. Ն. Տօլստոյը գիւղացիներին նրանց հետ ունեցած մի խօսակցութեան ժամանակ:

Երրորդ օրը, ճիշտ կէսօրին, թագաւորը նրանց իր մօտ կանչեց։

Լուռ, գլխիկոր կանգնած էին թագաւորի առաջ գիտուններըը, քահանաները և պալատականները, և սոսկալի հրամանն սրտին պատաստ էր դուրս թռչելու թագաւորի բերնից, երբ դաշտից վերադարձող մի հովիւ ներս մտաւ և ասաց։

—Թոյլ տուր ինձ, թագաւոր, քո ցանկութիւնդ կատարելու։

—Լաւ, պատասխանեց թագաւորը, բայց իմացիր, որ հակառակ դէպքում գլուխդ պատասխանատու պիտի լինի։

Հովիւը հրաւիրեց թագաւորին դուրս, կանգնացրեց հրապարակի վրայ, ցոյց տուաւ փայլուն, շողշողուն արևը և ասաց։

—Նայիր նրան, թագաւոր։

Թագաւորը գլուխը բարձրացրեց, ուզեց նայել, բայց արևի սուր ճառագայթները ծածկեցին նրա աչքերը. նա գլուխը կախեց և աչքերը փակեց։

—Ի՞նչ է, ասաց նա հովիւին, դու ուզում ես ինձ կուրացնե՞լ։

—Թագաւոր, ասաց այն ժամանակ հովիւը, սա դեռ Արարչի հրաշագործութիւններից մէկն է, նրա վսեմութեան միայն մի փոքրիկ

նշոյլը, փոքրիկ անկիւնը՝ Աստուածային մըշտավառ խարոյկի։ Հապա ինչպէս ես դու վառահանում մօտենալ և տեսնել նրանց քո թոյլ աչքերով։ Դու Աստուածն ես ուրիշ աչքերով։

Թագաւորը այս հաւանեց և ասաց հովիւին.

—Տեսնում եմ, որ խելօք մարդ ես, հապա այժմ ասա ինձ, թէ ինչ կար Աստծուց առաջ։

Հովիւը մտածեց և ասաց։

Խնդրում եմ, թագաւոր, նեղութիւն կրիր համաձայնելու։

Թագաւորը սկսեց.

Մէկ, երկու,...

— Ո՛չ, ո՛չ, ընդհատեց հովիւը, այդպէս չէ. դու սկսիր մէկից առաջ։

—Ի՞նչպէս կարելի է մէկից առաջ, եթէ ոչինչ չը կայ։

—Խելօք բան ասացիր, թագաւոր, ուրեմն Աստծուց առաջ էլ ոչինչ չի եղել։

Թագաւորն էլ աւելի հաւանեց այս և ասաց.

—Մեծամեծ պարգևների կարժանացնեմ քեզ, միայն թէ ասա ինձ, ինչ է անում Աստուած։

Հովիւը, տեսնելով թագաւորի բարի վերաբերմունքը, ասաց.

—Լաւ, ես այդ հարցին կը պատասխանեմ, միայն կատարիր իմ խնդիրս. եկ փոխենք մեր հագուստները։

Թագաւորը հանեց իր թագաւորական զգեստը և հագցրեց հովին, իսկ ինքը հագաւ նրա չուխան և կախեց հովւական պարկը։

Հովիւը ելաւ բարձրացաւ թագաւորի գահը, առաւ ձեռը թագաւորական գավազանը և ասաց իր գահոյքի ներքև կանգնած հովւական պարկը վզից կախած թագաւորին.

—Ահա թէ ինչ է անում Աստուած։ Մէկին գահն է բարձրացնում, մէւսին՝ գահից տապալում։

Եւ ապա իջաւ և հագաւ զարձեալ իր ցընցոտիները։

Թագաւորը խոր մտածմունքի մէջ ընկաւ։ Այդ խօսքերը նրա վրայ խոր ազդեցութիւն էին գործել։ Եւ յանկարծ, մեծ ցնծութեամբ նա բացականչեց.

—Ահա այժմ ես տեսնում եմ Աստծուն։

Փոխ. Ն. Հ.

Խ Ո Դ Ա Ծ Ը

(Հնդկական 100 պատմուածքներից)

Այս դէպքը պատահեց առաջ, շատ առաջ, անյիշելի ժամանակներում, երբ պատմութիւն էլ չէր գրւում։

Այն ժամանակ էլ, պատահում էր, որ մարդիկ յիմարութիւններ էին անում, բայց ոչ ոք չկար, որ գրէր նրանց արած յիմարութիւնները։ Դուցէ այս է պատճառը, որ մենք մեր պապերին ու նախնիքներին իմաստուն ենք համարում։

Այդ անյիշելի ժամանակներում էլ ծնւեց խելքը։ Նա ծնւեց այն հանգիստ գիշերը, երբ ամէն ինչ քաղցած է լինում մտածմունքի մէջ։

Մտածում է գետակը լուռն ի շողերից փայլելով. մտածում է եղէգնը. շունչը պահած մըտածում է խոտը. մտածում է երկինքը։

Այս պատճառով էլ գիշերը լուռ է։ Ցերեկն ամէն ինչ ազմկում է ու ապրում, գիշերն ամէն ինչ լուռ է ու մտածում։ Իւրաքանչիւր հատանեակ մտածում է, թէ որպիսի երփնեփանգ թիթեռ պիտի դառնայ։ Բոյսերն իրենց մարքի մէջ գիշերը յօրինում են ծաղիկներ, սոխակը՝ երգեր, իսկ ասպղերը՝ ապագայ։

Ահա հէնց այդպիսի մի պիչեր ծնուեց Միղձը։

Աչքերը նրա աչքերը. ինչպէս պիչերայինը թռչուններինը։ Լուսնի լոյսը պատել էր նրա դէմքը գունատ փայլով. իսկ աստղերը նրա աչքերի խորքում կայծ էին պրել։

—Եւ անցաւ Միղձը երկրի վրայով։

—Նա ապրում էր կէս լաւ, կէս վատ։

—Ապրում էր լուի նման։

Ցերեկը նրա հետ ոչ ոք չէր ուզում խօսել։

—Ցերեկը ոչ ոք ժամանակ չունէր։

—Մի տեղ տուն էին շինում, մի այլ տեղ փոս-փորում։

Երբ մօտենում էր որևէ մէկին, իսկոյն նրան ձեռքով ու ոտքով հեռու էին քշում.

—Չէ՛ս տեսնում ինչ է կատարւում չորս կողմդ. այստեղ քարեր են քաշում, այնտեղ պեղանոներ գլորում, ձիեր են անցնում։ Այստեղ պէտք է զգուշանալ, որ մի կերպ գլուխդ անվտանգ պահես։ Մի քիչ ժամանակ կայ քեզ հետ խօսելու։

—Մինչդեռ պիչերները նա աւելի հանգիստ էր գնում։

Նա մտնում էր հարուստ, ճոխապակուց

շինուած տները և եղէգնից շինուած տնակները։ Կամացուկ ձեռք էր տալիս քնածներին։ Քնածը զարթնում էր, մթութեան մէջ տեսնում էր Ղեձի այրուող աչքերը և հարցնում էր.

—Ո՞նչ ես ուզում։

—Դու այսօր ի՞նչ արիր, կամացուկ հարցնում էր Միղձը։

—Ի՞նչ արի. ես... կարծեմ, ոչ մի առանձին բան չեմ արել...

—Լաւ մտածիր։

—Արդեօք այն...

Միղձը գնում էր ուրիշի մօտ, իսկ զարթնած մարդը այլևս քնել չէր կարողանում մինչև հետևեալ առաւօտը և ամբողջ ժամանակը մտածում էր, թէ ինչ էր արել ցերեկը։

Եւ շատ բան, որ նա չէր լսել ցերեկւայ ազմուկի մէջ, լսում էր գիչերայ լռութեան մէջ։

Եւ քիչերն էին քնում։

Բոլորի վրայ անքնութիւն էր եկել։ Նոյնիսկ հարուստներին օգնել չէին կարողանում ոչ բժիշկները, ոչ աֆիմնը։

Նոյն իսկ իմաստուն Լի-Ուան-Ջուն ոչ մի դարման չէր գտնում անքնութեան դէմ։

Լի-Ուան-Ջուն բոլորից շատ փող, բոլորից

շատ հող և բոլորից շատ անեղ ունէր։

Դրա համար էլ մարդիկ մտածում էին.

—Երբ նա ամէն բան բոլորից շատ ունի, նշանակում է բոլորից շատ էլ խելք ունի։

Եւ Լի-Խան-Զուին անուանում էին ամենախելօք։

Եւ ահա ինքը ամենախելօք Լի-Խան-Զուն աւելի շատ էր տանջւում նոյն ցաւից և չէր իմանում ինչ անէր։

Բոլոր շրջապատողները նրան պարտ էին և ամբողջ կեանքերում նրան պարտք էին վճարում։ Այսպէս խելօք էր կարծել Լի-Խան-Զուն։

Իրրև խմաստուն մարդ Լի-Խան-Զուն գիտէր, թէ ինչ պիտի անէ։

Երբ նրա պարտապանններից որևէ մէկը մի բան էր գողանում նրանից և բռնւում էր, Լի-Խան-Զուն թակում էր նրան իր խմաստութեամբ, այնպէս, որ միւսներն էլ դաս առնէին։

Եւ ցերեկը այս բանը շատ խելացի էր թւում, որովհետև միւսներն իսկապէս՝ վախենում էին։

Իսկ գիշերները Լի-Խան-Զուի գլխում ուրիշ մտքեր էին պտտում։

—Իսկ ինչո՞ւ է նա գողանում։ Որովհետև

ուտելու բան չունի։ Իսկ ինչո՞ւ ուտելու բան չունի։ Որովհետև աշխատելու ժամանակ չունի։ Նա ամբողջ օրը չարչարւում է, որ ինձ ունեցած պարտքը վճարէ։

Այնպէս որ Լի-Խան-Զուն ծիծաղում էր։

—Ա՛յ լաւ բան։ Ուրեմն դուրս է գալիս, որ ինձ թալանում են և ես եմ մեղաւոր։

Ծիծաղում էր, բայց և այնպէս քնել չէր կարողանում։

Եւ անքուն գիշերները նրան այն ասաիճանին հասցրին, որ նա, չնայած իր ամբողջ գիտնականութեանը, վեր կացաւ և յայտարարեց.

—Վերադարձնում եմ նրանց բոլոր փողերը, հողերը և տները։

Իսկ այս բանի վրայ Լի-Խան-Զուի ազգականները լաց ու աղմուկ բարձրացրին և ասացին.

—Այս բոլորի պատճառը նրա անքնութիւնն է։

Անքուն գիշերներից խելօք մարդը խելացնորւել է։

Բժիշկներն էլ նոյն բանն ասացին։

Աղմուկը տարածւեց։

Միայն «նա» է մեղաւոր։ Եթէ նա էլ ցնորւել է, ինչ կլինի մեր դրութիւնը։

Եւ սարսափում էին բոլորը, թէ հարուստները և թէ աղքատները։

—Նա ինձ էլ տանջում է անքնութեամբ։

—Ինձ էլ։

—Ինձ էլ։

Եւ աղքատներն աւելի վախենան, քան հարուստները։

—Մենք որ ամեն բանից ամենից քիչ ունենք-ինչ կլինի մեր փոքրիկ խելքի պրոբլեմը։

Իսկ հարուստներն ասում էին,

—Տեսէք, ինչպէս է «նա» աղքատներին վախեցնում, հարկաւոր է նրանց պաշտպանել։ Եւ բոլորն էլ սկսեցին մտածել։ Ինչպէս անեն, որ ազատուեն—Ոչ մից։ Բայց ումից որ խորհուրդ էին հարցնում, ոչինչ չէր լինում։

Այն ժամանակ Նանկինում ապրում էր Ա-Պու-Օն, այնքան իմաստուն, այնքան գիտնական, որ իմաստութեամբ և գիտնականութեամբ նրան հաւասարը չկար ամբողջ Չինաստանում։

Եւ մարդիկ վճռեցին։

Հարկաւոր է նրանցից խորհուրդ հարցնել։ Բացի նրանից ոչ ոք ոչինչ անել չի կարող։

Կամեցին պատգամաւորութիւն. բերին ընծաներ և մինչև գետին բազմաթիւ անգամ խոր գլուխ տուին.

—Օգնիր, ապաւէր անքնութիւնից։ Լսեց Ա-Պու-Օն ժողովրդի վիշտը, մտածեց, ժպտաց ու ասաց.

—Կարելի է օգնել։ Կարելի է և այնպէս անել, որ «նա»-գալու անգամ իրաւունք չունենայ։

Եւ բոլորն ականջները սրեցին։

Ա-Պու-Օն նորից ժպտաց ու ասաց.

—Եկէք օրէնքներ շարադրենք։ Որտեղից պէտք է իմանայ անուս մարդը, թէ ինչ պէտք է անել և ինչ չանել։ Եկէք գրենք, թէ մարդ ինչ պէտք է անէ և ինչ ոչ։ Մանդարիններին պէտք է օրէնքներն անգիր իմանան, իսկ միւսները թող գնան նրանց մօտ հարցնելու, կարելի՞ է թէ ոչ։ Թող այն ժամանակ «նա» գայ. «ինչ ես արել դու այսօր»։ «Այն եմ արել, ինչ որ պէտք էր, ինչ որ գրւած է»։ Եւ բոլորն էլ հանգիստ կը քնեն։ Իհարկէ մանդարիններին դիմողները պէտք է նրանց վճարեն, ի զուր տեղը չպէտք է մանդարինները իրենց ուղեղը օրէնքներով լցնեն։

Այս բանի վրայ ուրախացան բոլորը։ Մանդարինները ուրախացան, որովհետև աւելի հեշտ է դրքի նշանները քրքրել քան հողը։

Իսկ միւսները՝ որովհետև աւելի լաւ է մանդարինները վճարել և ցերեկով նրա հետ մի քանի րոպէ խօսել, քան գիշերով «նրա» հետ երկար խօսքի բռնուել։

Եւ սկսեցին գրել այն ամէնը, ինչ որ պէտք է անէր մարդ և ինչ որ չպէտք է անէր։

Եւ գրեցին։

Իսկ իմաստուն Ա-Պու-Օ-ին դարձրին մանդարինների ամենամեծը։

Եւ սկսեցին մարդիկ շատ լաւ ապրել։

Նոյնիսկ նրանց արտաքինն սկսեց աւելի լաւանալ։

Եթէ մէկը ուզում էր մի բան անել, իսկոյն գնում էր մանդարինի մօտ և դնում էր նրա առաջ իր նէբը։

—«Բարև, ամենաիմաստուն, հապա մի բաց արա օրինագիրը,—ինչ պէտք է անել այս ինչ դէպքում»։

Եթէ վէճ պատահէր, երկու կողմն էլ մանդարինի մօտ էին գնում, երկուսն էլ նէբերը դնում էին նրա առաջ։

—Բաց արա՛ օրէնքները. ո՞վ է արդարը։ Միմիայն ամենաազգատները, որոնք ոչինչ չէին կարող վճարել մանդարիններին, տանջւում էին անքնութիւնից։

Իսկ միւսները, որոնց մօտ էր գալիս գիշերով Ինդը ասում էին.

—Ի՞նչ ես գալիս մեզ մօտ, ես օրէնքով եմ վարւել։ Ինչպէս օրէնքում է ասւած։ Ես չեմ։

Եւ շուռ գալով միւս կողերին, քնում էին։ Նոյն իսկ իմաստուն Լի-Յան-Ջուն, որ բոլորից շատ էր տանջւում անքնութիւնից, այժմ միայն ծիծաղում էր, եթէ երբեմն Ինդը գալիս էր մօտը։

—Բարև, գեղեցկուհի, ի՞նչ ես ասում։

—Չէ՞ որ դու ունեցածներդ ուզում էիր վերադարձնել, հարցնում էր Ինդը, ուղղելով նրա վրայ իր աչքերը, որոնց մէջ աստղեր էին փայլում։

—Իսկ ես ունէի՞,—հռհռում էր Լի-Յան-Ջուն, իսկ ի՞նչ է գրւած օրէնքում. «իւրաքանչիւր հարստութիւն իր տիրոջը և ժառանգներին է պատկանում»։ Ես ինչպէս պիտի բաժանեմ իմ հարստութիւնը, եթէ իմ ժառանգները համաձայն չեն։ Սրանից հետևում է, որ ես կամ գող եմ և նրանցից գողանում եմ, կամ խելագար եմ, որովհետև ինձնից եմ գողանում։ Իսկ օրէնքում ասւած է. «գողին և խելագարին շղթայակապ անել»։ Ուստի և խնդրում եմ, ինձ հանգիստ թողնես քնելու, քեզ էլ խորհուրդ եմ

տալիս, աւելի լաւ կանես, եթէ քնես, քան թափառես։

Շուտ էր գալիս «նրանից» և հանգիստ քնում.

Եւ ամեն տեղ, ուր որ գնում էր Խիղճը, նոյն բանն էր լսում.

— Մենք չգիտենք, ինչպէս որ մանդարինները են ասում, այնպէս էլ անում ենք։ Գնա, նրանց հարցրու։ Մենք օրէնքով ենք վարւում։

Գնում էր Խիղճը մանդարինների մօտ։

—Ինչո՞ւ համար ինձ ոչ ոք չի ուզում լսել։

Մանդարինները ծիծաղում էին։

—Իսկ օրէնքները ինչո՞ւ համար են։ Մի՞թէ կարելի է, որ մարդիկ քեզ լսեն և ասածովդ վարուեն. իսկ եթէ մէկը չհասկանայ քե՞զ և սուտ ասե՞։ Այն ինչ այստեղ բոլորի համար սև թանաքով գեղին թղթի վրայ գրւած է։ Հանճարեղ բան է այս։ Իզուր չէ, որ Ա-Պու-Օն այս բանը հնարելու համար ամենամեծ մանդարինն է համարւում։

Այն ժամանակ Խիղճը ամենախմաստուն Ա-Պու-Օ-ի մօտ գնաց։

Շատ կամաց ձէն տւեց նրան և կանչեց։

Ջարթնեց Ա-Պու-Օն և ուժի ցատկեց։

—Ի՞նչպէս ես համարձակւում, առանց հարցնելու, գիշերով ուրիշի տունը մտնել։ Ի՞նչ է գրւած օրէնքում։ «Ով որ գիշերով ծածուկ ուրիշի տունը մտնի, նրան գող համարել և բանտ նետել»։

—Բայց ես քո մօտ գողութեան համար չեմ եկել, պատասխանեց Խիղճը։ Ես Խիղճն եմ։

—Իսկ օրէնքով, դու անառակ կին ես։ Պարզ ասած է. «Եթէ կինը գիշերով օտար տղամարդու մօտ գնայ,—նրան համարել անառակ և բանտ նստեցնել»։ Նշանակում է, անառակ ես, եթէ գող չես։

—Ի՞նչպէս թէ անառակ եմ, բացականչեց Խիղճը, ի՞նչ ես ասում։

—Ա՛խ, նշանակում է, դու ոչ գող ես և ոչ անառակ, այլ օրէնքը չես ուզում կատարել։

Այդ դէպքում, դրա համար էլ օրէնքը կայ. «Ով որ չի ուզում օրէնքը կատարել, նրան համարել օրինազանց և բանտ նստեցնել։ Էյ, մարդիկ, կալանաւորէք այս կնոջը և բանտ դրէք ընդ միշտ. իբրև անառակի, որ կասկածւում է գողութեան մէջ և բռնւած է դէպի օրէնքը ցոյց տւած անհնազանդութեան մէջ։

Եւ նրանք շղթայեցին Խղճի ձեռքերը և բանտարկեցին։

Այն օրւանից սկսած նա, ի հարկէ, ոչ ոքի

մօտ չի գալիս, և ոչ ոքի չի անհանգստացնում։

Այնպէս որ նոյն իսկ բոլորովին մոռացել են նրա մասին։

Երբեմն միայն որևէ մի կոպիտը մանդա-բիններից անբաւական զոռում է.

— Դուք խիղճ չունէք։

Նրան իսկոյն թուղթը ցոյց են տալիս, որ Խիղճը բանտարկուած է։

Նշանակում է, կայ «Նա», որ բանտարկած ենք պահում։

Եւ կոպիտը լռում է, որ իրաւացի են։

Եւ այն օրւանից ապրում են մարդիկ հանդիսա ու խաղաղ։

Թարգմ. ռուս. **Ա. Քէօսապապեան**

I

Դ Պ Տ

Հոգին թողեց մարմինը և հրեշտակը բռնած նրա ձեռքից տարաւ մի մռայլ ու ահաւոր անապատ և նստեցրեց մի քարի վրայ։ Իսկ բարձրից, նրա գլխին տարածած գոշ-արձիճային մառախուղից, լուեց մի ձայն՝ «դատիր ինքդ քեզ»։

Եւ իսկոյն և եթ հոգու աչքերի առջև սկսեց հոսել մի գետ, որի ջուրը, որքան կարողացաւ հասկանալ հոգին, արցունքներից էր գոյացած։ Ջուրը պղտոր էր։

Հրեշտակն ասաց.

— Նայիր, ահա այն արցունքները, որոնք թափել են մարդիկ քեզ համար, քո պատճառով, այն ժամանակ, երբ դու ապրում էիր երկրում։

Հոգին պատասխանեց.

— Այո, բայց այստեղ խառնուած են և իմ արցունքները։

Երեք անգամ հրեշտակը ասաց միևնոյն բանը հոգուն և հոգին տւեց միևնոյն պատասխանը։

Բայց յանկարծ գետի ջուրը անչափ խորացաւ ու զարձաւ մաքուր, ինչպէս բիւրեղ։ Հրեշտակն ասաց.

—Սա քո մոր արցունքներն են։

Եւ հոգին, ծածկելով երեսը ձեռքերով, պատասխանեց.

—Այո, ես մեղաւոր եմ, այսօրից խառը չեն իմ արցունքները։

II

ԲԱԽՏԸ

Չխօսենք բախտի մասին, որին մենք սենչում ենք ու փափագում։ Չխօսենք նրա մասին...

Բախտը նման է փոքրիկ թռչնիկի—հեշտ է նրան վախեցնելը։

Սպասենք հանգիստ, առանց շտապելու, չը խօսենք նրա մասին, նոյն իսկ չմտածենք նրա մասին։ Հոգու լուռ խորքերում, որտէ քաքուն ծալքերում անհուն սենչանքով ցանկանանք նրան, ծածկելով այդ ցանկութիւնը նոյն իսկ մեր սեփական մտքի առաջ։

Որովհետև բախտը, ինչպէս արեւը ամպերում, կեանքի ամպերի տակից միայն մի րոպէ և այնպէս, հազուադիւտ ամպերում։

Չկանչենք բախտին, չձգտենք նրան։ Պատրաստենք նրա համար։ Ինչպէս երեխաները բազում են ծննդեան նախօրեակին այն մասին, թէ երեսուն կամ նրանց մօտ ընծաներով, և սպասում են այդ բանին զգուշութեամբ ու երկիւղած, յուզմունքով ու անհամբեր—այնպէս էլ մենք կսպասենք նրան։

Եթէ գալու է—կգայ...մենք չգնանք նրա մօտ։

Բախտը աբև է, որի մասին երազում են այն ծաղիկները, որոնք ծաղկում ու ապրում են միայն մի օր... Նրանք չեն կարող գնալ նրա մօտ, նրանք սպասում են...

Եթէ օրը պարզ է—նա կգայ։ Եթէ ամպերը ծածկել են երկինքը—նրանք իզուր են սպասում։

Կը հառամանն, և չեն տեսնիլ արևին։ Գիշերը, մանուկն ժամին, նրանք կասեն՝ իզուր բացուեցինք արևին ընդառաջ... Նա չկար...

Սպասենք բախտին զգոյշ ու հանգիստ... բախտը սրտի համար մխիթարիչն է, ինչ որ արեւը այն ծաղիկների, որոնք ծաղկում են ու ապրում միայն մի օր.. Եթէ գալու է—կգայ։

Չխօսենք բախտի մասին, որին մենք ծաքաւի ենք, չխօսենք նրա մասին... Նա վախկոտ է, ինչպէս թռչնիկը։

«Բազ. Ձայն»

Նագիմիր—Տեմոյեւից

ԱՈՒՐՒ ՈՒԽՏԱԳՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Երեկոյ էր։

Սայլակը դանդաղ առաջ էր լնթանում, իսկ ծերուկ սայլապանը մեղմ ձայնով երգում էր։ Ինձ ձին արդէն յոգնել էր։ Երևի երկար ժամանակ էին նրանք ճանապարհին։ Նստած պատանին վարձաւ դէպի կապոցը և հարցրեց.

—Մայրիկ, առաւօտ է, թէ՞ երեկոյ, ապէն հով է, ծածկիր ինձ։

—Երեկոյ է, զաւակս. շուտով կը հասնենք։

—Ախ, մայրիկ. եթէ ճիշտ է այդ բոլորը, ուրեմն ես շուտով քեզ՝կը տեսնեմ, վերադարձին այս միևնոյն ճանապարհը կտեսնեմ։ Մայրիկ, մի՞թէ կարող է այդպիսի բաղդ լինել... Չեմ հաւատում։

—Օ՜, որդեակս, Աստուած կը բարկանայ. ինչպէս կարելի է չհաւատալ։ Ներիր, Տէր, նա երեխայ է։

Եւ դիմեց նորից որդուն։

—Պէտք է հաւատալ. կարող է Աստուած և պատժել, և ներել, նա ինձ պատժեց, հիմա էլ կը ների։

Մինչ մայր ու որդի այդպէս խօսում էին,

կառապանը դարձաւ և պատմեց, թէ ինչպէս ինքը իր միևնոյն սայլակով 3 հիւանդ է տարել, որոնք վերադարձին չեն էլ ուզեցել սայլ նստել, այլ վազելով են քաղաք հասել։

—Այս սուրբը շատ զօրաւոր սուրբ է,—աւելացրեց կառապանը։

Կոյր պատանին սայլակում նստած նիրհում էր։ Եւ քաղցր երևակայութիւնը նրան շոյում էր։ Մտապատկերները մէկը միւսին փոխարինում էին։

«Այն սարսափելի օրւանից եմ ես կոյր... մութ գիշեր,—մտածում էր նա,—մութ, քաղց-ծարաւ տանջող կեանքի խորթ զաւակ... և ոչ ուշ քան վաղը՝ կլինեմ հայրս պատանի։ Վաղը կտեսնեմ տանջանքներիս վախճանը և պատուիս, ինքնասիրութեանս վերածնումը...»։

Հասան ս. ժայռին։

Մայրը ծնկաչոք աղօթում էր, երեսը յատակին քսում... մոմեր վառում...

—Ահա, որդի. երեսդ քսիր այստեղ, աղաղակիր Աստուածուն, որ լսէ քեզ։

Եւ վերցնելով մի բուռը հող՝ ածեց որդու աչքերը։

Ինչ անց, յանկարծ որդին բացականչեց.

—Մայրիկ, մայրիկ, որքան փոխւել ես. իմ

խեղճ մայրիկ, բոլորովին ծերացել ես։ Այդ ինչ է մայրիկ, չե՞ր է հոսում։

Մայրը քարացել էր, կանգնել չէր խմանում՝ որդուն գրկի ու սեղմի կրծքին, թէ ուրախութիւնից լաց լինի...

Հրաշքը կատարւել էր...

Մի քանի ժամ առաջ այդ զրուքիւնը։ Լուսինը սկսեց գունատուել, գալկանալ և կատապանը մօտեցաւ ու յիշեցրեց, որ եթէ ուզում են կէս օրին հասնել քաղաք, պէտք է ճանապարհւենք։

Այդպէս միայն յիշեց մայրը իր դառն վիճակը...

«Տէր—Աստուած,—մտածում էր նա.—մինչև հիմա սա կոյր էր, մուրացկանութեամբ ապրում էր. մարդիկ ողորմում էին կոյրին... իսկ այժմ... կերթայ, կաշխատի, իսկ ինձ արդեօք կօգնէ, ինչով պէտք է ապրեմ ես այսուհետև...»։

Մինչ նա այդպէս երկմիտ մտատանջութեան էր մատնուած, որդին նորից կորցրեց իր աչքերի լոյսը...

Լուեց մի սրտաճմլիկ, ազիզորմ ճիչ... Դառն կերպով հեկեկում էր թշուառ պառաւին։

Նա զարձեալ կոյր էր, կոյր մուրացկան...

Օլգա Տէր-Աւագեան

ՍԱՆՋԱՐՈՂ.

(Ֆրանսերէնից)

Մի երեկոյ, երբ ազատ էի, կրկէս գնացի։ Կարգը հասաւ ծրագրի վերջին համարին—առիւծներին սանձահարելուն։

Ասպարէզ դուրս բերին մի մեծ երկաթէ վանդակ։ Նրա մէջ արագ-արագ ճեմում էին երեք հատ հիանալի, չհնէլ առիւծներ, որոնք անձակեակով մի խուլ մռնչոց, բաշերն էին թափահարում և աչքերը գոլացնում. նրանք, ինչպէս երեւում էր մտածում էին իրանք իրանց։ Նայելով նրանց զանազան տեսակ մռնչալուեղանակին, կարելի էր հասկանալ, որ այդ մըտածութիւնները զանազան տեսակ նիւթերի մասին էին։

Վանդակի շուրջը շրխկեցաւ՝ ման էր գալիս կրկէսի ծառան և կարծես թէ ուզում էր ասել.

—Հանդարտ, հիմա դուրս կը գայ սանձահարողը։

Նրանք, կարծես, ուշադրութիւն չէին գարձնում նրա վրայ և շարունակում էին իրանց բարձրաձայն մտածողութիւնները։ Մէկն ասում էր.

—Ո՞վ կը համարձակւի հրամայել ինձ։

Ո՞ւմ առաջ կը խոնարհեցնեմ գլուխս և ումմէ վրայ ճանկերս չեմ սրեր։ Ես այստեղից դուրս կը փախչեմ, կարծես թէ ինձ միայն տեսած լինէին։ Կը չարդեմ բոլոր նիզակները, կը հասնեմ հեռու հայրենիքս—խաղաղ անապատին։ Այնտեղ, որտեղ վիթերը, որոնցով ես փոքս կը կշտացնեմ. չուր են խմում առուակից, որտեղ և ծարաւս կը յագեցնեմ. ինձ սպասում են տաք աւազի վրայ գլորւելով, մատաղ էգ առիւծները մեռաքանման բրդով, կանաչ կրակով վառուող աչքերով։

Ես կարձակեմ ուրախութեան և կրքոտ սիրոյ ձայն, և իմ ձայնիս արձագանք կը տայ նա, որ սիրում է ինձ։ Մենք երկուսս միասին կերթանք ընդարձակ անապատով, արևից խանձւելով, հպարտ, երջանիկ և ազատ։ Անձնատուր լինելով կրքոտ և վայրենի սիրոյ առաջին հիացման, լիզելով յաջող որսի արիւնաներկ շրթունքները, մենք քաղցր կը քնենք, և միայն լուսինը, վախեցած և հիացած, անամպ երկինքից կը սկսի դիտել անապատի արքայական զոյգի երջանիկ քունը։

Միևն աւելի ևս սուր եղանակով էր կազմում իր յատակագծերը.

—Ո՞վ է մտածում հպատակեցնել ինձ։ Ո՞ւմ

առաջ կը խոնարհի իմ հպարտ պարանոցը։ Այս րոպէիս կը բռնեմ վանդակապատը, կողպէքները և աւելի հեշտ կը կրծոտեմ, քան երեխան՝ ընկոյզը։ Բայց ես չեմ հեռանալ դէպի անապատի խաղաղութիւնը և հանդարտութիւնը.—ես կը վազեմ քաղաքները, որտեղ իմ եղբայրակիցները մաշւում են գերութեան մէջ, որտեղ համարձակւում են նրանց դուրս բերել՝ միայն դարճանալու համար։ Ես կը քանդեմ բոլոր վանդակները և կազատեմ դժբախտ կաշկանդեալներին։ Մենք կը դառնանք տասնեակներ, հարիւրներ, հազարներ. և միայն այն ժամանակ, երբ աղջ երկրագնդի երեսին ոչ մի բռնատրկւած տուիծ չի լինիլ, միայն այն ժամանակ կը վերադառնամ հայրենի երկիրս ազատւած և ազատարար, ուրախ սրտով և փառքով շրջապատւած, այն յաղթութիւնը տանող թագաւորի նման, որ վերադառնում է հայրենիք՝ յաղթութիւն տանող ժողովրդի գլուխը կանգնած։

Երբորդը բոլորովին ուրիշ բանի մասին էր մտածում։

—Աւելի լաւ է, թող չաշխատեն ինձ ճշնշելու։ Ի զուր տեղը ժամանակ կորցրած կը լինեն։ Ոչ մի հայեացք չէ կարող ինձ չտարեցը-

նել։ Իմ ուժեղ թաթիս մէկ հարուածով ես կը-
տոր-կտոր կանեմ և փայտ, և վանդակիս եր-
կաթը. բոլորը տաշեղ և փոշի կը դարձնեմ։
Բայց ես ձգտում եմ ազատութեան ոչ թէ սի-
րոյ համար, ոչ թէ ճնշուած եղբայրների ազա-
տարարի փառքին հասնելու համար, ոչ, դա
բոլորովին հեռու բան է։ Ես կը հետամտեմ ա-
մենահեռու անապատը, որ ոչ մարդիկների և
ոչ առիւծներին է յայտնի. այնտեղ ես կըզգա-
ւեմ ապրել մենակ, դիտելով իմ շուրջս ան-
սահմանի ծովը, անապատը և երկինքը։ Ես հայ-
եացքովս միայն աստղերի հետ կը խօսակցեմ։
Վերջապէս, ծերանալով այս դիւթիչ անսահմա-
նութեան մէջ, ես կը մեռնեմ, գլուխս դնելով
թաթերիս վրայ, ասիկ մայր մանելու ժամա-
նակ։

Կարծեմ այսպէս էին մտածում այս երեք
ջահել առիւծները, վանդակի մէջ կաշկանդուած,
որ գրած էր կրկէսի հրապարակի մէջտեղում,
երբ յանկարծ բացւող դռան սեմի վրայ երեւաց
սանձահարողը։

Նա աչքի չէր ընկնում ոչ ոյժով, ոչ գե-
ղեցկութեամբ. նա նիհար էր, գժոյն, յոգնած,
հագած էր արիկօից հագուստ՝ փայլուն զարդե-
րով։ Ձէ ձեռքում նա բռնած ունէր մի փոք-

րիկ մտրակ, որ մի փոքր շան հազիւ կարող էր
վախեցնել։

Բայց այդ երեք վայրենի առիւծները նը-
րան տեսան թէ չէ՝ իսկոյն դադարեցին մըռ-
մռալուց և պոչերը հուպ տալով, քաշուեցին հա-
կառակ անկիւնը։ Կարծես, մի րոպէ նրանց
աչքերը վառեցան բարկութեան կրակով, բայց
նա շարժեց մտրակը, և նրանք հանդարտեցին։
Այդ մտրակի շարժելով էր, որ յետոյ նա ըս-
տիպեց նրանց թռչել պատնէշների վրայից և
օղակների միջով։

Նա, որ վտիտգում էր, սիրահարւած վայ-
րենի էգ առիւծի արիւնաքներկ շրթունքները
լիսել, հիմա լիզում էր սանձահարողի ձեռքերը։
Բոլոր առիւծներին ազատելու յոյս ունեցողը՝
լաւ վարժւած շան նման կծեց իր ընկերներից
մէկին, որ չը կարողացաւ ժամանակին թաթը
պարզել իրան, իսկ արևի մայր մանելը դիտե-
լով մեռնել ցանկացողը՝ բոլոր մարմնով դողաց
անգնդակ լցրած ատրճանակի արաքելուց։

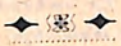
Վերջապէս ներկայացումը վերջացաւ։

Սանձահարողը վանդակից դուրս գալու
ժամանակ առիւծներին տւեց մի-մի կտոր միս։
Նրանք, սեղմելով միսը թաթերի մէջ, մեռած
հայեացքով սկսեցին լափել, կարծես, բոլորովին
գոհ իրանց վիճակից։

Արդեօք միևնոյնը չի՞ լինում մարդկանց հետ։ Այս երեք առիւծները արդեօք երիտասարդութեան երեք հիանալի ցնորքները չե՞ն.— կրքավառ սիրոյ, փառքի, ծարաւի, բարձր գաղափարների։

Բայց . . . . . հարկաւոր է ուտել։
Սանձահարողը՝ դա կեանքն է։

Փ. Սիւրեղեանց

ՄԵՂՒԱԲՈՒԾԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐ

(Բաւարմնյատէը)

1. Մեղւապահ չը դառնալ—եթէ այդ գործին ձգտում չունիս։

2. Սկզբում մի անգամից շատ մեղւի ընտանիքներ մի ձեռք բերիլ։

3. Մի հրապուրիլը այն մտքով, թէ մեղուները ծախս ու հոգս չեն պահանջում և հէնց առաջի տարին ծախսած դրամը յետ կստանաս։

4. Չը մտածես, թէ կարելի է ուղղակի գնալ առանց մեղւաբուծական կարևոր իրերի և գործիքների։

5. Չը մոռանաս գնել լաւ մեղւաբուծական ձեռնարկ և ստորագրուել լուրջ թերթի։

6. Մի հաշուիր թէ դէն շպրտած է այն դրամը, որ խելացի կերպով ծախսել ես մեղւանոցի վրայ։

7. Հաչակուելու համար մի հնարիլ նոր ուսակի փեթակներ, իրեր ու գործիքներ։

8. Դու ինքդ շատ փորձեր մի կատարիր, այդ թող նրանց, որոնք քեզնից աւելի հմուտ որ ձեռնհաս են և դրա համար միջոցներ շատ ունեն։

9. Առանց անհրաժեշտ կարիքի ձեռք մի տալ բնի շրջանակներին։

10. Արհեստական չեչ ձեռք բերելու համար խնայողութիւն մի անել։

11. Փեթակները մի գնել այնպիսի շրջանակներով, որ հմուտ մեղւապահներից համաձայն չի ամենալաւը։

12. Մի թողնել մեղուներին շինելու չափից դուրս շատ բոսի հացեր։

13. Մի խեղդել մեղուներին չափից դուրս ծխելով. խելացի կերպով գործածած մի փոքր քանակութիւնն էլ լաւվին նրանց հանգստացնում է։

14. Մի ծաղրիր նրանց, որոնք մեղուների հետ բանելիս գործ են ածում երեսի քող, խայթելուց ազատ մնալու, համ էլ զայրացած մեղուներին չը փչացնելու համար։

15. Սաէպ սաէպ փեթակներում շրջանակները տեղհան մի անել և մեղրով շրջանակները բաց օդում մի թողնել։

16. Մեղուներիդ մի կողոպտիր։

17. Մի ծախիր այն մեղրը, որ դուրալի տեսք չունի. դա վկայում է մեղրի վաճառականը։

18. Մի մոռանալ աշունքը, ընտանիքներին, երկար ձմեռը անցկացնելու համար, պատրաստել մեծ զգուշութեամբ։

19. Արկանոցները ձմեռը մի փոքրացնիլ։

20. Գարունը ամենից առաջ քննիր՝ կայ արդեօք փեթակում մայր մեղու և բաւականաչափ մեղրի պաշար։

21. Թոյլ ընտանիքներին մի խնայիր և աւելի լաւ է նրանցից 2—3-ից կազմել մի ուժեղը։

22. Աշխատիր քո ծանօթների ու բարեկամների շրջանում տարածել կանոնաւոր մեղւապահութիւն ու սիրով հաղորդակից արա նրանց քո փորձառութեամբ ձեռք բերածները։

Թարգմ. Յ. Յովհաննիսեանց

ԹՌՉՆԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

(Ըստ պ. Ն. Ելագինի)

Շատ փորձերով հաստատուած է, որ մինչև անգամ սակաւաթիւ թռչուններ պահողները, չընայելով ինչպէս էլ որ պահելու լինեն, միշտ շահ կունենան, որի շատ կամ քիչը կախուած կլինի նրա պահելու եղանակից, կերի թանգ կամ էժան լինելուց, ձուի թռչունի (կենդանի կամ մորթած) և փետուրի ծախելուց և այլն. ընդունենք որ ամեն ծախսը անելուց արդիւնքը մնայ 1 կոպէկ, դա էլ փող է. հապա ինչ արժէ այն առաւելութիւնը, որ թէ ինքդ ու երեխայքդ կարող էք ուտելու համար ունենալ միշտ թարմ ձու և առողջ ճարի կամ հաւի միս։

Ով ունի միջոց, համբերութիւն և գործի հմտութիւն, նա վստահաբար կարող է ընտանեստեան այս ճիւղը աւելի ընդարձակ ծաւալով պահել. որքան շատ լինի թռչունների թիւը, համեմատաբար արդիւնքն էլ շատ կլինի, իսկ ծախսը և ժամանակի կորուստը աւելի պակաս կլինի։

Բերենք մի քանի օրինակներ. մի տնտեսութեան մէջ պահած 10 սագի ճարերի, փետրի և ձւերի ծախելուց, մի տարւայ ընթացքում,

ամեն ծախսը հանած զուտ արդիւնք է մնացե 12 ր.։ Մի ուրիշը ունի 44 հաւ, 17 հնդկահաւ, 12 սագ և 60 բադ. սրանց պահելու բոլոր ծախսը զուրս եկած տարեկան զուտ արդիւնք է ունեցել 100 ր. և այսպէս օգտւել է նա 12 տարի շարունակ։

Մի տնտեսութեան մէջ ուր պահւում էին միայն 60 հաւ, տեսնւում էր տարէկան զուտ արդիւնք 112 ր 40 կ. ուրեմն ամեն մի հաւը տալիս էր մօտ 3 ր. արդիւնք։

Սրանց նմանը բազմաթիւ օրինակներ կան, որոնց հաշիւը շարունակաբար ստացւում է երկրագործական գեպարտամենտում, և այս օրինակները բերւած են մեծ քաղաքներից հեռու եղած գիւղերի տնտեսութիւններից, իսկ եթէ թռչնապահութեամբ պարապին մեծ քաղաքների շրջակայքում, ի հարկէ զուտ շահմունքը աւելի շատ կլինի, որով ձուն, վարտահաս ճարերը կամ գիրացրած հաւերը ու ամրաձահասուած աքաղաղները (կապլուն) աւելի բարձր գնով կըծախւեն քան թէ գիւղերում ու այսպիսի տեղերում կան շատ ընտանիքներ, որոնք միմիայն թռչնապահութեամբ պարապելով նրա տուած արդիւնքով կարողանում են չափաւորապէս ապրել։

Օրլովկա գիւղում (Նովգորոդի նահ.) մի անահասթեան միջից արտահանում են Մոսկուայի և Պետերբուրգի շուկաները տարեկան մինչև 3000 գերացրած հաւեր. հէնց այստեղ էլ 1903 թւի բացել է ռուսական թռչնաբուծական գործնական առաջին ուսումնարանը։

Սրբաշեկ «Птицеводство» գրքոյկն յիշում է մի ժրաջան թռչնապահ տիկնոջ անուն (Մավրա Սէմէնովնա Սէմէնովա), սա մեծ հնդկից իր ժառանգներին թողել 40,000 ր., որը գանձել էր միմիայն թռչնապահութեան արդիւնքներից, և աւելացնում է, որ Պետերբուրգի Մարինակի շուկայի առևտրականներից դեռ ևս կան կենդանի շառաւիղը, որոնք հաստատում են որ Մավրէն պահում էր միմիայն 500 հաւ և ոչ աւել։

Ե. Ա.

ԱՆԱՍՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ

Ընտանի անասուններին յաճախ պատահող հիւանդութիւնների առաջնակ բժշկութիւնը

1. Արիւնահոսութեան դադարացնելը

Եթէ այս հիւանդութիւնը թեթև է, դրան շատ է օգնում լուանալ սառ ջրով կամ քացախախառն ջրով. իսկ սաստիկ արիւնահոսութեան ժամանակ ամենակարուկ միջոցն է գործադրել կիսաթոյր երկաթի ջրախառն լուծւածքը (Լիքօո ֆեռոի սեսքիշլոռատ), այս հեղուկում թրջել գզած վուշի կամ բամբակի բաւականաչափ մի գունդ ու դնել այդ վէրքի վրայ և, եթէ յարմարութիւն կայ, մի լաթով կապել որ վայր չընկնի։

Եթէ արիւնահոսութիւնը սուներից է, պէտք է վէրքի տեղից քիչ բարձրից պինդ կապել. սրանով արիւնը կանգն կդադարի։

2. Մակաբոյծներ

(Ոջիլ, մուն տիզ և այլն.)

Կենդանուն (լինի նա կով, հորթ, խոզ, աւանակ և այլն) իրեն վրայ գանազան պատճառներից գոյացող մակաբոյծներից ազատելու և նրանց իսպառ ոչնչացնելու համար ամենա-

օրից յետոյ, որպէս զի այդ ժամանակամիջոցում մակաբոյծի անթիթից (ձուերից) զոյացած թիլիները իսպառ կոտորուին։

3. Հորթերի եւ խոճկորների լուծը

Եթէ լուծը թեթեւ տեսակից է և նշաններից իմացւում է որ մրսելուց է առաջացել, շուտով պէտք է հիւանդ անասունին տաք տեղ պահել և իմացնել օրը մի քանի անգամ լորձունաւոր հեղուկ, այն է՝ կամ խաշած կտաւհատի հունդի ջուր և կամ թէ փիփերթի (բալբա, մոլոշ, կըտաւի, (Альтея) արմատի խաշած ջուր, ու քսել հիւանդի փորին օղի կամ ցնդուող օծանելիք (Летучая мазь)։ Իսկ եթէ նկատւի որ լուծը առաջացել է անմարսողութիւնից, որից հիւանդի կղկղանքը լինում է թթւած և ունենում է սուր հոտ, այդ դէպքում վերը յիշած խմելիքի մէջ խառնել լաւ փոշիացրած կաւիկ, հորթերին ամեն անգամ տան այս հեղուկից թէյի մի լիքը գդալ, իսկ խոճկորներին—դրա կէսը։

Եթէ լուծը չը կարւի, այլ աւելի սաստկանայ, հորթերին տալ 4 գրամ իշխունի (Ревень) արմատ փոշիացրած, $1^1/_2$ գր. ածխաթթուական մագնեզիա և $^1/_3$ գր. աֆիոն, խառնելով հացի 2 գդալ օղու հետ և կամ թէ լորձունաւոր խը-

լաւ միջոցներից մէկն է նրա մազերը տակից խուզել ու յետոյ քսել ամբողջ մարմինը 1 մասը բենզին 6 մասը ձէթի հետ խառնած հեղուկ։ իսկ եթէ եղանակի ցրտի պատճառով չուզենաք խուզել, այդ դէպքում պատրաստելու է բորակի (поташъ)պինդ լուծւածք, մանրաբերան սափրը, նրա մէջ թաթախել ու խնամքով սանրել և ամեն սանրելիս սանրի բերանը մաքրել։ Նոյն հեղուկի մէջ թաթախել ու կոշտ վրձինով սանրի ատամները պէտք է ազատել նրանց մէջ մնած ոջիլներից կամ մուներից։ այդ հեղուկը նրանց իսկոյն սպանում է։ Երբ հնաւատիանաք թէ անասունի ամբողջ մարմինը լաւ սանրւել է, պէտք է քսել նրա մարմնին 1 մաս կանաչ սապոն և 3 մաս վերոյիշեալ բորակահեղուկի լուծւածք և 24 ժամ յետոյ կոշտ վրձինը՝ թաթախելով գարշ (գոլ) ջրի մէջ լաւ մաքրելու ամբողջ մարմինը, կամ թէ քսել վերը յիշած 1 մաս բենզինի և 6 մաս ձէթի լուծւածքը։ Լաւ է օգնում մակաբոյծներին ոչնչացնելու համար նաև կրէօլինը, խառնած $3^0/_0$ ջրով. սրանով լողացնում. սա շատ զօրեղ դեղ է և անասունին բոլորովին անվնասակար է։ Որևէ դեղ մարմնին պէտք է լաւ քսել, առանց մի տեղը բաց թողնելու և կրկնել ու նոյն գործը չորս

մելիքի հետ խառնում են օրը 3—4 անգամ 1/8 գր. ամենաուրի աֆիոն և կամ թէ օրը երեք անգամ հոքնայի (կլիսաիր) միջոցով ներարկում են հիւանդի ուղիղ աղիքի մէջ 2 լիտր գոլ ջուր, որի հետ խառնելու է մարգանցաթթուական այնքան, մինչև որ ջուրը բաց կարմիր գոյն ստանայ։

Բ. ԵՂՋԻՐԱՒՈՐ ԱՆԱՍՈՒՆՆԵՐԻ ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

4. Լուծը կարելու դիմիկ

300 գրամ գլաուբերի աղ լուծել մի լիտր կատաղած հունդի խաշած ջրի մէջ ու լցնել տակաւ կենդանու փորը. եթէ 8 ժամուայ ընթացքում դէպի լաւը նշանները չերևացին, նոյնը կրկնելու է։ Կամ 60 գրամ սովորական ծխախոտ 2 լիտր ջրում եփում, սրան քամելուց պարզացնելուց յետոյ մէջը լցնում են 50 գր. կերակրի աղ և այս մխանգամից են բերանը լցնելու, եթէ չազդեց, 24 ժամից յետոյ նոյնը կրկնելով անպատճառ հիւանդութիւնը կանցնի։

5. Գոլերի կուրծի բորբոքումն

Կուրծի բորբոքումն ըստ մեծի մասին առաջացնում են մանրէները. շատ քիչ դէպքերում պատահում է կոշտ առարկաներին ուժգին կպչելուց կամ անզգոյշ հարուածից, որով քրքրուշակամ կուրծը վնասուում է, այդ պատճառով էլ կուրծի բորբոքումը շատ անգամ լինում է վարակիչ։ Կուրծի բորբոքած մասը ուռչում, կարծրանում ու ցաւ է պատճառում անասունին, երբեմն էլ կուրծքը մինչև անգամ կարմրում է. հիւանդ ծծերից այլևս կաթ չէ ստացուում, ցաւը ազդելով առողջների վրայ, կաթը սակաւանում է։ Տկար մասե ծծերը կթելիս նրանցից ծորում է դեղնաւուն շիճուկ—կտրած կաթի (կազէինի) բրթուճներով խառն։ Անասունի ախորժակը պակասում է։

Հիւանդութեան նշանները նկատելիս պէտք է ցաւագար մասերի վրայ առաջին երկու օրերը դնել տաքացնող դեղեր, այն է՝ տաքացրած բուլակի լուծածք (5 գրամմ բորակ 1 լիտրը ջրում բաց արած), իսկ հետևեալ օրերին օրը մի քանի անգամ նոյնը կրկնել և պահել դեղը կուրծի վրայ մի քանի ժամ շարունակ։ Ջրի տաքութիւնը լինելու է 39° Ռ. և գոյշ ճնալ, որ այդ տաքացնողը թրջոցը (припарка) դնելուց յետոյ կուրծը չը մրսացնել։

Ամեն անգամ թրջոցը վերցնելուց յետոյ նոյնպէս և հետևեալ օրերին կուրծին պէտք է քսել ալիւրից պատրաստած քանձր շիտի ու

ծածկել դրան բամբակի բարակ շերտերով, իսկ տակը անասունի մէջքը ծածկել բրդէ փալասով, որը երկու կողքերից բաւական ցած կախած լինի. սրանով կուրծը կը պաշտպանուի դրսի ցուրտ օդից կամ քամուց։

Տկարացած կուրծի մասի ծծերը առաջի երկու օրերում ժամը մի անգամ պէտք է լաւ կթել, իսկ հետևեալ օրերում օրը մի քանի անգամ միայն։

Անասունը եթէ կաթ լինի պէտք է խմացնել կէս—1 ֆունտ պաուբերի ազ, լուծած դոլ ջրում, եթէ լաւ չպղպեց, նոյնը կրկնել երկրորդ օրը։ Անասունին պէտք է այնպիսի տեղում պահել, որ օդի միջանցուկ հոսանքից պաշտպանուած լինի։ Ծաքացնող կապոցը աւարտելուց յետոյ անասունի տակը փոխում է բաւական հատ շերտով չոր ծղօտ կամ խոտ։ Եթէ տաքութիւնը և ցաւը անցնելուց յետոյ կուրծի տկարացած մասերի պնդութիւնը անցած կըլինի, պէտք է 1—2 շաբաթ շարունակ, ամեն օր լաւ տրորելով քսել այդ պինդ մասերի հաւասար չափերով կանաչ ոսպնի և մանանեխի իւղից (միայն թէ կծւած չլինի) շինած օծանելիք։

Ցաշող դեղ է համարւում այս ցաւի դէմ նաև կամֆօրի կամ կրէօլինի օծանելիքը։

Կուրծի բորբոքման նախազգուշութեան ամենից լաւ միջոցը այն է, որ ծնելուց յետոյ, առաջին օրերը, կովի կուրծը պաշտպանուի մրսելուց, որը կարող է առաջանալ միջանցուկ քամուց կամ գոմի սառ յատակից և հէնց կուրծի մրսելուցը, որից, ինչպէս վերը յիշեցինք, ըստ մեծի մասին առաջանում է բորբոքումը։ Յորդուրդ է տրւում տկար անասունին գտնել առողջներից. ամենից յետոյ նրանց կթել և ամեն զգուշութիւն բանեցնել, որ տկարի կաթը որ և է առիթով չը կպչի առողջ կովի կուրծին։

6. Կուրծի չարդւածքը և վէրքերը

Թեթև չարդւած կուրծը ըստ մեծի մասին շատ է ուռչում, ցաւ է պատճառում, տաքանում է և կարմրում. սրանից չարդւած տեղը ժահրակալում, երբ ժահրը հասնում է, գուրս է գալիս կամ կուրծի վիրնամաշկից և կամ թէ մնում է կուրծի ներսում եղած կաթնատար խողովակների մէջ և կթած ժամանակը կաթի հետ պատուկներից է գուրս ծորում։ Բորբոքումը անցնելուց յետոյ կարող են կաշւի վրայ ծակոտիներ (фистула) գոյանալ։ Կուրծի վէրքը շատ անգամ տարածւում և ամբողջ կուրծն ըստնում, մանաւանդ եթէ վիրաւորւած են ոչ թէ

կուրծի վերնամաշկը միայն, այլ նրա ներքին կազմուածքի գեղձերը, որից յառաջ, ինչպէս վերը յիշեցինք, կարող են առաջանալ կաթնածոր ծակեր։

Այս ցաւը բժշկելու համար մի քանի օր շարունակ վիրաւորուած մասի վրայ պէտք է դնել բորակի լուծուածքի տաքացնող թրջոց (припарка) 4 գր. պօտաշ լուծել մի լիտր ջրում)։ Դիշերները վիրաւորուած տեղին մաժիլով քսել մանանեխի (խարդալ) իւղ։ Վէրքերը անպատճառ պէտք է կանոնաւորապէս ախտահանել, և եթէ կարիք լինի մինչև անգամ կարել։

Եթէ վէրքերը ժահրակալեն հարկաւոր է ամեն օր նրանց լաւ կարբոլեան թթուտաւով և կամ կրէօլինի ջրով։

Այն պտուկը, որից ինքն իրեն կաթ է թափուում, կարելի է պտուկի վրայ հագցնել բեռնիկ ծծուկ (сосок), միայն ծայրը քիչ կարելու է։

Եթէ պտուկների արտաքին մաշկը ճաքճաքուի կամ կոշտանայ պէտք է նրան օրը մի քանի անգամ ջրով լուանալ, քսել մանանեխի իւղ և դոմուս, տակը կովի տակը փռել չոր յարդ կամ խոտ, որպէս զի անասունը նստելիս կուրծը և պտուկները չաղտոտուեն։

Ե. Ա.

Ն Օ Օ Պ Ա Ր Ա Տ Ի Ւ

Գիւղական անտանութեան մէջ փոքր պատուխէնն ու նեղութիւնը սովորական, համարեայ անխուսափելի մի բան է։ Շատ ժամանակ գիւղացին ոչ մի հնարաւորութիւն չունի փող ճարելու։ Իսկ եթէ մի կերպ ճարում էլ է, ինչպէս այդ բոլորին յայտնի է հիշաւեհամբ թաղում է պարտքերի մէջ և քայքայում իր անտեսութիւնը։

Դրա առաջն առնելու ու պաշտպանելու համար կօօպերացիան ահա հրաւիրում է բոլոր գիւղացիներին կազմել մի վարկի (կամ փոխառու-խնայողական—դրա համարեա միևնոյն բաներն են) կօօպերատիւ ընկերակցութիւն։

Գիւղացիներից ամեն մէկը, ինչքան էլ ապրատ լինի, ձեռքը փող ընկած ժամանակ (աշխատավարձն առանալուց յետոյ) միշտ կարող է մոցնել ընկերակցութեան դրամարկղը որոշ, ոչ շատ մեծ, անդամավճար։ Իսկ եթէ մէկի համար դժուար է միանգամից տալ ամբողջ անդամավճարը, թոյլ է տրւում մաս-մաս վճարել։ Այդ փոքրիկ գոհաղութիւնների փոխարէն վարկի ընկերութիւնը հարեւրներով կը հատուցանէ գիւղացուն։

Փողի խիստ կարիքի բոպէին, օրինակ, դարմանը, երկրագործական աշխատանքների բոլորին, գիւղացին էլ կարիք չունի վազելու վաշխառուի մօտ։ Գիւղացին ապահով ջնում է իր վարկի կօոպերատիւ ընկերութիւնը և ինչպէս նրա անդամ, կանոնադրութեան հիման վրայ, վերցնում է, ի հարկէ որոշ բայց փոքրիկ տոկոսով, իր համար պէտք եղած գումարը։

Կօոպերատիւ օգնութեան գործը հասկանալի կը լինի, եթէ յիշենք մեր հին առածը — «գիւղը որ կանգնի, սար շուռ կուգայ». գիւղացիների անդամավճարների փշուրներից կօոպերատիւ դրամարկղում այնպիսի մի գումար է դոյանում, որով կարելի է, ժամանակաւոր կարիքի դէպքում, մինչև իսկ ամբողջ գիւղական անտեսութիւնը պահպանել։

Այդպիսի վարկի կօոպերատիւ ընկերութիւնը նրա համար չէ հիմնւում, որ փողը շահեցնի, ինչպէս վաշխառուները են վարւում, և ոչ էլ նրա համար, որ կեղեքի գիւղացուն՝ օգուտներով նրա կարիքից ու անկրաժեշտութիւնից։

Այդ ընկերութիւնը հիմնւում է նրա համար, որ համերաշխ ջանքերով գիւղացիք կարողանան իրենք իրենց օգնել, մէկ մէկու ձեռք մեկնելով ու անտեսական ծանր բոպէներին օգնութեան հասնելով։

Ամեն մի գիւղացի, հէնց որ մտաւ այդ ընկերութեան մէջ, արդէն դառնում է կօոպերատօր։ Այդ բոպէից սկսած նա արդէն դառնում է այդ ընկերութեան տէրերից մէկը։ Ընդհանուր ժողովներում նա միւս անդամների հետ միասին կարող է ընկերութեան համար կանոններ հիմնել, ընտրել կառավարելու համար վստահելի անձնաւորութիւններ։

ՍՊԱՌՈՂԱԿԱՆ ԿՕՕՊԵՐԱՑԻԱ

Եթէ կարելի լինէր մի կօոպերատիւ ընկերութեան միջոցով և՛ փող պարտք տալ ձեռնտու պայմաններով, և՛ գնել, և՛ ծախել ամեն մի բան, սկսած գիւղատնտեսական մեքենաներից մինչև կօշկեղէնը, շորեղէնն ու ծխախոտը, այն ժամանակ ի հարկէ մի կօոպերատիւը մի գիւղի համար բաւական կլինէր, նա ամեն ինչ կանէր։

Բայց մինչև հիմա ոչ մի տեղ դեռ այդպիսի ընկերութիւն չկայ։ Մեր օրէնքների համաձայն, հէնց փորձի հիման վրայ էլ, այդ ծառայութիւնները անում են առանձին կօոպերատիւ ընկերութիւնները, ամեն մի տեսակ կարիքի համար հիմնւում է առանձին ընկերութիւն։ Այսպէս օր. մեր օրէնքի համաձայն,

գիւղատնտեսական ընկերութիւնը, առանց բռնադատման տուրք (Промысловый налогъ) վճարելու, կարող է ծախել իր անդամներին միայն այն բաները, ինչ որ նոցա պէտք են գիւղական անտեսութիւնը վարելու համար։ Իսկ եթէ ուրիշ բան էլ ծախելու լինի, նա պիտի վերցնի առևտրական վկայական (патентъ) ինչպէս բոլոր միւս վաճառականները։

Ահա այդ կարևոր էլ բաւարարութիւն է տալիս գիւղական կօօպերացիայի երբորդ տեսակ գիտական սպառողական ընկերութիւնը։

Գիւղական կեանքի թանգութիւնն է, որ սահմանում է հիմնել սպառողական ընկերութիւններ։

Կեանքը հիմա էլ թանգ է, բայց օրէց օր աւելի դժուար է պատռում գլուխ պահելը։ Կենսական, անհրաժեշտ առարկաները արագ ու խիստ կերպով թանգանում են։

Ինչ կուզես արա բայց ուտել պէտք է։ Մի փութ ալիւրի համար միշտ չի լինում քաղաք գնալ և ակամայից, աւելի գնով առնում ես քո «հարևան» նպարավաճառից։ Իսկ նա գիւղում—այժ է։ Գիւղում եղած աւելի կապիկը նա ձեռքից բաց չի թողնի։

Գիւղացիք իրենք էլ տեսնում են թէ ուր

է հարում գնում իրենց փողերը։ գիւղում լաւ են հասկանում, որ գրաշնոց բանը ծախում են իրենց չլսած գներով։ Աբիւն ծծող, տրզրտուկները են անասնում խանութպաններին, նրանում իրենց գառն օրն լաց լինում ու չեն իմանում, որ միանալով միմեանց հետ նոքա կարող են խանութպանների կեղեքումներից ազատուել։

Այդ միջոցն է ահա կօօպերատիւ սպառողական ընկերութիւնը։ Բոլոր գիւղացոց էլ պէտք է ամենօրեայ սպառման, գործածման համար թարմ և արժան ապրանք։ Նոքա չեն ուզում այն որի աւելորդ մի կոպէկ տալ և հասկանում են ընդհանուրի համար գումարով գնելու օգտաւէտութիւնը։ Այդ նպատակների համար է, որ բացում են գիւղական սպառողական խանութներ։

Ի՞նչ օգուտներ կարող է տալ իր անդամներին սպառողական խանութը։ Շատ մեծ և տարբեր։

Նախ և առաջ դա էժանացնում է խանութից գնողների ապրուստը։ Ընկերութիւնը գրանում է մեծ գումարի ու քանակութեամբ ապրանք, և այդ պատճառով էլ կարող է ամեն ինչ ծախել չուկայի միջին գնով, այսինքն մանրա-

վաճառների գներին շատ աւելի ցած գնով։ Ընկերութիւնը աւելորդ փող չի վճարում գիւղական գալաներին, և սպառողական խանութը դրա համար էլ կարիք չունի գրանց ապրանքից դուրս բերել և գների վերայ գալ, ինչպէս որ այդ անում են խանութպանները։

Եւ վերջապէս որովհետև բոլոր անդամները հէնց իրենք խանութի տէրերն են, ուստի և սպառողական խանութը ոչ ոքի խաբելու կարիք էլ չունի։ Նա փչացած ապրանքը չի ծախել. և երբ գիւղացին գնայ սպառողական խանութ՝ նա համոզուած կլինի, որ ալիւրի մէջ կիր չի խառնած, իսկ բրինձի մէջ աւազ։

Ընկերութեան օգնութեան շնորհիւ սպառողական խանութը արագ կերպով ուժեղանում է ու առանձին խանութների առևտուրը կարում։ Վերջիններիս մնում է՝ կամ իրենց գործը ուրիշ տեղ տեղափոխել և կամ փոխանակ փթած ապրանքը գիւղացու վրին կապելու, աւելի ազնիւ ու մարդու գրազմունք գտնել իրենց համար։

Եւ եթէ անդամները ամէն ինչ իրենց խանութում են գնում, արագութեամբ զարգանում ու առաջ է գնում «ընկերութեան խանութը», շուտով մինչև իսկ վաստակ էլ է մնում։ Այստեղ էլ բանից դուրս է գալիս, որ խանութը ոչ միայն էժանացրել է ապրուստը և լաւացրել ապրանքը, այլ և մի քանի ուրիշ բան էլ է արել։ Կեանքն արդէն ցոյց է տուել, որ ամեն սպառողական խանութ, եթէ գործը լաւ է տարուում, կարող է որոշ վաստակ տալ բոլոր գնողներին և շատ ուրիշ տեսակի օգուտներ ու ծառայութիւններ անել։

Մանր խանութպանի ձանձրերը ուղղած են ամբողջովին—որքան կարելի է մեծ վաստակ ստանալու։ Իսկ ստացած վաստակը նա գործադրում է այնպէս, ինչպէս իր սիրտն ուզում է։

Իսկ երբ սպառողական խանութին վաստակ է ստանում. դրանից օգտւում է ոչ թէ մէկը. այլ բոլոր անդամները, այն բոլոր գնողները, որոնք իրենց ստած—գնածով պահպանել են այդ խանութը։ Տարւայ վերջը հաշիւ են տեսնում—ով ինչքան ապրանք է գնել—և տարած գումարի համաձայն իւրաքանչիւրին հասնում է վաստակի համապատասխան բաժինը։

Անդամների ցանկութիւնից է կախուած այդ գումարը իրար մէջ բաժանելը։ Բայց առհասարակ այդպէս չի պատւում. սովորաբար այդ փողի մի մասն են վերցնում, իսկ միւս մասը թողնում են խանութի բարգաւաճման ու շրջառու-

թիւնը մեծացնելու համար։ Անդամների չնչին մասնիկներից կազմւում է բաւականին խոշոր դումար։ Այդ դումարներով թանութին կից հիմնւում են գրադարաններ, ընթերցանութիւններ։ Իսկ երբ փողը շատանում ու մեծ դումարների է հասնում, շինւում են իրենց սեփական կօօպերատիւ արհեստանոցներ, այսինքն, այնպիսի արհեստանոցներ, գործարաններ և այլն, որոնց տէրը իրենք բոլորն են և ոչ թէ մէկ գործատէր—շահագործող։

Մի խօսքով, երբ մի տեղ հիմնւում է ըստպատուական կօօպերատիւ խանութ, և նթէ գործը հէնց սկզբից լաւ է տարւում, բնակչութիւնը հեշտութեամբ ըմբռնում է նրա օգտակարութիւնը, խնամքով ու զուրգուրանքով է վերաբերւում նրա յետագայ գոյութեան։

Բժ. Ե. Բաւդանեան

ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ

(Լեցեարդ գալ)

Նոր մտքերի մէջ արտայայտւած այն ամենահետաքրքիրը իմչան, որն առաջ է բերել մի որոշ հոսանք, դա ինքնաբժշկութեան կամ ուրիշներին բժշկելու առանձին եղանակն է՝ մագնիսական այժի գործադրութեան միջոցով, այսինքն ոգու այժի հոսանքով, որն անց է կացնում մագնետիզմը, որի ներգործութիւնը մարդկային օրգանիզմի վրայ այնքան մեծ է, որ նոյնիսկ դժւար է նկարագրել։ Մագնիսական հոսանքով բժշկութեան եղանակը գործադրել է, ի հարկէ, զանազան ժամանակներում և շատ երկրներում, մի տեղ գիտակցաբար, իսկ մի ուրիշ տեղ էլ անգիտակցաբար, սակայն ամեն տեղ էլ այդ մեթոդի հետևորդները ձգտել են մի նպատակի—վերականգնելու օրգանիզմի խանգարւած գործողութիւնները և դրդելու կենսական այժերին դէպի աւելի արդիւնաւոր գործունէութիւն։

Հիւանդութիւնների գոյութիւնը համարւում է ամենալաւ ապացոյց այն բանի, որ օր-

գանիզմի մագնիսական ներգործակութեան մէջ առաջ է եկել այնպիսի փոփոխութիւն, որի շնորհիւ նուազել է այդ անձնաւորութեան կենսական էնէրգիան։ Յիսուս Քրիստոսը, այդ մեծ ուսուցիչն ունեցել է, անկասկած, բուժիչ մագնիսական այժի առագին պաշար, որի օգնութեամբ նա, ձեռքը դնելով հիւանդ տեղի վրայ, կամ թէ միայն արտասանելով բերանացի ներշնչում, կարողացել է գործել կատարեալ հրաշքներ։

Ներկայումս ինչպէս տղամարդիկ, այնպէս և կանայք գործադրում են մագնիսական բուժչութիւնը, որով հազարաւոր հիւանդներ թեթեւութիւն են գտնում իրանց ցաւերից։ Ամեն տեղ միայն փչացնում է մեր արիւնը և խանգարում է ներքին համակարգութիւնը։ Շատ ու շատ բժիշկներ համոզուած են այդ բանում, սակայն միևնոյն ժամանակ նրանք շատ լաւ գիտեն, որ բաւական է միայն դադարել նշանակել հիւանդներին լաբինական խոհանոցի այդ արտադրութիւնները և ահա իսկոյն նրանք բոլորը, կամ գոնէ նրանց մեծ մասը կը փախչեն նրանցից։

Առանց չափազանցելու կարելի է ասել, որ չկայ այնպիսի հիւանդութիւն, որ չենթարկուէր

մագնիսական բժշկութեան։ Եւ իսկապէս, չէ՞ որ մագնիսիզմը դա—հէնց ինքը կենսական այժն է և նրա հզօր ազդեցութիւնը համառ մարդու ձեռքում ուղղակի անսահման մեծ է։ Ինքն բան ինքեան հասկանալի է, որ յաջողութիւնը կախուած է այն բանից թէ որքանօք համոզուած է հիւանդը, որ մագնիսական հոսանքն ունի բուժիչ յատկութիւն և որքանօք գօրծ է գնում նա իր ամբողջ կամքը նրա վրայ, որ ինչ էլ լինի ինքն ազատուի իր ցաւերից։ Ոչ մի բանի չը հաւատացող մարդիկ առհասարակ բժշկելու քիչ յոյս են ունենում. այդպիսի անձնաւորութիւններն իրանք են մեղաւոր իրանց տանջանքների համար, այլ խօսքով, նրանք իրանք են իրանց համար նշանակում այս կամ այն հիւանդացնող երևոյթը կամ դրութիւնը։

Մագնեսիզմը և մաքի այժը ամենաէական ֆակտօրներն են, որոնք ահագին նշանակութիւն ունին մարմնի առողջ, այնպէս էլ անառողջ դրութեան մէջ, ինչպէս յաջողութիւններին, այնպէս էլ անյաջողութիւնների ժամանակ։

ՔԻՄԻԱՆ ԵՒ ՄԱՇՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Մենք պէտք է խոստ զգոյշ լինենք մեր մասնագիտութեան գործարանի վերաբերմամբ, գիտնականները, օրինակ, պնդում են, որ մասնագիտութեան գործադրութիւնը ազդեցութիւն է անում ամբողջ մարդկային օրգանիզմի վրայ։ Այսպէս, կատաղութիւնն ու յուզմունքը, թունաւորում են մեր արիւնը։ Այս մասին պրոֆեսոր Էմիր Գաուեսը ասում է հետեւեալը.

«Իմ բազմաթիւ դիտողութիւնների հիման վրայ ես հաստատում եմ, որ ամեն օր մեզ սիրող մեր ոգու անհաճոյ տրամադրութիւնը կարող է առաջ բերել մարդու օրգանիզմի մէջ հոգեկան արկելքներ։ Դա կարելի է ապացուցանել առանց որ և է դժուարութեան. հարկաւոր է միայն քննել քրտինքը և միւս արտաթորումները։ Բացի դրանից, ամեն մի անձնաւորութեան մարմնից առաջ եկած գոլորշիացումների անալիզ հիման վրայ կարելի է հաստատապէս որոշել, թէ ինչ տրամադրութեան մէջ է գտնւում նա այդ րոպէին։ Եւ ինքն լաս ինքնահասկանալի է, մենք, առանց մի րոպէ տատանուելու, կը որոշենք այդպիսով դիւրաբոր-

րոք և դիւրագրգիռ մարդուն փափկասիրտ, բարեհոգի և հանգարտ մարդուց։

Ոգու ամեն մի վատ տրամադրութիւնը առաջ է բերում մարդկային օրգանիզմի մէջ որոշ փոփոխութիւն և միևնոյն ժամանակ կենսաւէտ տրամադրութիւնը լաւացնում է արեան բաղադրութիւնը, խոկ, հետեւապէս, և ուրիշ հիւթերինը։

Թէ մի և թէ միւս ներգործութիւնը տարածւում է մեր բարդ մեքենայի բոլոր գործարանների վրայ, մինչև նոյն իսկ գլխի ուղեղի ամենանուրբ վանդակները, խոկ այս տեսակէտից հասակը ոչ մի նշանակութիւն չունի։

Այսպիսով, անհրաժեշտ է շարունակ հոգ տանել մտածողութեան գործարանի վրայ, որը ոչ մի առնչութիւն չպէտք է ունենայ, երբեմնակի մարդուն ալեկոծող, սակաւ տեսակի զգացմունքների հետ։ Պէտք է միայն գործել այդ ուղղութեամբ և ամենաուրախ ժամանակում կերևայ դրա արդիւնքն առողջութեան ինչպէս ֆիզիքական, այնպէս էլ հոգեկան դրութեան վրայ։ Ուղեղի այն առանձին բջիջները, որոնք մարդու մէջ նշանակւած են այն ամեն բանի համար, ինչ որ ազնիւ է և մաքուր, կը զարգանան, խոկ վատ բնազդների շրջանակները միշտ աւելի ու աւելի կը նեղանան։

ՄՏԱԾՈՂՈՒԹԵԱՆ ՈՅԺԻ ՄԱՍԻՆ

ՎԻԼԼԻԱՄ ՎՕԼԿԵՐ ԱՏԿԻՆՍՕՆ

Ով ուժեղ է իր յոյսերով, ով շարունակ կրկնում է միշտ միևնույնը—«ես կարող եմ եւ ես ուզում եմ».—նրա կողմն է ամեն հաւանականութիւն յաջողութեամբ պսակուելու համար Ներքին վստահութիւնից, այդ «ես կարող եմ եւ ես ուզում եմ» մտքի ուժեղ գիտակցութիւնից է կախուած այն, ինչ որ մենք, մարդիկս, սովորել ենք արտայայտել «բաղդաւորութիւն» խօսքով։ Եւ շատ յաճախ է պատահում, որ ամենից աւելի ընդունակներն աւելի քիչ բանի եմ հասնում, քան թէ այսպէս կոչուած «ինքնուրոյնները»։

Եթէ մենք իզուր չենք վատնել մեր մատաղ տարիքն այժը, իսկ ընդհակառակը—կը գործադրենք նրան մեր օգտին, եթէ մենք համոզուած կը լինենք, որ մենք ուզում ենք եւ կարող ենք, այն ժամանակ մենք միշտ աւելի շատ բանի կը հասնենք, աւելի լաւ կը մտածենք և կը գործենք և վերջապէս ինքներս աւելի լաւ կը լինենք։

Թոյլ մի տուր այնքան, որ երկիւղը մտնէ քո տունը, դուրս արա նրան ինչպէս մի անպէտ ճիճուի, քո կամքիդ բոլոր ուժերով մի թոյլ տար նրան մինչև քո դռներիդ չէմքը, քանի որ միակ ճանապարհը, որ տանում է մեզ դէպի բարձրագոյն ազատութիւն, դա—վախից բոլորովին ազատ լինելն է։ Դուրս կորզիր նրան քո ուղեղից իր արմատներով։

Դու կզգաս քեզ աւելի ազատ և աւելի բաղդաւոր, քո մէջ կամրապնդուի վստահութեան զգացմունքը, կեանքը և ամբողջ աշխարհը քեզ կը ներկայանան ուրիշ աւելի պայծառ լուսով. քեզ հարկաւոր է միայն վերջացնել վախի զգացմունքը։

Արտաքսիր երկիւղը քո ուղեղից, պաշտպանուիր նրանից ինչպէս ամենաչար թշնամուց, չը նայած այն բանին, որ սկզբում քեզ տարօրինակ կը թւայ, որ դու դարձել ես անվախ։ Դրա փոխարէն կզգաս թէ ինչպէս դու ամրանում ես։ Հեռացրու այդ մարքերը և մի արտասանիր այն խօսքերը, որոնք ասում են. «ես չեմ կարող» կամ «ես վախենում եմ», «ախ, եթէ» և այլն։

Մի անգամ ընդ միշտ դուրս ձգիր նրանց քո նաւից և յիշիր, որ երկիւղ տածել կարելի է միայն հէնց երկիւղից։

Ես յուսով եմ, որ ինձ կը յաջողուի այնքան

ապրել և լսել, թէ ինչպէս աստիճանաբար այդ հրէշը, ամենաչարը, բայց և միևնոյն ժամանակ երկչոտը բոլորովին կանհետանայ աշխարհից։ Համարձակ սիրենք կեանքը և թող մեր լոզունգը լինի.

Ես անվախ եմ, ես ոչ մի բանից չե՛մ վախենում, ես ազատ եմ։

«Ան աղջատան»

ԱՆԳԻՏԱԿՑԱԿԱՆ ՀՈԳԻՆ

Պէտք է խմանանք, որ ոչ միայն գգացմանց և կրքերի, այլ և մտածողութեան արմատը անգիտակցական կեանքի մէջ պէտք է որոնել։ Անգիտակցական հոգեկան կեանքի երևոյթները, թէև բաւական ուշադրութիւն նուիրում են և փիլիսոփայ հոգեբանները, սակայն այդ առարկան առաւել մշակում է այժմ բնախօս հոգեբաններից և հոգեբոյժներից։ Կարևոր է ուրեմն՝ փորը ինչ ծանօթանալ այդ անգիտակցական հոգեկան աշխարհի նշանակութեանը։

Մարդ շատ անգամ այս և այն հանգամաքներում, առանց որ և է գիտակցութեան ոչ միայն զանազան շարժողութիւններ է կատարում, այլև նրա գլխումը շատ զգացմունք և մտքեր են պատում, որոնց մասին ինքը՝ ոչ մտածել և ոչ յիշել կարող է, որովհետև չգիտէ նրանց գոյութիւնը իր մէջ։ Հռչակած անգլիացի հոգեբոյժ Մաուդսլին պնդում է թէ՝ «մարդուս շատ գործողութիւնների մէջ այդ անգիտակցական հոգեկան կեանքը աւելի մեծ դեր է խաղում, քան թէ գիտակցականը»։ Համբաւաւոր գերմանացի հոգեբոյժ Ֆրիդինկե-

բը ասում է նոյնպէս թէ՝ «հոգու մէջ գիտակցական չքաւոր կեանքի հետ անդադար տեղի ունի մաքի անգիտակցական աւելի հարուստ աշխատանք, որից գլխաւորապէս և կախումն ունի մարդուս նկարագիրը, ինքնուրոյն և յանկարծակի ծնած մտքերը և այլն։ «Այդ բանը հաստատում է և Վունդտը պսիխօ-ֆիզիօլոգիայի մէջ։

Վեր առնենք օրինակներ։ Ամենքիս շատ անգամ պատահած է. որ աշխատել ենք մի շատ կարևոր բան մտքերս ձգելու (այսինքն այն բանը, որ հաստատ մեր հոգու մէջ կայ, բայց անգիտակցական հոգեկան կեանքի խորքերում թաղուած է) և քանի գիտակցութեանը զօս ենք աւել, այնքան աւելի դժուարացել է մոռացածը մատներս։ Այդպիսի դէպքում ժողովրդական փորձը անա ինչ հնար է ցոյց տալիս. չպէտք է միտքը աշխատեցնել մոռացածի վրա, այլ պէտք է հանդարտօրէն մի այլ, բոլորովին անտարբեր բանի վրայ մտածել և անա անգիտակցական խորքից յանկարծ հանւում է գիտակցութեանը այն մեր մոռացածը, որը մենք նրան բոլորովին չէինք սպասում։

Պատմում են հանճարաւոր և օգտաւէտ գիւտեր անող մարդկանց կեանքից, ըստ իրենց խոստովանութեան՝ թէ մի գիւտի վրայ երկար

աշխատելուց յետոյ, երբ չեն կարողացել վերջակէտին հասնել, թողել են բանը անվճիռ։ Շատ անգամ ամիսներ անցած, մեկ էլ տեսնես մի հասարակ խօսակցութեան ժամանակ, մի աննշան դէպքում, յանկարծ խնդիրը ինքն ըստ ինքեան գլխումը վճռած առաջ է եկել նրանց գիտակցութեան մէջ։

Հետաքրքրական է և հետևեալ դէպքի պատմութիւնը, որ բերւած են հոգեբոյժ Մաուդսլիի գրքում և զանազան հոգեբանական գրւածքներում։ Մի 25 տարեկան անուս, անգրագէտ ազախին վարպետով (տիփօյով) բըռնւած՝ իր գիշերային գառանցանքների մէջ սկսել էր գանազան մտքեր յայտնել յունական, լատինական և հրէական լեզուներով և այն էլ՝ շատ բարձր ոճով։ Այդ բանը այդքան զարմանալի հրաշք էր երևում, որ կաթոլիկ հոգևորականը (հարաւային գերմանիայում էր դէպքը) և հիւանդին շրջապատողները վճռել էին, թէ այդ երևոյթը սատանայի գործ է, թէ հիւանդը դիւահարւած է։ Բարեբախտաբար հիւանդի մօտ բերին մի երիտասարդ բժիշկ, որ ինչպէս սովորաբար բժիշկների պարտքն է, անշուշտ պէտք է աշխատէր սատանայի գոյութիւնը ուշնչացնել և նրա հրաշքները ցրել։ Նա սկսեց ամէն կողմից իր հիւանդի անցեալի մասին

տեղեկութիւններ հաւաքել։ Դուրս եկաւ, որ դա աղջիկ ժամանակից որը մնացած, ծառայելիս է եղել մի գիտնական ծերունու՝ բազմաքանի պատօրի մօտ։ Այս պատօրը սովորութիւն է ունեցել առաւօտները իր սիրած յունական, հրէական հեղինակներից բարձր ձայնով կարդալ, քայլելով պատշգամբի վրա, որ խոհանոցին մօտ էր։ Իմիջիայլ գանում է պատօրի քեռորդու մօտ նրա գրքերը, որոնց գանազան գլուխների սկզբներում նկատւում են հիւանդ ազախինի արտայայտած ցնորական մտքերը. ուրեմն՝ այդ խեղճ կինը, առանց իմանալու թէ նա յատկական և յունական բառեր իր ուղեղի մէջ ըմբռնում է, այնուամենայնիւ ըմբռնել է հակառակը իր կամքի։ Եւ երբ ուղեղի այն հին խորշիկները զբաղուել են հիւանդութիւնից, անմիջապէս առաջ են եկել հիւանդին անհրաժեշտ հին ապաւորութիւնները։

Վերջապէս՝ մտաբերեցէք, թէ՝ ինչ բաներ չի տեսնիլ մարդս երազների մէջ։ Որտեղից են դրանք, եթէ ոչ նոյն անգիտակցական կերպով ստացած բիւրաւոր տպաւորութիւններից։ Նոյնպէս շատերը լսած կը լինին, թէ քլօրոֆօրմի, ափիոնի և այլ քնացնող նիւթերի ազդեցութեան տակ մարդիկ ինչ զարմանալի և

վաղուց մոռացած պատմութիւններ չեն արել, որ սթափելուց յետոյ իրանք ևս զարմացել և ապշել են, լսելով ուրիշներից իրանց պատմութիւնը, չհաւատալով անգամ թէ այդպիսի բաներ իրանց ուղեղի մէջ լինէին։

Ո՞վ չի լսել երազաշրջիկների (սօմնաբուլների, լուսնոտների) մասին, թէ ինչպիսի ճարպիկ գործողութիւններ են կատարում, մանգալով անվնաս անապին բարձրութիւնների, պատշգամբների, բարակ փայտերի վրայ. այն ինչ՝ արթուն ժամանակ անշուշտ նրանք վայր պէտք ընկնէին այդպիսի տեղերից և չախչախուէին. . . .։

Մեր սովորական կեանքից այսպէս հարիւրաւոր օրինակներ կարելի է բերել, որոնցից պարզ կերևի անգիտակցական կեանքի գոյութիւնը և նշանակութիւնը։ Ո՞ւմ չէ պատահել երազի մէջ այնպիսի գեղեցիկ ճառախօսութիւն անել, որ արթուն ժամանակ երբէք չի յաջողել։

Մեզանից որը չէ փորձած աշակերտութեան ժամանակ, որ երեկոյեան դասերը կատարեալ չսերտած՝ այլ միայն մի երկու անգամ կարդացած քնել ենք և առաւօտեան զարթած՝ մեր դասը աւելի լաւ պարզած ենք տեսել մեր գլխում։

Անցեալները ես մի անգամ այցելութեան էի գնացել մեր մի վիպասան բանաստեղծին։ Նա վերջացրել էր իր վիպասանութեան երկրորդ մասը և շատ նեղանում էր, որ ինքը պէտք է արտագրէ։ Նրա հիւանդութիւնը պիտոնապով ես առաջարկեցի արտագրել տալ։ «Ո՛չ, պատասխանեց նա ժպտալով, ուրիշը այս հում նիւթի մէջ գլուխը կը ջարդէ, բայց չի կարող գուրս գրել այն, ինչ որ ինձ է պէտք»։ Ինչից է այդ։ Որովհետև բանաստեղծը իր ազնուութեան բոպէներին շատացում է իր անդիտակցական խորքերից ծնած պատկերները, որքան կարելի է, շուտով գուրս շիթրակել, շատ անգամ չհասցնելով ձեռաց մկանունքները, պատկերների իրար հետևելու արագութեանը գլխի մէջ։ Նա միայն հասցնում է կարճառօտ էսկիզներ (ուրուագծեր) ձգելու։ Եւ յետոյ գուրս գրելու ժամանակ՝ երբ գիտակցութիւնը գործում է, պատահում է, որ իր մտագրի մէջ մի քանի խօսակցութիւնների և պատկերների կապը միւսների հետ ինքն ես չի հասկանում և տախտակած է գուրս ձգել։

Այս է պատճառը, որ շատ անգամ երևելի բանաստեղծներ և արձակներ, բոտ իրանց խոստովանութեան, կարողացել են յաոաջադրել գիտակցութեան այնպիսի մանրամասնութիւններ, որ սովորաբար հէնց իրանց անյայտ էին։ Այս է պատճառը, որ շատ հեղինակ-բանաստեղծներ, որ սովորական գիտակցական կեանքի մէջ իրանց վարմունքով, ընկերական յարաբերութիւններով և գործնական մտածողութիւնով անտանելի թերութիւններ են ներկայացնում, իսկ նրանց գրւածները երբեմն կատարելութիւն են լինում և ցոլացնում են իրանց մէջ մեծ խելք ու բարոյականութիւն։

Ի հարկէ, ամեն ուղեղ իր մանկութեան, պատանեկութեան տպաւորութիւնների կամ դպրոցականների հետքերը չի կարող իր անդիտակցական խորչիկներում այնպէս վառ պահել, որ ազնուութեան բոպէներին նրանք իրանց սկզբնական թարմութեամբ ու պայծառութեամբ յառաջ գան։

Այս է պատճառը, որ ամեն ուղեղի բան չէ բանաստեղծութիւնը։ Այս է պատճառը, որ տպագրը և հանճարը, արդարացի կերպով ընդունուը ծիրները են համարւում, որոնք կրթութիւնով և աշխատութիւնով միայն կատարելագործւում են և ունի լայն տպարէզների վրայ տիրում իրանց ձիրքը։ Ջգէք է մտածանք ևս, որ ուղեղի անդիտակցական կեանքը

անունը է առնում ոչ միայն դրսից ստացած ապատուրաթիւններից, այլ և իր ներքին կազմուածքի բոլոր գործարաններից և նոյն իսկ այն արիւնից, որ ուղղում է ուղեղը։ Այս է պատճառը, որ երբ մարդ սամոքսի թեթև տկարութիւն ունի, օրինակ՝ փորի ամրութիւն, մի մասը ցաւում է և այլն, այդ դէպքում նա աւելի ենթարկւում է տխրութեան, բարկութեան և այլ կրքերի։ Երբ փորը ինչ ջերմութիւն ունի, սիրտը աւելի առատ արիւն է ղրկում ուղեղին, գործեալ բոլորովին ուրիշ հոդևական դրութիւն է լինում։ Շէյքսպիրի պատմութիւնը, որ շատ հոգեբանական գրւածքների մէջ յիշւում է, ևս առաւել մեզ պիտի համոզէ, որ կրքերը կարող են ծնել առանց որ և է գիտակցութեան, անգիտակցական կեանքի խորքերից։ Մի կին, ասում է Շէյքսպէր, իր յիսդութեան 4-րդ ամսից ամեն գիշեր երազի մէջ չափազանց ուրախութեան կրքերի էր ենթարկւում և վերջում մի գեղեցիկ մանկիկ գալիս էր նրան համբուրում։ Այդ երազը կրկնւում էր և այնպիսի օրեր, երբ կինն ամբողջ օրը զբաղած էր լինում անային գործերով և մինչի կէս գիշեր հիւրերով և այդպէս դաղրած յոգնած, քուն էր մտնում։ Կինը ապատնեցաւ այդ երազական մանկիկի անդադար

այցելութիւններից այն ժամանակ միայն, երբ երեխան աշխարհ եկաւ, երբ մօր ուղեղը ապատնեց արգանդից ստացած անգիտակցական ապատուրաթիւններից։ Այսպիսի դիտողութիւնների հիման վրա էր, որ առաջւայ ժամանակների փիլիսոփաները, մարդկային կրքերի ազդիւրը, բունը սեռականի համարում էին բուսական գործարանները (արիւնային, մսդձային և աւիշային գործարանները)։

Եթէ վերցնենք օրինակներ խելագարների կեանքից կը տեսնենք, որ երբեմն նրանց սանձարձակ կրքերի պատճառը լինում են, նրանց բուսական գործարաններում կատարւած անկանոն գործողութիւնները և անգիտակցական ապատուրաթիւնները . . . ։

Դառնանք այժմ մանուկների և ապուշների կեանքին։ Այս տեղ ևս տեսնում ենք, որ նրբանք շատ սակաւ մտաւոր պաշար, գաղափարներ ունին, բայց աւելի շատ կրքերի ենթարկւած են։ Ամեն մի թեթև անբաւականութեան զգացումից ապուշը ցասում և փոթորիկ է հանում, ամեն մի թեթև հաճոյական զգացումով մանկիկին կարելի է հրճւանք պատճառել։ Իջնենք կենդանեաց դասակարգի մէջ, մենք կը դանենք կենդանիներ, որ համարեայ բոլորովին զուրկ են գիտակցական կեանքից, բայց այնու-

ամենայնիւ գոյութիւն և զգացողութիւն ունենալով՝ բաւական չափով կրքեր են նեբկայացնում։

Որպէսզի ամեն մեր ընթերցողին աւելի հասկանալի դառնայ՝ գիտակ և անգիտակ ուղեգային կեանքը, համեմատենք մարդկային ուղեղը մի բարդ ժամացոյցի, օրինակ՝ ՄԻՒՆՍՏԵՐԻ տաճարի գարմանակերպ ժամացոյցին։ Նորա վակ ամատամանի նեբքևի և յետևի յարկը, ուր տեղաւորւած են զսպանակն և գործում են ծածկաբար անթիւ առանձնաւոր անկիւնները (չարխերը), պէտք է համեմատւի ուղեղի անգիտակ նեբքևի յարկին։ Իսկ ժամացոյցի տեսանելի ցուցադրւած վերևի մասը, ուր շարժւում են ակնթարթի, րոպէ, ժամ, ամսաթիւ և այլն ցոյց տւող սլաքներ, ուր որոշ ժամանակների համար որոշ չափ զանգեր են զարկում և համապատասխան եղանակներ նուագում, այդ պէտք է, համեմատւի ուղեղի վերևի շերտերին կամ գիտակցական վիրի յարկին։ Ի հարկէ, ամենաթանկագին և ամենաբարդ ժամացոյցի մեքենայութիւնը շատ չնչին է, հանդէպ ատուածածկեալ հրաշալի և անհասանելի ուղեղային մեքենայութեանը. բայց մենք այս նմանութիւնը բերինք մեր միտքը

ընթերցողին փոքր ’ի շատէ պարզելու համար։

Գիտակցական կամ վերի յարկը ամեն շրջանակում (երբ մարդ արթուն է) տեղի ունեն միասին մեր հազու երեք գործօնները-դատողութիւնը (միտքը) զգացմունքը և կամքը (շարժողութեան ձգտումը)։ Երբ դատողութիւնն է բռնում գիտակցութեան շրջանակի մեծ մասը, մարդու հանդարտ մտածութեան մէջ է, որին ուղեկցում են փոքր չափով զգացմունքը և մարմնի թեթև շարժողութիւնները։ Երբ զգացմունքն է տիրապետում գիտակցական շրջանակի մեծ մասը, դատողութիւնը փոքրիկ չափով միայն ուղեկցում է զգացմունքին—օրինակ՝ վախի, կատածի, նախանձի, սիրոյ մի երկու մտապատկերով, այդ դէպքում մարդու կրքի ազդեցութեան տակ է ընկնում. հետևաբար՝ կրքի բռնկման ժամանակ էլ մեր գիտակցութիւնը չէ մնում բոլորովին առանց մտապատկերի կամ մի որ և է զաղափարի։ Վերջապէս երբ ուշադրութեան այժմ երբորդ գործօնը—կամքն է տիրում շրջանակի մեծ մասը, մարդս գործադրաբար և անդադար գործում է, մինչև նպատակին հասնելը, ուղեկցութեամբ մարի և զգացմունքի՝ որոշել չափերով։

Բժշկապետ. Բարայեան

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ

Կնդատուտութեան չարիքները

Թէ որ աստիճան կարևոր է մարմնի, հագուստի և բնակարանի մաքրութիւնը վարակիչ հիւանդութիւնների դէմ կուռելու հարցում, կարելի է դատել հետևեալ օրինակից։

Ինչպէս յայտնի է, ծաղկի պատուաստը վաղուց է գտնուած, նրա շնորհիւ բիւրաւոր կեանքեր են փրկուած. Գերմանիայում այժմ այդ հիւանդութիւնը համարեայ թէ գոյութիւն չունի. 1895-ին այնտեղ ծաղկից մեռել են միայն 27 հոգի՝ (երկիրը ունի 45 միլիոն բնակիչ)։ Իսկ տեսէք թէ ինչ է կատարւում այսօր, 17 տարի վերջը, Իտալիայում։

Հարաւային Իտալիայում, մանաւանդ Սիկիլիա կղզում, այդ ցաւը համաճարակի բնոյթ ստանալով, զոհերի քանակը խիստ ահռելի չափերի հասաւ։ Իտալական է յիշել Ռուսաց բժշկի գրւածքը. Պալէրմոյում, որը հռչակուած է իր ըստ ամենայնի բարեկարգութիւնով, յայտնի մաքրութիւնով, բժշկական—սանիտարական ընդարձակ կազմակերպութիւնով, շատ նպաստաւոր կլիմայական պայմաններով (արեւի առատ լոյս, օդի մաքրութիւն, ա-

ռողջարար ջուր, ծովի մերձակայութիւն և այլն) մօտ 400,000 բնակչով 20,000 հոգի ծաղկով հիւանդ են եղել, որից 20 հոգուց մէկը մեռաւ ու համարձակը չի թուլանում, այլ գնալով աւելի է սաստկանում թէ դրա վերջը երբ կլինի, յայտնի չէ։

Զարմանալին այն է, որ այնտեղ վաղուցուանից սովորութիւն է դարձել հարթի ծաղկով պատւաստելը. գրեթէ չը կայ այնտեղ մէկը, որ պատւաստուած չլինի, շատերն անգամ, իրր մի պարտականութեան ձև, 2—3 ու աւելի անգամ են երևոյթ պատւաստել ուել ու ազգաբնակութիւնը իրեն համարում էր այս ցաւից ըստ ամենայնի պաշտպանուած և ապահոված, բայց, չնայելով այս նախազգուշութիւններին, կարճ միջոցում ծաղկից տարաբաղձել են 20,000 հոգի։

Ոչ թէ չարաբաստիկ «Սև մահի» օրերում, եղած դէպք է այս, այլ միայն մի քանի տարի առաջ։ Այ թողութիւն է. ծաղիկը մուտք գործեց Վիտտորիօ (Սիկիլիայում) քաղաքը ու 26,000 հոգուց սպանեց 2100 մարդ։

Նոյն ժամանակներում էլ Լէչի գիւղի 414 բնակչից ծաղկացաւից մեռաւ 51 մարդ։

Նեապօլում, 1901 թւի համաճարակին մե-

ման 897 հոգի, իսկ Անդրի-ում—363 հոգի։

Ի՞նչ է այս տարօրինակ երևույթի պատճառը։

Բաւական է մի լաւ դիտել այս տարատափելի ցաւի բնի վրայ, իսկոյն կը հասկացւի թէ ինչի՞ցն է, որ ցաւը հէնց այնտեղ այդքան անոնելի չափերի է հասել և ոչ ուրիշ տեղ. այնտեղ ժողովուրդը խմբուած է, քաղաքի ազգաբնակութիւնը այնքան խիտ և իրար վրայ է թափուած, որ կարծես նեղ բանտում լինէն, ուր 5 հոգու համար յատկացուած սենեակում բնակեցնում են 300 հոգի։

Այն տեղ կանգնած ենում են 2—3—5 հարիւր տարեկան վիթխարի անոթ, որոնց պատերի մէջ բաւ բան նշանակութեամբ խոր բնակուած են վնասակար անթիւ մանրէներ (միազմներ). ամբողջ թաղը անագին շինութիւնների հետ սերտ կապակցութիւն են ստացած իւրաքանչիւրի և ժառանգական ստացանիների, որոնք հարիւրաւոր տարիների ընթացքում աւելորդ են համարել սրեղ վերանորոգութիւն մըտցնել ու, մինչև անգամ մաքրել տալ։

Այն տեղ մոլեռանդ հոգևորականը իր անթիւ քարոզներով դրդում է կրօնամոլ և ազէտ ժողովրդին բժիշկների դէմ ասելով—որ բոլոր

բժիշկները մասօնների և անաստուածների են։ Թաղերը և անոթը չի կարելի ինչպէս հարկն է մաքրել—ախտահանել, որովհետև նրանց ակերը թէ անհատակացողներ են և եթէ դիրը ունեցողներ։

Թանձրամիտ կրերը իր զօրութիւնով ահագին ճնշումն է գործադրում դպրոցների վրայ, որովհետև դպրոցներում սովորեցնում են միայն անհատաստութիւն և սոցիալութիւն։ Այնտեղի կանանց սեռը հարեմական բանտարկեալներ են. մի օրիորդ եթէ մտադիր լինի մտնել համալսարան, դրանով սաստիկ նշանակած կլինի իր ընտանիքը։ Եթէ նա համարձակւի յայտնել որ ցանկութիւն ունի բժշկութիւն սովորել դրանով անպատուած կլինի իր ամբոխ տոհմը մինչև հօրը պորտը։

Այնտեղ, այս ցաւի դէմ առնելու դիմադրը միջոցը համարում են ոչ թէ ախտահանութիւն, այլ հիւանդները առողջներից հեռացնել—մեկուսացնելը և մեծահանդէս թափորով «ալոչէսսիոնէ ըէլիջիօզա» քաղաքի պաշտպան սըրբուհի Ռոզալիայի արձանը քաղաքի շուրջը պտուցնելը միայն։

Այնտեղի ազգաբնակութեան դաւանանքը անմաքրութիւն է, չէ՞ որ անմաքրութիւնը այն

սեղ պատմական անպակասութիւն է դառել և կիսուել է նա զարերով. ազբի կիսակնեերը իրենց նախորդներից մնացել են բլուրներով. իսկ ինչ որ նախորդից է մնացել, դա սուրբ և անձեռնամխելի է յետնորդներին։ Հին Հռոմը, կռապաշտ Հռոմը ունէր հարիւրաւոր հասարակական բաղանիքներ, իսկ կաթոլիկ Հռոմը, կրթական Հռոմը հաչակեց՝ թէ առհասարակ մաքրութեան և մանաւանդ մարմնի մաքրութեան հազը անբարոյականութիւն է։

Եւ այժմեան Հռոմը իր 700000 բնակչով ունի միայն 2 հատ հասարակական բաղանիք, որոնք գրեթէ միշտ դատարկ են։

«Ազդ.»

ՏՈՒԲԵՐԿՈՒԼԵՈԶ ԵՒ ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

Տուբերկուլեոզասորները չպէտք ամուսնանան, եթէ աչքի առաջ ունենան իրենց ապագայ սերունդի վիճակը։

Գիտնականները դեռ վճռած չեն թէ հիւանդութեան կամ թէ Կոխի մանրէն անցնում է հիւանդ մօրիցը երեխայի կազմուածքը՝ արեան միջոցաւ։

Թրանսիայի պետական Կալմեթ-ը ծնած վայրկեանի 2000 մանուկների վրայ տուբեր-

կիւլեան փորձը կատարել և միշտ բացասական հետևանք է ստացել. մինչդեռ մի քանի ամիս վերջը նոյն փորձը կրկնելով միևնոյն մանուկների վրայ, գտաւ մի խոշոր տոկոս արդէն վարակած։

Պրօֆ. Լանդուզի քննելով նորածին 86 չնիկներ, ճապարներ, ծովախոզեր, նկատել է որ սրանցից մէկն էլ տուբերկուլեոզ չունի։

Իսկ 68 փոքրիկ ծովախոզեր, որոնք ծնացել էին իրենց տկար մօր մօտ, 16-ը շուտով հիւանդացել են, չնայելով որ նրանց մայրերի ոչ ձայի և ոչ ուրիշ մի որ և է բացուածքի վրայ տուբերկուլեոզի վէրքեր են եղել։

10 խոզիկներին չնայած, որ անմիջապէս հեռացրել են հիւանդ մայրերից, այնուամենայնիւ մէկը այդ ցաւով հիւանդացել է։ Ընդհանուր առմամբ 41 9/0 թոքախտաւոր ծնողներից ծնած փոքրիկ խոզիկները չեն կարողանում երկար ապրել, իսկ կենդանի մնացածները լինում են թուլակազմ, փոքրաճասակ և հազար ու մի տեսակ այլասերման նշաններով ու պակասութիւններով օժտուած։

Եթէ Կոխի միկրոբը անմիջապէս չի անցնում հիւանդ ծնողից մասաղ սերունդին, նրա առաջ բերած թունաւորութիւնը անցնում է։

Այս վերջինը ժառանգական է և նա, սի-

ֆելիսի և գենեմոլութեան (ալկօհոլիզմ) հետ միասին մարդկային ցեղի այլասերման գլխաւոր աղբիւրից մէկն է հանդիսանում։ Այնպէս որ գործնական տեսակէտից շատ վտանգաւոր է նաև սերնդի համար, նախ՝ որ ծնելով թուլակազմ, տափակ և երկար կրծքի վտանգով. նրանք չնչառութեան մէջ ոչին չեն կարողանում պէտք եղած քանակութեամբ թթուածին իւրացնել, նրանք ինքնապաշպանութեան համար տկար զինուած են, աշխարհ գալիս դժուարութեամբ են դիմանում փոքրիկ և զանազան վարակումներին. մինչդեռ ապրելով շարունակ հիւանդ ծնողների հետ մուտ, խնամ և վարակուած միջոցում, նրանք միշտ ենթարկուած են վարակելու երկիւղին։

· Ա. Ն. Օհանջանեանց

ԴԱՐԵՋՈՒՐ

Ալկօհոլի մենդարար յատկութեան մասին պետական Աթվաթների յարուցած տեսակէտը (թէօրիան) իր ժամանակ բուռական վէճի առարկայ դարձաւ։ Ոչ պակաս վէճեր էլ մեռ օրերումս, Անգլիայում, ուր գարեջուրը ընդհանուր սովորական խմելիքն է, մանագէտներից

կազմած մասնաժողովի զեկուցումը առաջ բերեց, երբ փաստալի վկայութիւններով յայտարարեց, թէ գարեջուրն էլ ոչ պակաս մերնդարար յատկութիւններ ունի։ Ցանձնախմբի ենթադրութիւնը հաստատուն է. նա ապացուցում է, որ մի փունտ գարեջուրը այնքան մենդարար նիւթ է արտայայտում, որքան մի փունտ բանջարեղէնը. միևնոյն ժամանակ նա մատնանիշ է անում այն յատկութիւնները, որոնք պէտք է ունենայ լաւ գարեջուրը և որոնցով պէտք է նրան ճանաչել և չխոյս, առողջապահական տեսակէտից նայելով, վատահօրէն առաջարկում է զինու փոխարէն գարեջուր գործ ածել։

Նոյն յատկութիւնից երեում է, որ գարեջուրը ունի բաղադրիչ այն ամեն մասերը, ինչ որ կան կաթի և մսի մէջ, բացի մսի ճարպային մասերից։

Սակայն յօգուտ գարեջրի ցուցադրած այս ամեն բարեմասնութիւնները սահմանափակ են։ Գարեջուրը ամենքին դուր չի գալիս. նա լաւ է միայն որոշ կազմւածք ունեցողներին, նա օգտակար չէ կարող լինել գեր (չաղ) մարդկանց համար, նա կարող է առաջացնել մի-զարգելութիւն նրանց, որոնք ամորձիքի ցաւ

ունէին, կամ թէ որոնց մէջ կայ պազաշաբար, բայց այնտեղ, ուր այդ տեսակ երեւոյթները չը կան՝ գարեջուրը դինուց աւելի նպաստաւոր խմելիք է և նա ամեն պարագայում ալկօհոլային միւս խմիչքներից գերադաս է։

Բայց գարեջուրը մի նշմարելի թմրեցուցիչ զօրութիւն էլ ունի. նրան գործածողը դիւրաւարակէս այնպիսի մարդիկ են, որոնք լաւ ու հանգիստ են քնում. մի բաժակ գարեջուրը քնելուց առաջ եթէ խմէ, լաւ քուն կը բերի և գայլուկի խմորման զօրութիւնը որքան շատ լինի, այնքան խմողի քունը խոր, երկարատեւ ու հանգիստ կլինի։

Գարեջրի մի ուրիշ առաւելութիւնը կայ այն է, որ շնորհիւ նրա պատրաստելու կերպին, նրա մէջ շատ քիչ են մարդուս կազմուածքի հիւանդութիւններ առաջ բերող գործարանական նիւթերի և մանրէների քանակը։

Ցիշեալ յանձնախումբը իր տեղեկագրի մէջ գրած է նաև գարեջրի, թէյի, կաթի և մսաջրի մէջ եղած անդադաւոր նիւթերի համեմատական մի աղիւսակ, որը նոյնպէս գարեջրի առաւելութիւնն է ցոյց տալիս։

Հետեւաբար, համաձայն վերոյիշեալ նըպատաւոր դեկուցումների, մի բանաւոր, եթէ

նախաճաշի համար ունենայ մի շերտ հացի վրայ քաած կարագ, քիչ պանիր և մի բաժակ գարեջուր, նա կարող է կշտանալ. իսկ Մ. Լանդուզի տեսակէտով՝ մի աղքատ մարդ շատ գոհ և կուշտ կլինայ, եթէ կարողանայ ամեն օր ձեռք բերել քիչ հաց, գրիւթէը պանիր ու մի բաժակ գարեջուր։

«Առողջապահի»

ԵՐԿԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԵԱՆ ՏԱՍՆԱՒԱՆԵԱՆ

1. Բոլոր չափազանցութիւններից, մանաւանդ ուտելու և խմելու մէջ, շատ զգոյշ եղիր։

2. Կեր ապրելու համար և ոչ թէ ապրիր ուտելու համար։

3. Մարմինը մնացկանելու յարմար եղող ուտելիքները ընտրիր։

4. Մաքուր, միայն մաքուր օդ ներշնչիր։ Իսկ գիշերը մաքուր օդ ներշնչանելու թող մուտ գործէ բաց պատուհաններից։

5. Մարմնով և մտքով մաքուր եղիր։ Մաքրութիւնը վահան է հիւանդութեան դէմ։

6. Հանգարտ, անխռով պահիր միտքդ։ Մըտատանջութիւնն ու յուզումը ջլասակաւ են։

7. Միշտ ժիր, աշխատասէր եղիր։ Զբաղիր

մարմնով և մտքով, միշտ օգտակար, համեստ գործով։ Սակայն չափազանց մի յոգնիր։

8 Կանուխ անկողին մտիր, աշխատիր բաւականաչափ քուն վայելել։

9. Բարկութիւնը, կիրքը հեռու պահիր քեզանից և անձդ էլ՝ նրանցից, եթէ ոչ մահացու հարուած կստանայ կեանքդ։

10. Լաւ չէ մարդուն առանձին, միայնակ լինել; այս Աստուածային պատգամ է. ուստի կեանքի յարմար մի ընկեր ճարիր յարմարաւոր ժամանակին։

ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՅ

1. Գիշեր ցերեկ օգտուն տեղ ապրիր։
2. Ամէն օր բացօդեայ տեղեր շարժում արա, զբօսելով, պտոյտ անելով և աշխատելով։
3. Կեր ու խմէ չափաւորապէս ջուր, կաթ և պաուղ, քան թէ ոգելից ըմպելիներ։
4. Ձրտի դէմ մարմինդ ամրացրու սառը լոգարաններով և ,երբեմն տաք բաղնիս գնա։
5. Ոչ չափազանց տաքացնող, ոչ էլ շատ սեղմող հանդերձ հագիր։
6. Զոր տուն բնակիր, բաւական մեծ ու բիւրեղ։

7. Կանոնաւոր աշխատանքը մարմինն ու հոգին զերծ են պահում հիւանդութիւնից, ուրախ, զուարթ են զարձնում նրան, զժբախտութիւնների մէջ մխիթարում են։
8. Զորձից յետոյ հանգիստ մի որոնիր այնպիսի տեղերը,որոնք յուզողին.զարթուիչներ տեղը բնականական վայրն է. գիշերը եղած է քնելու և ոյժերը կազդուրելու։
9. Քաջառողջութեան գլխաւոր պայմանն է աշխատութիւնով արգիւնաւորուած կեանքը, որ բարի գործերով ազնուացած է։
10. Կիրակին հանգստեան օր է մարմնի, մտքի և հոգու. նա, ով հանգստեան օրը քան արժանւոյն չի գործածում, վերջը ծանր տուժելու է ֆիզիքապէս, նիւթապէս և հոգեպէս։

ՀԻՒԱՆԴԱՊԱՀՆԵՐԻ ՏԱՍՆԱԲԱՆԱԿԱՆ

(Դոկ. Թէրպեան—Պէպէք)

1. Հիւանդները առանց հոգատար ձեռքերի չեն կարող բժշկուել։

2. Այս խնամատարներն են հիւանդապահները, որոնք ամեն բոպէ հիւանդին հսկելով, բժիշկի հրահանգներն անթերի գործ են դնում։

3. Բժշկի հարաբերութիւնը միայն բաւական չէ. հիւանդապահները մեծ դեր ունին հիւանդի բժշկութեան մէջ։

4. Ճիշտ ժամանակին դեղ և մնունդ տալով, մաքրութեան և այլ պէտքերի հսկողութիւն անելով է, որ հիւանդը բժշկւում է։

5. Աչալուրջ հսկողութիւն. դրսից գործածելի դեղը սխալմամբ ներսից տալուց ցաւալի վրէժիւն և մահուան իսկ դէպք է պատահել։

6. Տան մէջ ամենից յարմարը պէտք է ընտրել հիւանդապահ լինելու։ Սա պէտք է գրի առնէ բժշկի հրահանգներն և կէտադիէտ գործ դնէ։

7 Հիւանդի ձեռքի, բերնի, ճերմակեղէնների, անկողնի, սենեակի և օդի մաքրութեան խիստ ուշադիր պէտք է լինի։

8. Հիւանդի մօտ հիւր ընդունելու չէ. շատ խօսակցելուց, ցրտաունութիւնից, զարշահոտութիւնից, ազմուկից, ծխից պէտք է հեռու պահել։ Նաև բժշկի պատուիրած մնունդից զատ ուրիշ ոչ մէկ բան չպէտք է տալ։

9. Բժշկի գնալուց յետոյ բոլոր պատահածներն, ընդունած մնունդի, տաքութեանքին, բնական պէտքերի մասին տեղեկութիւններ գրի առնելով բժշկին հաղորդելու է, երբ նորից գայ։

10. Հիւանդի սենեակը պէտք է զանուի ժամացոյց, ջերմաչափ և ուրիշ կարևոր գործիքներ ըստ յանձնարարութեան բժշկի։ Դեղ և տրւած մնունդը չընդունող հիւանդին այլ և այլ կերպով պէտք է համոզել, որ ընդունէ, փոքրերին մինչև իսկ սպիպել։

ՎԱՂԱՀԱՍ ՄԱՀԸ ԱՐԳԵԼԵԼ

Մարդս բնական մահով մեռնում է 80—90 —100—120 մինչև իսկ 150—160 տարի ապրելով, իր կենսական այժերն սպառում են և մահը յայտորդում է, ճիշտ այնպէս, ինչպէս ճրագը մարում է միայն իր իւղի վերջին կաթիլն ըսպառելու ժամանակ։ Վազահաս ծերութիւնը հիւանդութեան մէկ տեսակն է, և հնարաւոր է բուժել սովորական ուրիշ հիւանդութիւնների նման ծագումի, տեսակի և պատճառի հետամուտ լինելով և այն մէջտեղից հեռացնելով։ Տեսակ տեսակ մակաբոյծներ են, որ անելով մեր մարմնից, կրծելով և մաշեցնելով քայքայում, առաջ են բերում, ինչպէս փոքրիկ մի որդ հսկայ կաղնին գետին է տապալում, նրա կեանքի հիմքը երկար ժամանակ ծծելուց յետոյ։ Մէջնիհրով խրատում է շատ մածուն ուտել. որ ծերութիւն բերող միքրոսոների դէմ հզօր կուիւ

է մղում։ Ինքն այդ փորձը կատարել է, թէև նրա գերդաստանի մէջ խոր ծերութեան հասնող մէկ հոգի չէ եղել, սակայն ինքը այժմ 70 տարին անցրել է։ Ուսաի ՄԱԾՈՒՆ ԿԵՐԷՔ։

ԵՐԿԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԵԱՆ 17 ԿԱՆՈՆՆԵՐ

1. Քնիր 8 ժամ։
2. Անկողինդ պատից հեռու լինի։
3. Ննջարանիդ պատուհանները ամբողջ գիշերը թող բաց լինեն։
4. Ննջարանիդ դրան առաջ ոտքի սրբիչ դիր (այսիքն ննջարանդ խիստ մաքուր լինի)։
5. Հնդունածդ լոգարանի ջուրը մարմնիդ ջերմութիւնը պէտք է ունենայ։
6. Նախաճաշից առաջ շարժուում արա։
7. Քիչ մխա կեր, այն էլ խիստ լաւ եփած։
8. Կաթ շատ խմիր։
9. Շատ խոզ—կարագ—կեր։
10. Աբրեցուցիչ լմպելինեերից հեռու կեցիր։
11. Ամեն օր բացօդեայ տեղեր շարժուում արա։
12. Բնակարանիդ մէջ անասուններ չլինեն. սրանք հիւանդութեան սերմեր են բերում։
13. Եթէ հնար է գիւղը բնակիր։
14. Աշխատանքիդ մէջ փոփոխութիւն արա։
15. Յաճախ կարճ արձակուրդներ ունեցիր։
16. Սանձիր փառասիրութիւնդ։
17. Ջսպիր կրքերդ։

ԿԵԱՆՔԸ ԵՐԿԱՐԱՅՆՈՒՄ ԵՆ

Հանդարտ խիղճը, գոհ միտքը, բարքի մաքրութիւնը, զուարթութիւնը, մտերմութիւնը, մարմնամարզութիւնը, պաղակերութիւնը և բանջարակերութիւնը, կանուխ քնելը և 8 ժամուայ քունը, յոյսը, առողջարար զբաղմունքը, չափաւորութիւնը, ծիծաղը, առողջ միջավայրը, ժուժկալութիւնը, ամուսնութիւնը, օդառուն սենեակները և այլն։

ԿԵԱՆՔԸ ԿԱՐՃԱՅՆՈՒՄ ԵՆ

Ծարդախառն ուտելիքները, ցանկութիւնը, անհանգիստ խիղճը. բարկութիւնը, նեղութիւնը, վատ օդը, չափազանց հոգսը, կանուխ ամուսնութիւնը, նախանձը, չափազանց ուրախութիւնը, վիշտը, աւելութիւնը, ծուլութիւնը, անբաւական քունը, ուշ պառկիլը, ուշ ընթրե-

լը, մաուր ձգտումը, չափազանց ուտելը, կեբակուբը կէս ծամելը, անմաքրութիւնը, վատառողջ զբաղմունքը, բուռն կիրքը, անբաւական յոգնեցնող մարմնամարզութիւնը և այլն։

ԿԷՍ ԲԱՇԿԱԿԱՆ

ԽԱՅԹՈՒԱԾՔԻ ԴԷՄ.—Օձի և կարիճի խայթուածքները շատ վտանգաւոր են, բայց չպէտք է շփոթել, որովհետև կարելի է անմիջապէս բժշկել։ Նախ, կամ ծծեցէք վէրքը, կամ կապեցէք վէրքին կողմից, յետոյ լայնացրէք վէրքի բերանը և խորտնկից այրեցէք ատնուշաղրով, կամ ասիա փէնիքով, կամ ալքոլով, կարմրած երկաթով։ Հիւանդին տէք տաք թէյ և կօնեաք։

ՍՆՈՒՆԴ ԵԻ ՆԿԱՐԱԳԻՐ.—Եզի մի շատ ուտողները լինում են ագռեղիկ, քաշ, յանգուղջն. խոզի մի շատ ուտողները՝ յոռեատես, անհամքեր, ակնապիկ. ոչխարի մի շատ ուտողները՝ հեզահամբոյր, մելամաղձոտ, տխուր. հորթի մի ուտողները՝ թոյլ, տկար, երկչոտ. հաւկիթ և կաթ շատ ուտողները՝ մտածող և շնորհալի. կարագ չափազանց շատ ուտողները՝ դանդաղ և ծանրաշարժ. գետնախնձոր շատ ուտողները՝ ձանձրացող և մեղկ։

ԽՆՁՈՐ ԿԻՐՔԻ.—Մանաւանդ մարքի աշխատաւորների համար գերազանցապէս յանձնարարելի է խնձորը թէ առաւօտեան է ուժեղացնում, թէ ախորժակը բաց անում, թէ պատաւական մարսողական է և թէ ուղեղն աւելցնում է, ասում են։ Գերմանացիները խնձորը Սիրոյ խորհրդանշան էին համարում։

ՍՈՒՔ. անուցիչ յատկութիւն ունի, զրգռում է մարսողութեան ջղերը և շարժում է տալիս աղիքներին և հեշտացնում է նրանց գործունէութիւնը։ Մանաւանդ ազդում է նաև մկրի արտահանութեան և նեբքին գործարանների թաղանթների վրայ։ Բայց չափազանցութեամբ ուտելն էլ վնասում է։ Դէը, թոյլ ու մեղկ, մաղաւաւոր (պաղարիւն) մարդու համար օգտակար է և յարմար է սոխ ուտելը, քան թէ պիւրագրիս, նիհար և տկար մարկանց։ Սոխը շատ բանների համար էլ իբր դեղ է գործածւում օրինակի համար, հազի, կուրծքի ցաւի դէմ մեղւի կամ միջատի խայթուածքի, քթի արիւնահոսութեան դէմ և այլն։ Արեւելեան երկիրների մէջ էլ սոխը գերերից է վեր իբրև գարման էր գործածում մագերի և ունքների դէմ։

ԲԵՐՆԻ ՎԱՏ ՀՈՏ.— Բերնի վատ հոտը ե-

քէ ատամներից չէ, այլ ստամոքսից, չափաւոր քանակութեամբ շաքար ուտելով (օրական 100—150 գրամ) կ'անհետանայ։ Այս քանակութեամբ շաքարը հականեխիչ ազդեցութիւն ունի։

ԱՆԲՆՈՒԹԻՒՆ.—Անքնութեան դէմ գլխաւոր միջոց է համարւում հետեւեալը.—Բամպակէ գուլպանները պէտք է պաղ ջրի մէջ քրջկլոլց յետոյ քամել ու հագնել, և այդ թաց գուլպայի վրայից բրդէ չոր գուլպաներ հագնել։ Այս գործողութիւնը պէտք է անկողին մանելուց առաջ անել։ Առաւօտը հանել գուլպաները։ «Զրաբուժական այս կոշիկները» շատ է գործածւում այժմ եւրոպայի մէջ։

ՄԱՂՈՂ ԿԵՐԿԻՒ.—Մաղոզի բժշկումը յանձնարարելի է այժ տալու համար նրանց, որոնք սակաւարիւն տկար և հիւանդութիւնից նոր ելած են։ Բնականաբար խաղողի հետ պէտք է ուտել բնասպիտ ունեցող մնունդ. ինչպէս միս, հաւկիթ և այլն։ Իսկ թուխք կամ դժուարամարսութիւն ունեցողներին—ոչ։

Օրական կէս բաժինը պէտք է ուտել առաւօտ ճաշից, միւս կէսն էլ օրուայ մէջ 2—3 անգամից։ Խաղողի կուտն ու մաշկը պէտք է հանել։ Խաղողի բժշկութիւնը չորս շաբաթ պէտք է տևէ։

ԻՆՉՊԷՍ ԲԺՇԿԵԼ.—Աչքի շիլութիւնը պարզ միջոցով շատ հեշտ է բժշկւում։ Առաղջ աչքը մեռաքսի սև շորով կապում են ու թողում, որ միայն շիլ աչքը գործէ. 10—15 օրից շիլ աչքը բժշկւած է լինում։ Կարելի է նաև սև կարտօն կապել շիլ աչքի վրայ, մէջտեղը սխտորի մեծութեամբ ծակ բանալով, շիլ աչքը ստիպւած է լինելու այդ ծակից նայել ու այսպիսով բժշկւում է։

ՓՈՐՁԸ ԻՆՉ Է ԱՍՈՒՄ. — Փորձառութեամբ ստուգւած իրողութիւն է, որ մարդկանց մեծագոյն մասը չափազանց մնունդ առնելով է մեռնում, քան քիչ մնունդ առնելով։

ՎՈԼՏԻՐԸ ոչ բժիշկ և ոչ դեղ էր ճանչնում. «Դեղերը շներին տալ յարմար է» ասում էր։ Բժիշկը ասում էր նամի մարդ է, որ տեսակ տեսակ դեղեր մարդու մարմնի մէջ է լցնում, առանց մարմնի մասին տեղեկութիւն ունենալու։

ՍՐՏԻ գիշերային բաբախումների դէմ շատ օգտակար է լիմոնի հիւթը շաքարի ջրի մէջ քամել ու խմել։ Այս լիմոնադից 1—2 բաժակ խմելով, ցանկալի արդիւնքը է ստացւում։

ԹԱՐՄ լիմոնի հիւթը լաւագոյն դեղն է հարբուխի, կոկորդի ու վրի բորբոքման դէմ։ Ափի մէջ քամելով լիմոնի հիւթը, քթից քաշել

բերնի մէջ։ Այսպէս երեք անգամ բաւական է կատարելագոյն բժշկութիւն համար։

ՋԿԱՆ ԻՒՂ

Կազմով վատառողջ, չիգերով սակաւ,
Մեծ ու փոքրերուն չատ օգտակար,
Բուժիչ կ'ազդուրիչ դեղ մ'անուանի
Եթէ կայ, ձկան գուտ իւղն է անի։
Եւ հրաշագործ այդ ձուկն է Մօրիւս
Իւր իւղն ըմպողը կը դառնայ կորիւն։
Կուտայ ախորժակ, այժ, քուն, և խնդոյն
Կարմրին այտեր խնճորի հանգոյն։

ՄԵՂՐ ԿԵՐԱԿՐ

Իսկական ծագկի մեղրը իր անզգաստութեամբ գերազանցում է կաթին, մսին և շաքարին, մարդի կազմուածքում չի պահանջում առանձին մշակում կամ կերպարանափոխութիւն, մարսւում է, ծծւում հեշտութեամբ արեան մէջ, ուստի և յանձնարարելի է աճող երեխայոց, փիղիկ. և մտաւոր աշխատողներին, զինուորներին, գիտնականներին, ծերերին, իբրև բարձր սընունդատու արտադրութիւն։ Մեղրը բաղկանում է խաղողաշաքարից (42 տոկոս)։ Բացի դրանից նա պարունակում է երկաթի կիր և փոսֆորական աղեր։ Մէկ հացի գդալ մեղրը՝ իր սընդ-

դատութեամբ հաւասար է կէս լիտրի (2 թէյի բաժակ) կաթի և մէկ ձուի երկաթի քանակը նրա մէջ հաւասար է ապխտակ հացի նոյնանըման չափի։ Ըստ նորագոյն հետազոտութեան՝ աճող երեխայոց լաւ է տալ մեղր, քան երկաթի հատիկներ, որովհետև մեղրը հրաշալի նախազգուշացուցիչ միջոց է բախիծքի դէմ, աբեան պակասութեան դէմ և այլն։ Այն երեխայոց, որոնց կերակրում են շիշով, կաթին աւելացնում են մեղր, որից նրանք շատ լաւ են զարգանում։ (Вест. Ф-ръ, 1910, № 12)։

ՅԱՋՈՂՈՒԹԵԱՆ ԴԱՂՏՆԻՔԸ

ՄԻՇՏ համբերող ու հաստատուն եղէք ձեր գործերի մէջ։ Շատ մարդիկ անյաջողութեան են հանդիպել անհամբերութեան պատճառով։ Ինչ գործի մէջ էլ լինի, յաջողութեան համար հարկաւոր է ուղղամտութիւն, ժրաջանութիւն և բարեկարգութիւն։ Ով գործի մէջ անխոյթ ու անկարգ է, երբեք չմտածէ թէ յաջողութիւն կարող է գտնել։

ՈՐՋԱՓ էլ փող շատ աշխատիք, աւելի մի ծախսէք։ Որոշ գումար խնայեցէք։ Մանաւանդ երբեք պարտք մի անէք։ Եթէ ամսէնը 500 ր. օգուտ ունէք, 499 ծախսելով՝ մէկ ռուբլին պա-

հնգէք։ Քաղցածութիւնն ու ցուրտը վատ բաներ են, բայց պարտապան լինել շատ աւելի վատ է։ Պարտք մի լինիք ոչ ոքի, որքան էլ փոքր լինի պարտքը։

ՀԱՐՍՏՈՒԹԻՒՆԻՑ օգտուելու համար պէտք է շատ մտածել։ Շատ հարստութիւնը մի ծանր բեռ է։ Հարստութեան մի վատ կողմն էլ այն է, որ մարդուն ժլատ է դարձնում, իսկ ժլատութիւնը շատ վատ բան է. ինչպէս ասում է Սենեկան «աղքատը դուրկ է շատ բաներից, ժլատը դուրկ է ամեն բանից»։

ԿՈՅՐ միլիոնատէր Շայլ Ռօս ասում է, 28 մլ. ֆրանկս կտամ տեսողութիւնս վերադարձնելու համար. ապա սովորեցնում է հարստանալու միջոցը։ Հարստանալու առաջին պայմանը աշխատանքն է. նրան պէտք է միանայ կրթուածութիւնն ու նախատեսութիւնը։ Այրեցէք ձեր մայր հաշիւները. կանխիկ ասէք և կանխիկ ասէք, երբէք մի նեղիք, մի քաշուիք «ոչ» ասելու մեծութեամբ երկու կողմից օգտակար է։ Չժան ասածդ, չժան ծախիր. մեծ շահ աչքի առաջ ունենալով երկար ժամանակով ապահով մի տաք, այդ դրութիւնը սկզբում դրուխչ է, բայց վերջը ձեզ համար կրծանարար կդառնայ։

ՀԱՆՊՏԻՆԿՏՐՆ 250 միլիոնի տէր է, հարստանալ ցանկացողներին տալիս է հետեւեալ խրատը։ Գործի ժամանակը չպէտք է շատախօս և ժամավաճառ լինել յաճախորդների հետ պէտք է մեզմ վարուել ու նրանց վատահութիւն ներշնչել ասած խօսքերի մասին։ Չշտապել երբէք հարստանալու, այլ միայն յարատեւութեամբ աշխատել։ Պէտք է դիտենալ, որ հարստութիւն ասածը լոկ դրամ չէ։

ՄԻԼԼԻՈՆ 125 միլիոն ունի, ասում է — հարստանալ ցանկացողներին չորդորում եմ, որ նախ և առաջ իրանց առողջութեանը հոգ տանեն, ցաւալի է նրա վիճակը, ով հարստութիւն է դիզում կեանքը տալով. ուսաի օրայ 24 ժամից 8 ժամը պէտք է քնի յատկացնել, 12 ժ. աշխատելու, 4 ժ. հանգստի և զբաղութեան. լաւագոյն է ընկերակցութեամբ գործ սկսել և իրար վերայ մեծ հաւատ ունենալ։

ՀԻՆԱԻՈՒՐՑ ասած է թէ մարդ հարուստ կամ աղքատ կ'լինի դրամը գործածելու եղանակով, շատ ուղիղ է այդ ասածը։ Չպէտք է ամեն մարդ անպատճառ հարուստ լինի. պետական պատասխանատուութիւնների առջև պատասխան տալու համար անհրաժեշտ է մի մասդրամ խնայողութեամբ պահել, որովհետև եթէ աղքատութիւնը ամեն դռնից ներս մտնի՝ սէրն ու

անդորրութիւնը պատուհանից դուրս կը թռչին։ Այսու հանդերձ զրամ պահելու համար հարկ չէ ընտանիքը զրկել քաղցած ու մերկ թողնելով։ Փողը խնայելու է, բայց այս խնայողութիւնը փոխ դիզելուց հեռու է լինելու։ Դրամը խնայել պէտք է ընտանեկան բարեկարգութեան ու անդորրութեան համար։

Մ.ՌՐԴ բնաւ չի կարող երջանիկ լինել փոդով մեայն։ Շատ մեծահարուստ մարդիկ իրենց բոլոր կեանքի մէջ գոնէ մի վայրկեան բարեբախտ չեն եղած։ Ցայսոնի չէ՞ մինէ որ շատ հարուստ մարդիկ քաղցածութիւնից են մեռել։ Բիւֆօն ասում է թէ հարուստ մարդիկ այնքան խաոն ու խաւոն գործերով զբաղած են, որ իրենց վրայ խնամք տանելու ժամանակ անգամ չեն ունենում։ Բացի դրանից հարստութիւնն էլ չքաւորութեան պէս՝ մի կարգ մտատանջութիւններ ունի։ Հարուստները ընդհանրապէս չեն կարող ծախսել իրենց դրամները։ Շատ հարուստ մարդիկ զրամատէր լինելու համար զրկած են իրենց բարոյական զօրութիւնից։ Ընդհանրապէս ագքատի խրճիթը հարուստի ապրանքից աւելի հանգիստ, աւելի խաղաղ է։

«Համազգ. օր.»

ԲԺ. ԱՂԻՔՍԱՆԴՐ ՂԱԶԱՉԵԱՆ

† 1913 թ. յունվ. 31

ՄԵՐ ԿՈՐՈՒՍՏՆԵՐԸ 1913Թ ԻՒՆ

ԲԺԻՇԿ ԱՂԷՔՍԱՆԴՐ ՂԱԶԱՉԵԱՆ

«Կեանքի մէջ շատ սակաւ են երևում այնպիսի անձինք, որոնք՝ առանց ցուցամոլութեան, ներքինօրէն զգան և իրագործեն այն ամենը, որը գաղափարական և հասարակ օգուտ բնոյթ ունի։ Այդպիսին էր հանգուցեալ բժ Ղազազեանը։

«Այդ գաղափարականութիւնը, իդէալիզմը Ղազազեանի մէջ աւելի ևս զարգացել է ուսանողական շրջանում՝ Պետերբուրգ, երբ Ռուսաստանում տիրում էր 60-ական թւականների ժողովրդասիրական վեհ զգացմունքը, երբ ռուս ուսանողութիւնը սգևոր-ած էր այդ գաղափարով։ Ոչ պակաս ազդեցութիւն ունէին մեր այն ժամանակուայ հայ ուսանողութեան վրայ երկու նշանաւոր, անմահ անձնաւորութիւններ՝ յայտնի գիտնական և ազգասէր Կ. Եզեանը և նրա մեծիմ բարեբար Սանասարեանը։ Կ. Եզեանի տունը հայ ուսանողութեան համար բաց էր կիրակի և տօն օրերը. ամենքը առանց հրաւէրի մուտք ունէին նրա տունը, ուր հիւրա-

սիրել, միմեանց հետ շփել և ներշնչել եղեռնի խորխմասա մաքերով և ազգային խոհերով—սովորական երևոյթներ էին։

«Վերջացնելով Ակադիմեան, Ղազազեան գալիս է Ախալցխա պետական բժշկի պաշտօնով, ուրկից լաւ պատրաստուած և ոգորուած իդէալիզմով և շատ շուտով ամուսնանում է Կարապետ ագա Մուքաֆեանի դուստր Սօֆիայի հետ, կազմելով մի օրինակելի հայ ընտանիք, ուր գազափարների և ձգտումների մէջ կատարեալ միութիւն կար. այլապէս բժ. չէր կարող միայն տասնամեայ իր գաւառանքին։ Ախալցխայում բացի բժշկականութիւնից նա հանդուրն կերպով զբաղւում էր հասարակական և ազգային գործերով, լինելով թէ հոգաբարձու, թէ ուսուցիչ, թէ կարգաւորիչ եկեղեցական գոյքերի և կայքերի և այլն»։

«Մի քանի տարուց յետոյ, 1879 թ. պետական պաշտօնով տեղափոխւում է Կարս, ուր նա մնում է 25 տարի։ Այս շրջանը ամենաբեղմնաւորն է լինում. նա՝ ընկերակցութեամբ իր նման իդէալիստ բժիշկներ Տէր-Յարութիւնեանի և Կաճկաճեանի, նոր հոսանք, նոր կեանք են առաջացնում այդտեղ։ Նրանք՝ թէ բժիշկներ, թէ ուսուցիչներ, թէ հոգաբարձուներ, թէ թատերասէրներ և թէ հիմնադիրներ դպրոցների, Կ. Հ. Բար. Ընկ. ճիւղի, մեծ գործ են տալիս ազգաբնակութեան կուլտուրա—բարեգործական զարգացման։

Ղազազեանը Կարսի շրջանի հայ ազգաբնակութեան կողմից երկու անգամ ընտրուել է կաթուղիկոսական ընտրութեան պատգամաւոր՝ նախէս պատրիարքի և Մակար կաթուղիկոսի ընտրութեան ժամանակ։

«1903-ին հանգ. տեղափոխւել է Թիֆլիս ուր խոկոյն երևացել է նրա գործունէութիւնը եղել է հոգաբարձու, թեմ. խորհ. անդամ և գանձապահ, Ներսիսեան դպրոցի հոգաբարձութեան ընտրութեան Ախալցխայի գաւառից պատգամաւոր, անդամ բազմաթիւ ընկերութիւնների։

Ղազազեանը հեռու չէր գրականութիւնից. հէնց աշակերտական շրջանից նա մասնակցել է Մուրէն Սահեփ. Հայկական աշխարհում և մի քանի թերթերում. վերջերս գլխաւորապէս Ռոդջապահ և Առողջապահիկում։ Բժշ. Ղազազեանի մասին կարելի է ասել, որ նա ծնացել է իդէալիստ մինչև իր մահը և ամենայն իրաւամբ կարող է ասել, որ իր մարդկային և ազգային պարտքը կատարել է լիովին։

ԳԷՈՐԳ ԲԱՐԽՈՒԴԱՐԵԱՆ

Գ. Բարխուդարեան ծնուել է Թիֆլիսում 1836 թ։ Սկզբնական ուսումն ստացել է գիմնազիայում, աշակերտել է յայտնի Աւաբել վարժապետ Աբրահամեանին։ Այդ միջոցներին Դորպատի անունը սիրելի էր դարձել Թիֆլիսի հայ երիտասարդների համար Խաչատուր Աբովեանի շնորհիւ։ Բարխուդարեանն էլ ոգևորւում է Դորպատով և գիմնազիայի Ջ. դասարանից գալով՝ փոլգօնով ուղևորւում է Դորպատ 1851 թ.։ Այդ ժամանակ Դորպատի հայ ուսանողութեան ամենածաղկեալ շրջանն էր, ուսանողութիւնը ոգևորած էր վերածնութեան գաղափարներով։ Բարխուդարեանն էլ ընկնելով հայրենասէր երիտասարդների մէջ, ինքն էլ ոգևորւում է նրանց քարոզած գաղափարներով։ Բարխուդարեան երկու տարի է միայն սովորում Դորպատում, հիւանդութեան պատճառով յետ է գալիս։ Բարխուդարեանը գրել է ուսանուածներ, բայց նա իբրև ինքնուրոյն բանաստեղծ յայտնի չէ մեզանում, նա յայտնի է իբրև գերազանց թարգմանիչ բանաստեղծ. նրա թարգմանութիւնների գլուխ գործոցը «Ֆաուստն» է։ Բարխուդարեան եղել է ուսուցիչ, թեմական տեսուչ և այլն։

ԳԷՈՐԳ ԲԱՐԽՈՒԴԱՐԵԱՆ
† 1913 թ. օգոստ. 13-ին

«Շիրակ» 1914 թ.

ՅՈՎ. ՏԷՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ
1913 թ. Օգոստ. 23.

«Շիրակ» 1914 թ.

ՅՈՎ. ՏԷՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Յովհաննէս Տէր-Մարկոսեանը՝ Գրիգոր Արծրունու սիրելին էր, աշակիցը և աւանդապահը, «Մշակի» լաւագոյն աւանդութիւնների պահապանը։

Մանկուց «Մշակի» խմբագրութեան մէջ դէս պատանի, հազիւ 15 տարեկան, նա շուտով դարձաւ Գր. Արծրունուն աշակից. նա շուտով իւրացրեց նրա լուսաւոր և վեհ գաղափարները և մինչև իր մահը, որ վրայ հասաւ 56 տարեկան հասակում, նա անխախտ հաւատարիմ մնաց Գր. Արծրունու յիշատակին և եղաւ հաւատարիմ պրօշակակիրը նրա թողած մեծ ժառանգութեան՝ «Մշակի»։

Նա իր ուսումն ստացել էր Ներսիսեան դպրոցում, որ այն ժամանակ չէր կարող, ի հարկէ, գիտութեան մի մեծ պաշար տալ իր սաներին, բայց Գր. Արծրունու ղեկավարութեան ներքոյ՝ նա ինքնակրթութեամբ, զբաղուի ընթերցանութեամբ ոչ միայն հիմնովին սովորեց ռուսերէնը, ֆրանսերէնը, այլ և ծանօթացաւ ռուսական և արտասական լաւագոյն գրական արտադրութիւնների հետ և դարձաւ մի մշակեալ միտք, կարող վիճաբանելու գրական, աբւեստագիտական, փիլիսոփայական հարցերի

և նոր գաղափարների մասին։ Նա անշեղ կերպով հետևում էր գրականութեան, կարդում էր ռուս ամսագիրները, կարդում էր ամեն մի նոր վէպ, որ ֆրանսիական կամ ռուսական գրականութեան մէջ ազմուկ էր հանում, և տալիս էր տեղեկութիւն այդ մասին «Մշակի» ընթերցողներին։ Այդպիսի մտաւոր և գրական պատրաստութեամբ, լեզուագիտութեամբ նա, առողջ, գեղեցիկ և զարթնարարոյ երիտասարդ, ընդունած Թիֆլիսի լաւագոյն ընտանիքների մէջ, կարող էր ստեղծել իր համար կարևոր այ ստեղծել նիւթական ապահովութիւն, բայց նա չէր կամենում բաժանուել Գր. Արծրունուց և «Մշակից». շահասիրութեան բացակայութիւնը նրա բնաւորութեան տիրապետող գիծն էր։ գաղափարն էր, որ կապում էր նրան, սերտ շաղկապելով «Մշակի» հետ։

«Մշակի» յարելեանը այնքան ոգևորեց նրան, որ նա բաւական ժամանակ իրան կազդուրած և այժերը վերստացած զգաց։ բայց դառնան հիւանդութիւնը կամաց-կամաց ըստպառում էր նրա ուժերը։

Եւ նա մեռաւ համեմատաբար երիտասարդ հասակում (56 տարեկան), երբ դեռ կարող էր գործել, աշխատել։

«Մ.»

ՅԻՄԻՕՆ ՉԱԻԱՐԵԱՆ

† 1913 թ. Հոկտ. 11.

«Շիրակ» 1914 թ.

ՍԻՄՕՆ ԶԱԻԱՐԵԱՆ

Ծնուել է Սիմօն Զաւարեանը 1867 թուին Լօռի պատմական հայ գաւառակի Այգեհատ կամ Իգահատ գիւղում։ Տարրական կրթութիւն ստացել է մասամբ տանն ու տեղական ծխական դպրոցում, մասամբ Թիֆլիսում. իսկ միջնակարգը Թիֆլիսի ըէալական դպրոցում բացառապէս, որտեղ միշտ աչքի է ընկել ոչ միայն իբրև վերին աստիճանի աշխատասէր ու ընդունակ աշակերտ, այլ և վերին աստիճանի շիտակ, ազնիւ պատանի՝ ակնյայտնիօրէն օժտուած վսեմ, բարձր ձգտումներով. միջնակարգ դպրոցում արդէն Զաւարեանը աչքի ընկաւ իբրև մէկն այն հազուագիւտ անհատներից, ովքեր կոչուած են ապրել ուրիշների համար...

Ըէալականն աւարտելուց յետոյ Զաւարեանը մտնում է այն բարձրագոյն դպրոցը, որը տաբէներ շարունակ Ռուսաստանի լաւագոյն փարոսներից մինն է եղել, այն է՝ Մօսկւայի Պետրովակայա ակադեմեան, որտեղ նա ուսանողութեան մէջ սկզբից մինչև վերջը աչքի ընկնող տեղի ու զերի տէր է լինում, նա իբրև մի բացառիկ հոգու ու սրտի տէր մարդ, որն ամբողջովին տարուած էր ուրիշի ցաւերով

ու հոգսերով, որի տաք սրտից կեանք էր բոլ-
բոջում ամենացուրտ միջնադարում անգամ,
անչափ յարգած է լինում ակադեմիայում՝ թէ
ուսանողների, թէ պրոֆէսորների կողմից,
յարգած ու սիրած բոլորի կողմից առանց
ազգութեան խտրութեան։ Պետրովսկի ակադե-
միան բացառապէս ուշ առաջադէմ ուսանո-
ղութեան որբան է եղել անցեալներում, Մի-
մօնի ուսանողութեան տարիներում ու նրան-
ցից առաջ. ակադեմիայի շեմքով անցնելուն
պէս նա միանգամայն արժան համարուեց այդ
նուիրական որբանի զաւակը լինել և եղաւ՝ ոչ
միայն ակադեմիայի պատերի մէջ, ուսանողա-
կան նստարանի վրայ, այլ և, որն անչափ ա-
ւելի գնահատելի է ու արժէքաւոր, այլ և ա-
կադեմիայից դուրս ուսանողական նստարանը
թողնելուց յետոյ, կեանքի պէս-պէս ասպա-
րէզներում և ուղիներում, որոնցից փառաւոր-
ները, բայց և անչափ տառապողներն էին
վիճակւած Սիմօնին... Ակադեմիան թողնելուց
յետոյ նա տորմներ շարունակ պաշտօնավա-
րում է Կովկասի գիւղատնտեսական ընկերու-
թեան մէջ, կատարում է բազմապիսի յանձ-
նարարութիւններ, պաշտօնավարելով ոչ թէ
տաք առանձնասենեակում, այլ դրսում, գիւ-

դագիութեան մէջ, ժողովրդի խաւերում, հայ
գիւղացու անշուք խրճիթում, ցրտի, անձրևի
տակ, բաց դաշտում, սարեր ու ձորեր ընկած,
նա ուսումնասիրում է գիւղագիութեան կացու-
թիւնը, նրա տնտեսական վիճակը ու իր ու-
սումնասիրած նիւթը մշակում, գրում ու յանձ-
նում ընկերութեան, որի ամենախոշոր ու ա-
մենագործօն այժմեայից մինն է եղել նա տարի-
ներ շարունակ։

Նա ժամանակ էր գտնում նաև հասարա-
կական այլ գործերի համար, խոշոր ու մեծա-
պահանջ գործերի, որոնցով նա բացառապէս
տարուեց 90-ական թուականների երկրորդ կի-
սից ու որոնք իրենց բազմապիսի ծանրագին
պահանջներով այնքան վազաժամ կերան, կլա-
նեցին նրան բառիս բուն մաքով։

«Հ.»

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ԲԱԼԱՆԹԱՐ

Ալէքսանդր Բալանթար ծնուել է Վերին-Ագուլիս գիւղում 1855 թ. սեպտ. 20-ին։ Յետագայում նա փոխադրուելով Բագու 1875 թ. ստէպ մեղայով աւարտել է այնտեղի բէալական դպրոցը և մտել է Մօսկուայի Պետրովսկի-Բազումովսկի գիւղատնտեսական ճեմարանը, ուր և 1879 թ. աւարտել է՝ գիւղատնտեսական կանդիդատի աստիճանով և նոյն թուականին իսկ նշանակուել է Եղիսաւետովի կալմնատնտեսական գործոյի կառավարիչ, որը և վարել է մինչև 1882 թուականը. իսկ այս թուին պետական կալւածների մինիստրութեան յանձնարարութեամբ ուղարկուել է արտասահման—Գերմանիա, Անգլիա, Դանիա, Շվէդիա, Ֆրանսիա, Շվէյցարիա—ուսումնասիրելու կալմնատնտեսութեան գործնական և տեսական դրութիւնը այդ երկրներում, որը կատարելուց յետոյ, 1883 թուականին, նշանակուել է անդամ այն յանձնաժողովի, որին յանձնուած էր հետազօտել Ռուսաստանի անասնապահութեան ժամանակակից դրութիւնը։ Ահա այդ միսիայով Բալանթարը 1883-ից մինչև 1888 թիւը ճանապարհորդել է Ռուսաստանի 15 նահանգներ և, կա-

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ԲԱԼԱՆԹԱՐ
† 1913 թ. Հոկտ. 20.

տալելով իրան յանձնուած ուսումնասիրութիւնը, մի շարք քաղաքներում կարդացել է իր մասնագիտութեան վերաբերեալ դասախօսութիւններ՝ համագումարներին, ցուցանդէսների ժամանակ և նահանգական ու գաւառական վեմաստային ժողովներում։

Աւարտելով այդ ուսումնասիրութիւնը, նա նշանակուել է Կովկաս և այս անգամ նրան յանձնուել է մի ուրիշ պատասխանատու գործ, այն է՝ պարզել պետական արօտատեղերի դրութիւնը և ընդհանրապէս անասնապահական պայմանները ամբողջ Կովկասում։ Այս հետազօտութեան արդիւնքն է նրա կազմած «Состояніе скотоводства на Кавказѣ» ընդարձակ ու մեծահատոր աշխատութիւնը, որը մի խոշոր գանձ է ոչ միայն կովկասեան անասնապահութեան ուսումնասիրութեան վերաբերութեամբ, այլ ընդհանրապէս մասնագիտական գրականութեան մէջ, որը և հրատարակուած է առանձին գրքով 1890 թ. կազմելով 230 մեծածաւալ երեսներ։

Այն օրւանից, երբ Ադ. Քալանթարը հեմնաւորուեց Կովկասում, այն է՝ մօտ, 25 տարիներից ի վեր, չէ եղել որևէ գիւղատնտեսական համաժողով, ցուցանդէս, որին մասնակցած

չը լինէր նա և որոնց մէջ մոգրած չը լինէր իր լուսաւոր Քալանթարի գիւղատնտեսական շրջանում ունեցած գրաւոր պլհատոր աշխատութիւնների թիւը անցնում էր 140-ից, իսկ կարդացած դասախօսութիւններինը՝ 250-ից։ Այդ զեկուցումներն ու դասախօսութիւնները ընդգրկում են մեր երկրի գիւղատնտեսական բոլոր ճիւղերը, վերաբերելով մեր անտեսական կեանքի բազմազան հրատապ խնդիրներին, ինչպէս անասնապահութեանը, կաթնատնտեսութեանը, ծխախոտագործութեանը, շերամապահութեանը, անասնաբուժութեանը, երկրի տոզմանը, անասնագործութեանը, զեմստվոյն հարցերին և այլն և այլն։

Նա Գր. Արծրունուց յետոյ ամբողջ 20 տարի անշեղ վարեց նրա սկսած, սերած և փայփայած գործը—«Մշակի» խմբագրի պաշտօնը և շատ դժուարութեանց հետ կապած թերթի հրատարակչական գործը—միշտ բարձր պահելով նրա դրօշը, և կատարելով հայ կեանքում քաղաքակրթական մի այնպիսի մեծ առաքելութիւն, որի նմանը շատ քիչ ենք տեսնում արձանագրւած հայ վերջին պատմութեան էջերում։

Նա անդուլ ու ժիր աշխատաւոր էր, ունէր որոշ աշխարհայեացք, տառապիմական ուղղութիւն և անտասան բարոյական սկզբունքներ։

Նա ունէր առանձին չվհատող ոգի և չինարար ձեռք, և անդադար գործում էր հայութեան բոլոր խաւերում, նրա կեանքի ամեն տարաբէդներում, զբաղւելով անխտիր և նոյն սիրով մամուլի, զրականութեան, թատրոնի, վեպարւեստի, եկեղեցու, դպրոցի, անտեսութեան, գիւղատնտեսական և ազգային ու քաղաքական հարցերով։

Մենք նրան տեսնում էինք ամեն տեղ, ուր հարկաւոր էր նրա մտքի և սրտի աղդեցութիւնը, որովհետև նա ամբողջապէս նւիրւած էր ժողովրդի՝ մանաւանդ գիւղացիութեան մտաւոր-բարոյական ու անտեսական զարգացման գործին։

Եւ ահա այսպիսի անձնւէր, չարքաշ և անխոնջ բազմակողմանի աշխատանքը մաշեց, հետզհետէ ուժասպառ արեց և անժամանակ յաւիտենականութեան գիրկը տարաւ մի խաղաղ ղէմք, և մի անզուգական հասարակական գործիչ մեծ վիպասանի շիրիմի մօտ։

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ ԽԱՏԻՍԵԱՆ

Կ. Խատիսեան իր ազգային և հասարակական գործունէութիւնը սկսեց դեռ ուսանողական ժամանակից։ Նա պատկանում է մի ընտանիքի, որ առհասարակ ունի հասարակական ջիղ, ուստի և մատաղ հասակից նրա մէջ առում էր հասարակական գործունէութեան առնդը։ Այդ առնդը նա ամենից առաջ գործ դրեց Թիւրքահայ ժողովրդի դատի պաշտպանութեան համար այն եռանդով, որ հատկանում էր իր ժամանակի երիտասարդութիւնը։ Սակայն, երբ նա իր պրօֆէսիայի բերմունքով (նա ինժեներ-տեխնօլօգ էր) հաստատուեց Բաքւում, նա անձնախոյր եղաւ հասարակական և ազգային գործունէութեան։ Ունենալով անսահման եռանդ, նա, ինչպէս յատուկ է երիտասարդներին, ձգտում էր միանգամից ամեն բան անել։ Նա տեսնում էր, որ հայ ժողովրդին շատ բան է հարկաւոր, որ սա շատ է յետ մնացել, և կարծում էր, որ կարելի է միանգամից ամեն բան անել նրա համար, նա կամենում էր միաժամանակ նպաստել և հայ գիւղացուն, և հայ արհեստաւորին, և հայ բանւորին, և հայ դպրոցին, և հայ գրականութեանը,

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ ԽԱՏԻՍԵԱՆ

† 1913 թ. Հոկտ. 24.

«Շիրակ» 1914 թ.

և հայ գեղարուեստին։ Ուսոի երկար ժամանակ որոնում ՚էր, տատանումներ էր անում և նրա այդ որոնումները, տատանումները վերջ ի վերջոյ ձուլուեցին մի կազմակերպութեան մէջ, որին նա տուեց «Հայոց Կուլտուրական Միութիւն» անունը և որով նա կամենում էր գոհացումն տալ հայ ժողովրդի վերոյիշեալ բազմատեսակ պահանջներին։

Չի կարելի չը գնահատել Աստիսեանի այն անսահման, սաստիկ եռանդը, որով նա նուիրւում էր գործին, և նուիրւում էր շատպով, յաճախ լաւ չը մտածւած ձևով, ուսոի և երբեմն էլ սոխուած էր լինում քաղնել մի բոլկած գործը և սկսել մի ուրիշը։ Նա չը գիտէր յուսահատուել. չէր աջողւում իր ձեռնարկած մի միջոցը, նա առանց վհատուելու՝ ձեռնարկում էր երկրորդ, երրորդ միջոցներին, մինչև որ կարողացաւ, ինչպէս ասացինք, գտնել մի ուղի, որի մէջ նա յարատևեց, այն է՝ «Կուլտուրական Միութիւնը», որի հոգին էր նա և դեկավարը։

Կ. Աստիսեանը մտնում էր՝ ոչ միայն Բագւի, այլ և ուրիշ տեղերի հասարակական և ազգային գործերին։

«Ս.»

ՅՈՒԲԵԼԵԱՆՆԵՐ

1914 թ.-ին

Լազարեան ճեմարանի 100-ամեակը

Լ Ա Զ Ա Ր Ե Ա Ն Ն Ե Ր

Շատ քիչ յայտնի տոհմեր կարողացել են հռչակուել ազգի և հայրենիքի համար բարեգործութիւններով, ինչպէս Լազարեանների յայտնի տոհմը։

Այս պատուական տոհմի երեք սերունդը հարիւր տարւայ ընթացքում (արական ճիւղի վերջին շառաւիղը Յովհաննէս Լազարեան մեռաւ 1871 թ.) հազուագիւտ համեստութեամբ մրցում էին բարեգործութեան ասպարիզում, իրանց սրտին մօտիկ ընդունելով թէ քաղաքացիների և թէ իրանց ազգակից հայերի կարիքը, որոնց լուսաւորութեան համար անագին գոհարերութիւն արին։

Ո՞ւմ յայտնի չէ 1815 թ. հիմնած և ապահովեցրած արեւելեան լեզուների Լազարեան ճեմարանը։ Նրանց բարեգործութեան արդիւնք են նոյնպէս մայրաքաղաքի հայոց եկեղեցիները, ուղղափառների շատ տաճարներ իրանց միաբանութեան բնակարաններով, շատ դպրոցներ և աստուածահաճոյ հաստատութիւններ։

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԼԱԶԱՐԵԱՆ

Լազարեան ճեմ. 100-ամեակի առթիւ

«Շիրակ» 1914 թ.

Դեռ 1856 թ. Լազարեաններուն գանազան բարեգործութիւններուն համար նուիրաբերած գումարը 2 միլիոն ռուբլու էր հասնում։

Լազարեաններուն տոհմը (որոնք մինչև Ռուսաստան գաղթելը կոչւում էին Եղիազարեան), ինչպէս երևում է Եկատերինա II-ի 1771 թ. հոկտ. 3-ի շնորհած հրովարտակից, ծագում են իշխանական ցեղից։

XIV դ. Կիլիկիայի հայոց թագաւորութեան անկումից յետոյ, Հայաստանի գանազան մասերում մնացել էին կիսանկախ հայ իշխանական ցեղեր. սրանց թիւն հաւանօրէն պատկանում է և Լազարեան տոհմը։

XVIII դարում ազատների արշաւանքից յետոյ, Պարսկաստանում առաջացան խռովութիւններ, որից առիթ ած Զուգայի նշանաւոր հայերը թողին իրանց հիմնած գաղութը և ցրուեցին Ասիայի և Եւրոպայի գանազան կողմերը, սկսած Հնդկաստանից և Աբիսինիայից մինչև Աստրխան և Ռուսաստան։ Ռուսաստան գաղթած հայերի թւում էին և Լազարեանները։

Լազարեանների նահապետը Դաւիթ Նազարեան Լազարեանը Պարսկաստանից իւր հետ բերում է մեծ հարստութիւն և թանկագին քա-

ըը, որոնց թեւում լինում է յայտնի «Օրլովեան» գոնաթը (185 կարատ), որը այժմ զարդարում է ռուսաց կայսերական գայիսոնը։ Այդ գոնաթը Լազարեանից գնել է կոմս Ա. Օրլովը 450 հազար րուբլով, իսկ այժմ գնահատում են մօտ 2 միլիոն րուբլուց աւելի։ Պատմում են, որ Լազարեանը պարսից շահերից այդ գոնաթը թագցնելու համար, ճղքել է իւր ազդրը և թագցրել նորա մէջ։

Լազարեանը սկզբում բնակութիւն հաստատեց Հաշտարխանում, իսկ յետոյ տեղափոխուեց Մոսկուա։ Մոսկուայի շրջակայքում նա հիմնեց օրինակելի բամբակի և մետաքսի գործարաններ, և ձեռնտու գներով մատակարարում էր աթթունիքին, մրցելով Լիօնի յայտնի գործւածքների հետ։ Տաղանդաւոր Լազարեանը շուտով իւր վրայ գրաւեց Եկատերինէ II-ի ուշադրութիւնը, որը վրայ թագաւորի և հայոց կաթուղիկոսի հրովարտակի համաձայն՝ Լազարեանին ասհմային ազնուականութիւն շնորհեց։

Դազարի մեծ որդի (ծն. 1735 թ. † 1801 թ.) Յովհաննէսը, որ առանձին կրթութեան և ընդունակութեան տէր էր, տեղափոխուեց Պետերբուրգ, որտեղ ամենամօտիկ յարաբերու-

թիւն էր պահպանում Եկատերինէ II-ի շրջանի նշանաւոր գործիչների՝ ինչպէս իշխան Պոտեմկինի, կոմս Զուբովի և այլ ուրիշների հետ։ Յովհաննէս Լազարեան օգտւելով Եկատերինէի, Պաւել I-ի և Աղեքսանդր I-ի բարեհայեցողութեամբ ստացաւ յայտնի հասարակական դիրք։ Լազարեան յայտնի էր ընդհանրապէս իւր մեծ բարեգործութիւններով։ Նա 100 հազար րուբլի նւիրեց աղքատներին, որի համար ռուսաց Պաւել կայսրը իւր ձեռքով նորա պարանոցից կախեց Յովհաննէս Երուսաղեմցու շքանշանը։

Լաւ ճանաչելով իւր ազգակիցների կրօնասիրութիւնը և ուսումնասիրութիւնը, նա իւր եղբայրների հետ միասին շինեց Մոսկուայում և Պետերբուրգում հայոց եկեղեցիներ, ապահովեցրեց նրանց ծերով, կտակեց նոյնպէս հայոց ուսումնարանի, ապագայ Լազարեան ճեմարանի համար 200 հազար րուբլի։

Յովհաննէս Լազարեանը մեռաւ անժառանգ և կտակեց իւր մեծ կարողութիւնը իւր փոքր եղբայր Յովակիմին (ծն. 1743 թ.։ † 1826 թ.)։

Յովակիմ Լազարեանը, որը յայտնի էր իւր բարեսրտութեամբ, որոնց համակրելով

իւր եղբօր կտակը, իւր ընտանիքի հետ ապրելոյ նոյն նպաստակով 300,000 րուբլի և անհնարին ջանքով աշխատեց իրագործել և ահա 1815 թ. յաջողուեց նրան բաց անել Լազարեանների անունը մի համեստ տարրական ուսումնարան, 30 հայ աշակերտների համար։

1818 թ. Լազարեանը, սանիկների հովանաւորութիւնը յանձնեց իւր Յովհաննէս և Մրբատափոր որդիներին։ Սրանց աշալուրջ հսկողութեամբ զարգացաւ այս նորահաստատ ուսումնարանը, որը շուտով կոչուեց հայոց Լազարեան ճեմարան արևելեան լեզուների։ Ճեմարանի ուսումնական և անտեսական զարգացման համար Լազարեանները ոչ մի միջոց չէին խնայում։

Արդէն 1835 թ. Լազարեան ճեմ. ստացաւ արքունական գիմնազիայի իրաւունք, իսկ 1848 թ. լսարանական իրաւունք՝ իբրև բարձրագոյն դպրոց։

1850 թ. Մրբատափոր Լազարեանին պատահեց ընտանական մի մեծ վիշտ. նա զրկուեց իւր մանկահաս 7 տարեկան մի հատիկ Յովհաննէս որդուց։ Մանուկը, որ ծնուել էր իւր ծնողների ամուսնութեան 25-րդ տարին, նոքան մկրտել էր Ներսէս V կաթուղիկոսը (այդ

Իշխան Ս. Ս. ԱՐԱՄԵԼԻՔ-ԼԱԶԱՐԵԱՆ
Լազարեան ճեմ. ներկայ հոգաբարձուն և Լազարեան տոհմի վերջին շառաւիղը։

«Շիրակ» 1914 թ.

բացառիկ երևոյթ է)։ Որդեկորոյս ծնողները իրանց մխիթարութիւնը սկսեցին որոնել զաւագան բարեգործութեանց մէջ. բացի զոլոցներին, եկեղեցիներին մեծ գումարներ յատկացնելուց, 60,000 րուբլի էլ յատկացրին Լազարեան ճեմարանի պատրաստական բաժանմունքների համար, կովկասեցի երեխաների համար։

Աբիսաւիորը ժառանգ չունէր. կամենալով ապագայում ևս ապահովել իրանց ազգանուամբ հիմնած հաստատութիւնը, կարգադրեց յանձնել ճեմարանը լուսաւորութեան նախարարութեան այն պայմանով միայն, որ ճեմ. պատուաւոր հոգաբարձու լինէը իշխան Ս. Դ. Աբամելիկ տոհմի աւագը, որը ամուսնանալով Աբիսաւիորի աղջկայ հետ, ստացաւ և Լազարեան ազգանունը։ Իշխան Ս. Դ-ի մահուանից յետոյ, Լազարեան ազգանունը և հոգաբարձութիւնը ժառանգեց իշխան Ս. Ս. Աբամելիք-Լազարեանը։

Անմահ բարեգործների համար Լազարեան ճեմարանում կանգնեցրած է արձան. բայց յատկենական արձանը այն է, որ նրանք կանգնեցրին ռուսաց լուսաւորութեան պատմութեան մէջ և իրանց սանիկների սրտերում։

ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՃԵՄ. 40-ԱՄԵԱԿԸ

ԳԻՈՐԳ Դ. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

Գէորգ Դ. կաթուղիկոսի տաճնեվից տարուան կաթուղիկոսութեան ժամանակ (1866—1882) մի քանի յիշատակի արժանի գործեր կատարուեց։ Իր օծումը ընդունելուց յետոյ, Նորընտիր Հայրապետը մի ճանապարհորդութիւն կատարեց Ռուսաստանի հայաբնակ քաղաքները, նոյնպէս և Լեհաստանի և Աւստրիայի մի քանի տեղերը՝ իր ցրուեալ հօտի բարոյական և մտաւոր վիճակին անձամբ տեղեկանալու համար։ Այս երկար ուղեւորութիւնից Ս. Էջմիածին վերադառնալով, կաթուղիկոսի առաջին գործն եղաւ հիմնել Արարատ կրօնական պաշտօնական ամսաթերթը (1868), որի արդիւնքը յատկացրեց Մայր-Աթոռի տպարանի և ձուլարանի բարւոքմանը։ Նոյն թւին Ռուսահայոց օժանդակութեամբ ձեռնարկեց չինել Մայր տաճարին կից՝ արեւելեան կողմից մի ընդարձակ պահարան երեք առանձին բաժանումներով, ուր զետեղած են այժմ Ս. Էջմիածնի բոլոր սրբութիւնները, հնութիւնները և թանկագին իրեղէնները։ Հայ ևկեղեցիներում կանոնաւոր և մի օրինակ երգեցողութիւնը մտցնելու հոգ տանելով, ամեն հայա-

ԳԻՈՐԳ Դ. ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ
Հիմնադիր Գէորգեան ճեմարանի
(ճեմարանի 40-ամեակի առթիւ)

«Շիրակ» 1914 թ.

Գեղարդավանքի Ս. Աստվածածին եկեղեցին 40-ամյակի կապակցությամբ

բնակ քաղաքներից ձայնեղ երիտասարդներ ժողովից և հմուտ երաժշտի առաջնորդութեամբ հայկական ձայնագրութեան արուեստը ուսուցանել տալուց յետոյ, իրանց տեղերը ուղարկեց նոյն արուեստը բոլոր հայ գաղութներում ուսուցանելու համար. բոլոր եկեղեցական երգեցողութեան գրքերը նոր ձայնագրութեամբ տպագրել տուեց և ամեն տեղ ցրուեց, որպէս զի բոլոր եկեղեցիներում գործադրուին (1874)։ Վերջապէս եկեղեցականութեան վիճակը բարձրացնելու և ազգային ուսումնարանների համար հմուտ ուսուցիչներ պատրաստելու նպատակով, Գէորգ կաթողիկոսը մտածեց իրացնել այն գաղափարը որ երկու նախորդ կաթողիկոսները յղացել էին, հիմնելով Ս. Էջմիածնի հոգեւոր ճեմարանը, ուր այսօր խմբւած են 200-ի չափ պատանիներ զանազան հայաբնակ տեղերից և մտնում ու կրթւում են Մայր Աթոռի ծախսով։

Ճեմարանը բոլորեց իր քառամեամեայ գոյութեան շրջանը, մատակարարելով հայ ազգին ուսուցիչներ, կրթւած հոգեւորականներ և այլ հասարակական գործիչներ։

ՍԱՐԳԻՍ ՄՈՒՐԱՅԵԱՆՑ—Ա.ՏՐՊՆՑ

Գրական գործ. 25-ամեակի առթիւ

Աարպեաը ծն. 1860 թ. յունուարի 18-ին Կարս քաղաքում Թուրքական տէրապետութեան շրջանում։ Սկզբնական կրթութիւնն ստացել է Խալիֆա—վարպետների մօտ։

1873 թ. հակառակ հօրեղբայրների կամքին թողնում է Կարսը և գնում Կ. Պոլիս հօրը դանելու, որը տաս տարի առաջ պանդխտած և տուն չէր վերադարձած։ Այնտեղ մի տարի յետում է Փանկալթի Վիէննայի Մխիթարեանների վարժարանը, ուր աշակերտում է ինչպէս Հ. Արսէն Այկինեանին, Նոյնպէս և Հ. Գրիգ. Դավրիկեանին ու ապա երկրորդ տարին մտնում է Օսմանեան լիցէն, ուր յետում է մինչև 1878 թ. մայիս, և առանց շրջանն աւարտելու նոյն աշնանը վերադառնում է Կարս, երբ արդէն ծնողավայրին տիրել էին ռուսները։

1879 թ. Աարպեաը էրզուրում, Մուշ, Բզի և Բալի ճանապարհորդելուց յետոյ, 1880 թ. դարձեալ վերադառնում է ծնողավայրը։ 1881 թ. Կարսում հօթը տարի ուսուցչութիւն անելուց յետոյ, 1893 թուականին մի տարի էլ Թուրքումն է դասեր աւանդում Արամեան դպրոցում։

Ա. Տ Ր Պ Ե Տ

Գրական գործ. 25-ամեակի առթիւ

«Շիրակ» 1914 թ.

Ատրպետի առաջին երկը—«Դեւ Դանիէլ» դեռ 1885 թ. բռնեց Թիֆլիսի գրաքննական տեւանքը, իսկ առաջին վէպը լոյս տեսաւ միայն 1889 թ. մայիսի 12-ին Թիֆլիսում «Մուրճ» հանդիսի № 5 և շարունակաբար։ Ատրպետի բեղմնաւոր գրիչը 25 տարւան ընթացքում 120 կտոր երկեր է տւել հայ գրականութեան, որոնք տպւել են քանիից աւելի հայկական թերթերում և հանդէսներում, ինչպէս Կովկաս, նոյնպէս Եւրոպա և Ամերիկա։

Ատրպետը այս 25 տարւան ընթացքում գրել է ինչպէս վիպական, նոյնպէս թատերական և երգիծական գրւածքներ, որոնց մի փոքր մասը հրատարակւած է առանձին գրքերով, և «Երկերի ժողովածուի» 10 հատորների մէջ։ Եթէ Ատրպետի մինչև օրս զանազան լրագրների մէջ լոյս տեսած երկերը արտատպւին, կարելի է 10—12 հատոր դարձեալ կազմել։

Ատրպետը իր վիպական գրւածքների մէջ նկարագրել է գլխաւորաբար Թուրքահայերի, Պարսկահայերի և Ռուսահայերի կենցաղը։ Այդ գրւածքները բոլորն էլ իրական կեանքից են վերցրած, բնական կենցաղի արտանկարներն են դուրս բերած լուսանկարչական նրբութեամբ, միայն թէ ճաշակաւոր ընտրութեամբ։

Ամբողջը գրել է երգիծական գրուածներ, որոնցից մի մասը ամփոփուած է Դիմակներ հրատարակութեան մէջ։ Ամբողջի երգիծական գրուածները գրեթէ ընդհանրապէս ուղղուած են հայ ուսանողութեան, հայ համալսարանականների դէմ, որոնք տարիներով մաշել են Ռուսաստանի բարձրագոյն ուսումնական կաճառների գոները և այնտեղից վերադարձել են դատարկ գլխով և հոգով։

Ամբո՛ղջ չի բաւականացել միմիայն լեզերբոսիկայով, նա հրատարակել է մինչև օրս 200-ից աւելի ուսումնասիրութիւններ, քննադատութիւններ և հետազօտութիւններ գանազան լրագրներում և հանդէսներում, որոնցից գրեթէ մի մասը արտատպուած է գրքերով և տարածուած ժողովրդի մէջ։

Իսկամբ տեղի Ամբողջի գրուածքները, թէ Թիւրքիայի և թէ Իրանի մասին այնպիսի ընդարձակ ուսումնասիրութիւններ են, որ կարող են անչափ մուք կէտեր պարզել ընթերցողին։ Յիւլւաֆեանն ու Դամամեանը այնպիսի նոթագրութիւններ են պատմում մեր գրացիների աշխարհահայեացքի մասին, որ հետաքրքիր ընթերցողը նրանց մէջ օգուտներ անչափ նիւթեր կը գտնի։

ՊՕՂՈՍ-ՓԱՇԱ ՆՈՒՊԱՐ

«Շիրակ» 1914 թ.

ՊՕՂՈՍ ՓԱՇԱ ՆՈՒՊԱՐ

Պօղոս Նուպար, մեծանուն դիւանագէտ Նուպար փաշայի որդին է. ծն. 1851 թ. ժառանգել է հօր բոլոր գեղեցիկ ձիրքերը։ Բարձրագոյն կրթութիւն ստացել է Եւրոպայում։ 1900 թ. հեղինակել է մի երկրագործական շոգեշարժ արօր և այնպէս կատարելագործել, որ Ֆրանսիական կառավարութիւնը արժանացրել է Պատուոյ Լէգէոնի շքանշանի։ 1895—96 թ. կոտորածներից յետոյ փախչող գաղթականների հոսանքը Պօղոս փաշայի ցոյց տւած աջակցութեան շնորհիւ սիրալիր ընդունելութիւն գտաւ թէ Եգիպտոսում և թէ Ֆրանսիայում. այս առթիւ Նուպարեան ընտանիքը ահագին գումարներ հանգանակեց։ Գահիրէի և Ալէքսանդրիայի Աղքատախնամ ընկերութիւնները շարունակ 17-ական ոսկի ամսական վճար են ստանում Նուպարեան ընտանիքից։

Պօղոս փաշա Պուլագի մէջ իր ծախքով հիմնեց երկսեռ ազգային վարժարան իր բոլոր գոյքերով կահաւորած։ Պօղոս փաշայի մեծագոյն փառքը պիտի լինի իր նախաձեռնութեամբ հիմնած Եգիպտոսի Հայկական Բարեգ. միութիւնը։

Նուբար-փաշան, Պօղոս փաշայի հայրը, իր քաղաքական գործունէութեամբ այնպիսի դիրք էր բռնել, որ նա համայն Եւրոպայի համակրութիւնը վաստակել էր իւր առնդուն և խելացի ձեռնարկութիւններով։ Եգիպտոսի մէջ հիմնած միջազգային դատավարութիւնը այնպիսի բարձր դիրքի էր հասցրել, որ ոչ միայն ամբողջ Եւրոպական դատաւորները մեծ հաճութեամբ օգտւում էր այդ դատարաններից, այլ Եգիպտոսի բնակիչները—խալամներն անգամ իրենց ներքն դործերը ամենամեծ վստահութեամբ այդ դատարաններին յանձնեցին։

Իր վերանորոգութիւններով Եգիպտոսն այնպէս բարձրացրեց, որ համայն Եգիպտական ազգաբնակութիւնը ի նշան երախտագիտութեան Նուբար փաշայի համար այնպիսի արձան կանգնացրին, որ նրանով պարծենում են։

Նուբար-փաշայի սրտին նոյնպէս շատ մօտ էր իր տոհմը, իր ցեղակիցները՝ հայերը, որոնց մասին ոչ միայն Եգիպտոսում, այլև Տաճկաստանի զանազան քաղաքներում կուլտուրական և հասարակական բոլոր գործերին նպաստել է, ոչ միայն խորհրդով, այլ մեծամեծ զոհողութիւններով։ Նուբար-փաշայի սրտին շատ մօտ էր նոյնպէս Հայկական խնդիրը, նոյն իսկ Անգլիացիները նրան առաջարկեցին վեց վիլայէթների համար վալի, բայց Համիդ Բ-ի մեքենայութիւնները օդը ցնդեցրին մեծ ժողովրդական մարդու ծրագիրները։

Պօղոս-Նուբար փաշան, թէև պատ ամուսնանութեամբ երկրաչափ, չրաքաշէն և գիւղանտես է, բայց հօր ծրագրները, ազգակիցների սոսկալի վիճակը այնպէս ծանրացած էր նրա սրտին, որ հետևելով հօր՝ ընթացքին, 1912 թ. ամենայն հաճութեամբ յանձն առաւ վեհափառ Գէորգ Ե. կաթողիկոսի առաջարկութիւնը, ստանձնեց պատրիարքի պաշտօնը Եւրոպական մեծ պետութիւնների մօտ, պաշտպանել Հայկական վեց՝ վիլայէթների վերանորոգութեան և բարեկարգութեան խնդիրը։

Պօղոս Նուբար փաշան ոչ միայն մեծ անձնազոհութիւններով պաշտպանում է այդ խնդիրը, այլ քաղաքագէտի ամենանուրբ դարձուածներով և հաստատամիտ հետապնդումներով ահա երկրորդ տարին է, որ վարում է այդ գործը։

ԸՆԾԻՐ ՄՏՔԵՐ

—Կը թո՛ւ ախորժակի համեմատ, բայց հարկը ուրիշների ճաշակի համեմատ։

—Կեանքը ոչ տօնի օր է, ոչ էլ սուգի. այլ՝ աշխատութեան։

—Ուրիշի կենաց համար շատ բաժակ պատարկողը իր կեանքը դատապարտած կ՚ընէ մահուան։

—Վախկոտը վտանգից առաջ է վախենում, վտանգ, վտանգի ժամանակ, իսկ քաջը՝ վտանգից յետոյ։

—Ծիծաղի մէջ երջանկութիւն և բարութիւն կայ. Ծաղրի մէջ՝ մաղձ ցաւ, չարութիւն։

—Մենակ եղած ժամանակ՝ մխիթարիր քեր քո պակասութիւնները. իսկ հասարակութեան մէջ՝ մոռացիր ուրիշների պակասութիւնները։

—Զկայ մի բան, որ Յաջողութեան պէս լայնացնէր բարեկամների շրջանը, և Ձախողութեան պէս՝ փոքրացնէր նոյն շրջանը։

—Անելիքդ ճիշտ արա, մի խօսիր նրա մասին. այս է բոլոր ձեռնարկութիւնների մէջ յաջողութեան գաղտնիքը։

Վտանգից խուսափիր, բայց երբ վտանգի առաջ ես, գիտցիր կռւել նրա դէմ։

—Վշտերը կատիների են նման. ամենա-

վերջինը միւսներին ոչնչացնում է։

—Առանց մեծ սրտի մեծ մարդ չկայ։ Վսեմ նարեկ իրաւունք ունի ասելու «մեծ մտածութիւնները սրտից են բղխում»։

—Հրաժարուիլ ազատութիւնից, նշանակում է հրաժարուիլ մարդու յատկութիւններից, մարդկային իրաւունքներից, նոյն իսկ իր պատասխանատուիտութիւններից։

—Լաւ մտածելուց յետոյ մի ասիր «պիտի անեմ», այլ՝ անմիջապէս «կանեմ»։ Այսպիսով է, որ կամքդ պիտի ուժեղանայ։

—Իմաստունը համեստ է փառքերի մէջ և հպարտ ձախորդութիւնների ժամանակ։

—Դահուպղ եղիր խրատ առնելու մէջ, բռատպղ նրան գործադրելու մէջ։

—Հարստութիւնն ու երջանկութիւնը մեզ այցելում են կրկնակի քայլերով, իսկ մեկնելիս հեռանում են եղնիկի արագութեամբ։

—Կեանքի մէջ ունեցիր զսպողութիւն, տաւիղի այծ և փղի արձնամտութիւն։

—Արծիւը երբէք չի զբօսնում ճանճերի որսալով, ոչ էլ առիւծը՝ նապաստակ, ճշմարիտ դիւցազնի նման, որ մեծ գործերի է ձգտում։

ԱՒԴ ԵՒ ՍԷՐ

—Միրոզ կնոջ սիրաը ասկի սրբատան է, ուր շատ անգամ կանգնում է որևէ կաւէ կուռք։

—Սէրը արեւի լոյսն է, իսկ առելութիւնը նրա սուերը։

—Բոլոր սէրերի վերջաբանը՝ կանանց մօտ՝ չերմեռանդութիւնն է։

—Պճնազուարթիւնը թակարդ է, որ կնոջ մնապարծութիւնը լարում է տղամարդու համար։

—Սիրելը դաշինք դնել է վշտի հետ։

—Կանայք այնքան գօրաւոր չեն, որքան իրենք պինդում են իրենց ակարութեամբ։

—Աստուած կանանց հանճարը դրել է նրանց սրտի մէջ, որովհետև հանճարի բոլոր գործերն էլ սիրոյ գործեր են։

—Գաւառաւոր կինը պահուած մի գանձ է։ Նա՝ ով գտել է՝ լաւ կանէ չ'պարծենայ նրա մասին։

—Սէրը տակաւին այն կերպարան է, որ ամենից առելի հեշտութեամբ է պատառւում և ամենից առելի շատ է կարկատւում։

—Սէրը կանոնաւոր բայ է, երբ կնոջդ հետ ես խոնարհում։ Անկանոն է դառնում՝ երբ ուրիշի կնոջ հետ ես խոնարհում։

—Սէրը բնակւում է ամենից պզնիւ սրբաւերի մէջ, ինչպէս որդը ապրում է ամենալաւ վարդի կոկոնի մէջ։

—Պճնասէր կինը տարբերութիւն չունի այն ճոխ յանգ ունեցող սանտաւորից, որից միշտ խմասը բացակայ է։

—«Ոչը» կանանց բերանի մէջ «այո»-ի անպրանիկ եղբայրն է։

—Սէրը այն թևն է, որ Աստուած տւել է հոգուն մինչև իրեն մօտ բարձրանալու համար։

—Կինը իր ամուսնուն միայն երկու երջանիկ օր է ցոյց տալիս. հարսանիքին ու թաղման օրը։

—Առելի Անապարծութիւնն է, որ պատճառ է լինում կանանց անկմանը, քան թէ Սէրը։

—Երբ նորահաս աղջիկը զգաստում է կարմրելուց, կորցրել է իր գեղեցկութեան ամենագօրաւոր հրապոյրը։

—Կանայք լի կոկորդով կուլ են տալիս իրենց փայփայող սուտը, իսկ ումպ ումպ են կուլ տալիս իրենց համար ասւած դառն ճշմարտութիւնը։

ԵՐԱԶԱՀԱՆ*)

Ա.

Աստուած երազում տեսնելը՝ լաւ է, ամէն չարիից կազատուի. թէ Աղբատ է կը հարստանայ, թէ հիւանդ է կառողջանայ։ Աստուած տան մէջ տեսնելը՝ տան նորոգութիւն է։

Աստղ տեսնելը լաւ է, եթէ տան մէջ տեսնես՝ բարիքդ կաւելանայ, օտար տեղ լինիս, յաջողութեամբ կը վերադառնաս։ Շատ աստղեր տեսնելը՝ ճանապարհ գնալ է և շահ։

Աստղաբ առնելը՝ պատիւ է։

Աբեղայ տեսնելը՝ փառք, պատիւ կամ կուռ է։

*) Հրատարակում ենք ընթերցողների ուշադրութիւնը օրացոյցիս մէջ տպագրուած բժշկապետ Ա. Բաբայեանի «Անգիտակցական ոգին» խորագրով յօդուածի վրայ, ուր գիտնականօրէն բացատրուած են թէ ինչ են երազները։

Առաջիկայ 1915 թ. մենք կատարը մի շարք գիտական լրացուցիչ տեղեկութիւններ ղրկած երազների մասին։ Իսկ այժմ տպագրում ենք Դանիէլ մարգարէին վերագրուած երազների բացատրութիւնը իբրեւ ուսումնասիրութեան նիւթ հետաքրքրուողների համար։

Աքաղաղ մորթած՝ բարի է և կռւի նշան։

Ագռաւներ, թշնամիներդ կը յարձակուին քեզ վերայ։

Աթոռ տեսնելը՝ մեծութիւն է։

Աթոռ նստելը՝ բարձրութիւն է։

Ախոռ իրան տեսնելը՝ հարստութիւն է։

Ալիւրը շահ է և այժ. ալիւրն ամանով տեսնելը՝ մուրազ է։

Ականջը, աղջիկ է, կամ աչքալոյս։ Ականջ կտրելը ջնաս է։

Ադամանդ տեսնելը՝ չնորհք է։

Ադուէս տեսնելը՝ ան ու երկիւղ է, թէ որսաս՝ թշնամուդ կը յաղթես։ Ադուէսը, թէ մարդուց փախչի իւր պարտականը կը փախչի։ Ադուէսի հետ կռիւ անողը՝ իւր օգտին կռիւ կ'անի։

Աղջիկ իւր ծոցում տեսնելը՝ խնդութիւն է։ Փոքր աղջիկ տեսնելը շատ օգուտ է։

Աղբիւր տեսնելը՝ շատ բաներից օգտուելու նշան է, աղբիւրից լացուելն՝ օգուտ է. աղբիւրից ջուր վերցնելը վատ է. աղբիւրից ջուր խմելը՝ չնորհք է և բարի։

Աղ ու անանուխ տեսնելը՝ բարի և անուշ խոսք է. մխիայն աղ տեսնելը կսկիծ է. սպիտակ աղը՝ փող և օգուտ է. սև աղը՝ վատ

խօսք և արտասանութիւն։

Աղի ձուկը՝ կակիծ է և հոգի։

Ագեղ տեսնելը՝ մեծ զրոյց է։

Ամպերի ճայթմունք լսելը՝ բարի չէ։

Իրեն ագեղնաւոր տեսնելը՝ թշնամանող լինել է։

Ագիւս հանելը՝ տան շինութիւն է և լաւ։

Ագթաղին բան բաշխելը բարի և օգուտ է։

Ամանաթ առնել և պահելը՝ շահ է։

Այծ տեսնելը՝ ճանապարհ է։

Այրուած հանդերձը՝ (շորը) մահուան վնաս և երկիւղ է։ Այրուած և աւերուած տեսնել իւր տունը՝ ջնաս է։

Անձրև ժամանակ տեսնելը՝ բարի է։

Անգաստան տեսնելն՝ աշխատանք է։

Անապատում նստելը՝ նեղութիւն է։

Աչքեր տեսնելը՝ շատ հարստութիւն է. Մեծ աչք ունենալ՝ երկարակեցութիւն է. աչք հանել, կնոջ կամ որդու մահ է.

Ապարանջանը, նեղութիւն և հոգս է։

Առիւծ տեսնելը՝ թագաւոր, իշխան և կամ մեծ մարդ է։

Եթէ երկու առիւծ իրար հետ կուին՝ երկու թագաւոր կամ երկու մարդ կը կռուին։

Եթէ դու առիւծի վրայ նստած լինիս՝ պա-

տուհիւն (աղայութիւը) կ՚անես։ Եթէ առիւծը դէմդ դուրս գայ՝ մեծ մարդուց երկիւղ կը հանուի քեզ։

Առու տեսնելը գանձ և օգուտ է.

Առամ.—Եթէ բոլոր առամներդ թափին՝ շատ գանձ կը գտնես։ Եթէ առաջին առամդ ընկնի՝ ոգի կը հանդիպես և ճանապարհ կը գնաս։ Առաջին առամները հանելը որդոց մահ է գուշակում։ Ներքին առամներ հանելը՝ արտասութիւն է, իսկ թէ վերինը հանես, աղգականներիդդ մէկը կը մեռնի։ Սակայն առամները՝ հիւանդութիւն է։

Արեգակ տեսնելը՝ թագաւոր է։ Արեգակը իւր ձեռքում տեսնելը՝ պարտութիւն է տեսնողի համար։ Խաւար արեգակ տեսնելը՝ տեսնողի համար չար է։ Երկնքից ընկած արեգակ տեսնելը՝ թագաւորի մահ է։ Արեգակ տեսնելը նեղութիւն է. արևն ամպի տակ տեսնելը՝ նեղութիւն կամ պայծառութիւն է։

Արծաթը նեղութիւն է։ Արմատը՝ շատ բարի և անոյշ խօսք է։ Արմատնին զաւակ և դրացութիւն է։

Արիւն թափելը՝ մեծ ջնաս է։

Արիւն կամ արիւն առնելը՝ չնորհք է։

Արծիւ տեսնելը՝ աւագութիւն է։ Արծիւ

վրայ նստելը՝ պարտութիւն է։ Արծւի հետ կռւելը կամ խփելը՝ մեծ մարդկանց հետ կռւելու նշան է։ Եթէ արծիւը քեզ խփի մի պարտնից զէնք կ'ստանաս։

Աբջ տեսնելը տգէտ մարդու խօսք է։ Արջից հալածւելը կուից կազատուես կամ մեծից զգոյշ կաց։

Ամեն գայլ գազան՝ թշնամի է։

Աւետարանը հալալ մուրազ է։

Աւազը որ ձեռքդ առնես. մեծ մարդուց բան կստանաս։

Աւազակ որ տեսնես զգուշացիր կուից։

Ե.

Բարձրանալ երազում և վայր ընկնել մէկի ձեռքով՝ մահւան վնաս է։

Բարձր տեղերի վրայ քայլելը մեծութեան հասնել է։

Բարձր տեղից ընկնելը վնաս է։

Բարև տալը կռիւ է։ Բազնիքը, հոգս է։ Բազանիք եթէ գնաս, խաբէութեան մէջ կընկնիս։

Բազանիքից եթէ դուրս գաս, հոգսերից կազատուիս։ Բազանիքում լւացւելը ոսկիկի և մեծ նեղութիւն է։

Բազ տեսնելը, մեծ մարդ է։

Բազ շինելը կամ հիմք ձգելը բարութիւն է։

Բահը լծգուէ։

Բամբակը արդարութիւն է։

Բանջարը շահ է։

Բերդ որ տեսնես, թշնամիներիդ մօտ ճշմարիտ դուրս կը գաս։ Բերդի մտնելը, պարիսպ և ամրութիւն է։ Բերդի մէջ-նեղութիւնից ազատւել է։

Բերան լւանալը, ոսկիկի պակասիլ է

Բիր տեսնես կամ առնես, եղբայր կամ որդի է։ Բիր կտրելը, եղբօր կամ ազգականի մահ է։

Բլուր տեսնելը, երկրի խաղաղութիւն է։

Բու տեսնելը, նեղութիւն է։

Բուրվառ տեսնելը կամ առնելը լաւ չէ կռիւ է։

Բուրգ.—Սպիտակ բուրգ տեսնելը կամ առնելը, առողջութիւն և օգուտ է։ Սև բուրգը սուգ ու լաց է։

Բոբիկ երեն տեսնելը, զէնք կը գայ իւր վրայ։

Բորոտ երան տեսնելը, զանձի շատանալ, մեծութիւն և շահ է,

Բողբ ուտելը, առողջութիւն և օգուտ է։

Գ.

Գառներ տեսնելը մեծ շահ է. Գառներ մոր-

թելը լաւ չէ. գանելը լանալը զէնք և արուեստ է։

Գազան սեանելը, առանց վնասի կսիս և երկիւղ է։ Գազանի խաղալը թշնամու հաշտութիւն է, իսկ փախչելը խաղաղութիւն։

Գանձ սեանելը կամ առնելը շահ է։

Գարին բազդ կամ բաժին է։

Գայլ սպանելը թշնամու յաղթել է. գայլի վրայ նստելը նեղութիւն է։

Գաւազան սեանելը թշնամու դէմ պաշտպանուել է։ Գաւազանը ձեռքիդ լաւ է. որդի կամ մեծ շահ է։

Գաւաթ բռնելը, գաւակի (ունենալու) ուրախութիւն է։

Գետ անցնելը ձի հեծնել է։ Ցամաք ու պարզ գետին մարդ տալը, առաւօտ է, պղտորը լիութիւն է. գետում լացելը նեղութիւն է։ Գետի վերեից ներքև գնալը պարտութիւն է։

Գերի սեանելը նեղութիւն է. իրեն գերի սեանելը, մեծութիւն և օգուտ է։

Գերի ճանապարհ գնալ, նեղութիւն է։

Գերանը որ կոտրի, տանտէր կմեռնի։

Գերեզման բանալը վնաս է. իրան գերեզմանում սեանելը պատասխանի ենթարկուել

դամ բանտ ընկնել է։

Գէշ հոտը, վատ խօսք է.

Գինի խմել կամ գնել, այժ և շահ է։

Գիսաւոր աստղը մեծութիւն և պատիւ է։

Գիրք կարդալը ժողով է և նեղութիւն։

Գիր գրելը բարի և մուրազ է։

Գլուխը կարած ձեռին առնելը մեծ գանձ գտնել է. գլխին դեղ քսելը անուշ խօսք է, գլուխ ածիլել տալը, նեղութիւնից ազատուել է. ուրիշների գլուխն ածիլելը ցաւից ազատել է, գլուխ լւանալը կամ գլխով բան սեանելը զէնք է։ Սպիտակ գլուխը յանկարծակի մահ է։

Գլխատած իրան սեանելը, մեծ վնաս է։

Գնատոր սեանելը ցոյց է տալիս ցնդութիւն և ապքաստութիւն։

Գնդակ խաղալը, մեծի համար լաւ է, իսկ փոքր մարդուն վատ։

Գոմէշը գետի մէջ սեանելը, բարի գործ է. նշանակում։

Գոմ շինելն ուրախութիւն և շահ է։

Գոյնզգոյն հալաւը, ուրախութիւն է։

Գորտի ձայն լսելը, ուրախութեան լուր է։

Գորտ եթէ սպանես, հաւատացեալ մարդու հետ հաշտութիւն կանես։

Գլխարկ ծածկելը, հարկիք է։

Դրաւական հանելը իւր տանից մահու վկաս է։
Դրոշ տեսնելը մահուան մօտենալ է։
Դրիչ և կաղամարը, խելք կամ ճանապարհ է։ Դրչամանը, կին է։

Դ.

Դանակ տեսնել կամ գնել, լաւ չէ, կամ վատ լեզուն խափանում է։
Դաշոյից որ դուրս գաս, ազատութիւն է։
Դատաւորն Աստուած է և պրոխինդ կը-լատանայ։
Դատաստանը, մեղաց քննութիւն է։
Դարպաս շինել կամ տեսնելը, հարստա-կնիկ է։ Դարպաս լայնացնելը պարծանութիւն է։ Դարպաս փակելը մեծ մարդուց վնասուել է։
Դարբինը մեծ մարդ է։ Դարբնութիւն քէ-ինքզ անես, լաւ տնաուէր կը լինիս։
Դարբնի հարուածը, ամենը բարի է։
Դիւր, նեղութիւն և մեղքի նշան է։
Դղում ցանելը, ջերմ, իսկ ուտելը, հիւան-դութիւն է։
Դուռը, պատիւ է և մեծ մարդու հետ ծա-նօթանալ։ Դուռ բանալը, իւր բաղդի բացուելը և իւր կամքի կատարիլ է։ Դուռ ձգելը, կոր-ծանումն է։ Դուռ կոտրելը, մահու նշան է։

Դուռը գուբս դալը, լաւ չէ։
Դրամ տեսնելը կամ ժողովելը ազահու-թիւն է։

Ե.

Եզը նստած տեսնել, մեծ աւերիս է կամ գուզակից սիրելին կը գայ։ Եզան միս ուտելը լաւ է, բայց ոմանք ասում են քէ նեղութիւն է։ Եղների կռուելը քշնամի է։ Եզը մորթել, մահու վկաս է։
Եղնիկը տանը տեսնելը, սիրելին կը գայ։
Եղունգ ունենալը, ազքատութիւն է։
Եկեղեցի տեսնելը կամ շինելը փառք է։
Եկեղեցի գնալը ազատութիւն է։
Եղջերուն երկրի նեղութիւն է։
Երկինք բարձրանալը, մեծ պատիւ է։
Երկիրը խնդութիւն է։
Երկանք տեսնել կամ ազալը անհանգստու-թիւն է։
Երկաթ տեսնել կամ գնելը, տրտմութիւն և շատ վատ է։
Երակ կտրելը, մահու վկաս է։ Երակից արիւն տեսնելը, սրբութիւն է։
Երես լսանալը, գէն է։ Դեղին երեսը մեղք է. կարմիր երեսը գործը լաւ կերթայ։ Գեղե-ցիկ երեսը, մեծ փառք է։

Երազ պատմելը երազում շատ լաւ է։

Երէցը յարութիւն առնելիս, հին զրոյց է. Մեռած աւազ երէցին կենդանացած տեսնելը՝ մեծ զրոյցի նորոգւել է։ Երէցին մեռած տեսնել, մեծ զրոյցի խափանումն է։

Զ.

Զանգակի ձայն լսելը, ուրախութիւն է։

Զաֆրանը հիւանդութիւն է։ Զաֆրանով կերակուրը, լաւ է։

Զենելը—մոլթելը, մեծ նեղութիւն է։

Զինուորը, արտմութիւն է։

Զմրութը լաւ է։

Զնդանը մեծ հոգս և սուգ է։

Զուռնան կամ զուռնի ձայնը որ լսես, անձրև կամ կռիւ է։

Զրոյց անելը, նեղութիւն է։

Զրահը, ապանութիւն է։ Զրահ հագնելը գէն է։

Է.

Էշը շատ նեղութիւն է. սպիտակ էշին հեծած կամ բռնած, բարի է և պատիւ։

Ը.

Ընկոյզ ժողովելը լաւ չէ։

Թ.

Թագաւորին ողջունելը, փառք է։

Թամք շինողը, իրաւաբար է։

Թանաք եփելը լաւ է։ Թանաք վերևից թափելը, վատ խօսք է։

Թարախով իրան տեսնելը շահ է և հարստութիւն։

Թագնւած իրան տեսնելը, բարի է։

Թեաւոր իրան տեսնելը, հոգիների հանդիպել է։

Թղի ծառը, լիրը մարդ է.—թուզը (կանաչ) տեսնել կամ ուտելը ճշաս է։ Թուզը (չոր) ուտելը, շահ է։

Թուխ իրան տեսնելը, մեծութիւն է։

Թռչելը, ուրիշ տեղ գնալ է։ Թռչել կուտրից, այլ կին առնել է։

Թռչել բարձրանալու համար, լաւութեան հասնել է. Թռչելիս ուրիշ երկրում մեծութիւն կատանայ։

Թռչունի քեզ մերձենալը, մի անձն երանի է տալիս քեզ. Թռչուն արձակելը, բարութիւն է. Թռչունի փախչելը, ճշաս է։

Թռչունների կուելը, ճշաս է։ Թռչունի հետ խաղալը խնամուց սիրելու նշան է։

Ժ.

Ժամատունը զարդարած տեսնելը, արքայութեան արժանանալ է։

Ժամ գնալը, կեանքդ բարի լինել է։
Ժամատանը ազօթելը, լաւ բան անել է։
Ժամահարը վատ գրութեան հանել է։
Ժամայոյգը օգուտ է։

Լ.

Լոյսը խաղաղութիւն է, լոյսը հանգած արտմութիւն է։
Լուսին և արեգակ առաւօտեան տեսնելը ազգին վնաս է։
Լուսնի ատաղը, խիստ շահ է.—կարմիր լուսինը, վնաս է։
Աւաւար լուսինը խազաւորի մահ է. երկու լուսին տեսնելը, խազաւորներ իրար դէմ կը վերկենան։
Լուսն՝ ոռճիկ է։
Լուծը (եղների) բարի է։
Լեառն (բարձր) որ տեսնես, ապաստութիւն է։

Խ.

Խան կամ սուլթան տեսնելը, անչափ լաւ է։
Խաչակնքել երազում մեծ պատիւ է։
Խաչը չարչարանք է։
Խաւարը, նեղութիւն է։
Խաւիարը, հիւանդութիւն է։
Խաղողը, անձրև և ցնորք է.—սպիտակ խա-

ղողը, խնդալ է, սևը լաւ է. ժողոված հաղողը, դանձ է։
Խեցեղէն աման ըռնելը, ուրախութիւն է։
Խմոր ուտելը, շահ է։
Խնդալը լաւ չէ։
Խնձորը ազայ է, իսկ ուտելը շահ։
Խնձոր առնելը բարի համբաւ է. խնձորի ծառը մեծ մարդ է։
Խուլ և համրը, օգուտ է։
Խունկ ծխելը, ապրանք և անոյշ խօսք է։
Խորոված միս ուտելը, օգուտ է։
Խոզը մահ է կամ այլազգի. խոզի միս ուտելը, ազգականների մահ է։
Խոտը լաւ մարդ է. ժողովելը, պատիւ է և փառք։

Ծ.

Ծաղկեայ անդաստանը, շահ և ուրախութիւն է. ծաղկեղէն անհանգստութիւն է. ծաղիկ քաղելը, կին առնել է. ծաղկելը բարի է։
Ծաղկած ծառը, պտղով ծառը բարի է. ծառ կտրելը կամ այրելը, վնաս է. ծառը եթէ ծխի, լաւ չէ. ծառի տերև թափելը, արիւնահեղութիւն է. ծառ վայր ձգելը մարդու մահ է. մեծ ծառ կտրելը, մեծ մարդու մեռնել է, ծառի վրայ նստելը և մանգալը փառք է. կանաչ

ծառը, դանձ է. չոր ծառը, սրտմտութիւն է. ծառ գուգելը կին է։

Ծամ (հիւս) կտրելը, բաժանուիմ է։

Ծառան աւետիք և ուրախութիւն է։

Ծարաւելը, լաւ չէ։

Ծանր բան շալակելը, մեծ մեղք է։

Ծիծաղելը, սրտմտութիւն է։

Ծիծը, ոտայ կամ մեծութիւն է։

Ծնանելը (կնոջ) մեծ շահի գալ է։

Ծուռը դնելը, աւ Աստուած յոյս է։

Ծովը պղտոր, նեղութիւն է, ցամաք ծովը, աշխարհի լիութիւն է. ծովում լացելը, օգուտ է. ծով մտնելը, թշնամիներից ազատուել է. ծովը որ մարդու ներս քաշի, գոլի ձևովով սպանել է նշանակում։ Ծովակի վրայ նստելը, զաւթութիւն է. ծովից դուրս գալը, պատիւ է և ազատութիւն, չը դուրս գալը, մեծ վնաս է։

Ծնութեան ժամանակ իրան մանուկ տեսնելը, կեանքի աւելանալն է. իրան ծեր տեսնելը մանկութեան ժամանակ, նոյնպէս կեանքի աւելանալն է։

Կ.

Կամուրջ շինելը, շատ լաւ է։

Կառք նստելը, մեծ պատիւ է։

Կայծակը, խռովութիւն է։

Կարկտաւը, երկրի նեղութիւն է։

Կաթսան, նեղութիւն է։

Կաղամբի տակ հանելը, վնաս է։

Կենդանի իրան գերեզմանի մէջ տեսնելը մեծ զրոյց է։

Կին առնելը, մահուան վնաս է. կնոջ հետ խօսելը, սրտմտութիւն է։ մազերն արձակած կինը, մահու վնաս է. գեղեցիկ զարդարած կինը, երկիր է կամ քաղաք. կնոջ մազ կտրելը, շատ վնաս է, կնոջ նայելը, բարի և լաւ է։

Կիսրոնը, անոյշ խօսք է։

Կոյս իրան տեսնելը, խիստ շահ է. կոյսի հետ խօսելը սրտմտութիւն է. կոյսի հետ հաց ուտելը, լաւ է։

Կուժը, օրդի է. ջրով կուժը, բոլորովին բարի է.

Կորեկ ուտելը տեսնելը կամ ուտելը լիութիւն է.

Կրակ ձգելը, մահ է և սով.

Կտաւ հանելը, լաւ չէ.

Կօշիկ տանը տեսնել կամ հագնելը, ճանապարհ է։

Հ.

Հաց տեսնելը բարի է և լաւ։

Հաւը ձուի վրայ, անսպասելի շնորհք է.

հաւ սիրամարգ մեծ իշխան է. հաւի խօսելը՝ մարդու կեանքից զրկուելու նշան է։

Հաղորդ առնելը մարդու մեծ է։

Հասկ քաղելը, ուրախութիւն է.

Հարսանիքը, տրտմութիւն է.

Հայրապետը, մեծ զրոյց է.

Հայր.—մեռած հօրը կենդանացած տեսնելը, մեծ շահ է.

Հալաւ այրած տեսնելը, կնոջից շահուել է

Հանդերձ կորցնելը, վատ է.

Հեռաւոր տեղ իրան տեսնել կամ ուրիշ մէկին, շահ է և բարի.

Հիմք ձգելը, հարստութիւն է.

Հիւանդը, նեղութիւն է.

Հող վեր առնելը, նեղութիւն է.

Հում միս ուտելը մեծ զրոյց է.

Հոր փորելը, շատ նեղութիւն է։

Ձ.

Ձի.—Սպիտակ կամ սև ձի նստելը, բարի և մուրազ է. վազող ձի նստելը խիստ լաւ է. սև ձի կամ ջորի նստելը մեծամեծներից շահ ըստանալ է։ Ձին սարսափ տեսնելը, մեծութեան հասնելու նշան է.

Ձեռը լուանալ, բարի է. ձեռիդ ճրագ բռնած որդի լինի քեզ։

Ձէթ ևթելը մուրազ և լաւ է.

Ձոր տեսնել կամ ժողովելը, կռիւ է.

Ձոր տեսնել կամ անցնելը, նեղութիւնից կ'ազատուես.

Ձուկը, չար լեզու է.—Ջրից հանես, ամայ ձիւն կամ ջերմ կ'լինի։

Ղ.

Ղապմար վաճելը, բարի է։

Ճ.

Ճանապարհ գնալն ու գալը բարի է.

Ճուան երկայն ճանապարհ է։

Ճաւ գրած տեսնել կամ լսել, հոգս է.

Ճնճղուկ տեսնել կամ բռնելը, բարի է.

Ճրագ վառած, ծածուկ գործ կ'յայտնուի. անցած ճրագը տան կործանումն է։

Մ.

Մաճանէին, եչխանութիւն է. մաճանէին կտրած, վատ է. մաճանէին կորցնես կինդ կամ սիրելիդ կ'մեռնի, երկու մաճանի ունենալը, երկու կին կ'առնես.

Մարգարիտը, մեծութեան նշան է.

Մարդու ոսկոր ուտելը, բանտ մտնել է.

Մեխեր ժողովելը լեզուներ են։

Մեծահասակ իրան տեսնելը, փառք է։

Մկունկ.—Իրան մեռած տեսնելը, շատ ապ-

րել է. մեռելն թէ խօսի գոյդ կաց մի հաւատայ. մեռել թաղելը շփոթուել է. մեռելը գիւղամէնայ տանելը, չարը կ'խափանուի. շատ մեռելներ տանելը, թշնամիներդ կ'յարձակուին։

Մեղր ուտելը մեղք է և սրտնեղութիւն։

Մեռաքս տանելը, օգուտ է.

Միս տանել կամ ուտելը հիւանդութիւն է. իսկ խորոված միս ուտելը, շահ.

Միրգ ուտելը հիւանդութիւն է.

Մոմը վառած, ուրախութիւն և որդի է.

Մորեխը, հոգս է և աշատարհի վնաս.

Մուքը, վնաս է և չար.

Մուկը, վնաս է և չար.

Մորուքով իրան տանելը, շնորհք է։

Ն.

Նախիրը որ գեղը գնայ, աւագ է.

Նապաստակը, իրեն տգայ լինի.

Նաւ.—Նաւորդ լինել, գոյդ գուրս գայ. ոսկու կամ արծաթի նաւը, բարի է. նաւ նըստես, շատ կ'ապրես. նաւերի խումբ պտնես, շահ կ'գայ քեզ. նաւը գանձով նեղութիւն է. նաւ այրելը երկրի վնաս է. կոտրած նաւը, մահ է.

Նուռը, օտարներից շահուել է.

Նստել և ոդբալը, շատ նեղութիւն է։

Շ.

Շապիկ սպիտակ տանել կամ կարել, արդարութիւն է. սեր, արտմութիւն է. աղտոտը մեղք է.

Շինութիւն կատուցանելը բարութիւն է. քանդելը վնաս.

Շիշ իւղով, ոսճիկ և շահ է.

Շորեր (նոր) ուրախութիւն և շնորհք է. Շորեր գոյնզգոյն վնաս է. սև շորերը, աւագ մարդ կմեռնի։ Շորեր կորցնելը վնաս է.

Շնեերի իրար հետ կռուելը, վատ է. շունը որ հաչէ կամ կծէ չար լեզու է և չար մարդուց պէտք է զգոյշ լինես։

Ո.

Ոսկին կամ արծաթը, շահ է, ոսկէ խնձորը, պատիւ է.

Ոչխարը, ձմեռ է և ցուրտ. սև ոչխարը, սուգ և արտմութիւն է. ոչխարը ճանապարհին հարստութիւն է.

Ողբալը, շատ նեղութիւն է.

Ուղտը, պարտն է. երկու ուղտի կռուելը իշխաններ կ'կռուեն. եգ ուղտ նստելը հիւանդութիւն է։

Որսի գնալը, բարի է։

Զ.

Զամիչը, շատ ինսա է.
Զամանը, կռիւ և ազգակ է.
Զանկը, արամութիւն է.
Զիրը, սակաւ շահ է.
Զուխայ.—կանայք չուխան, հարստութիւն է. սևը, արամութիւն.

Պ.

Պատարագը կռիւ է.
Պարտէզ մտնելը, լաւ է.
Պղպեղը, կակիծ է. պղպեղ ուտելը քշնամիներից պատրաստ կաց։
Պսակ արծաթէ, հիւանդութիւն է. փշից պսակ շինելը, մեծ շահ է. քարից շինած պսակը, մեծութիւն է.
Պսակուիլը, լաւ է, յաճախ կռիւ է։

Ջ.

Ջազաց շինելը, մեծութիւն է. քանդելը, շինութիւն է. Ջազացի ապուրը հիւանդութիւն է.
Ջայլամը, նեղութիւնից կ'ազատուես.
Ջուրը մաքուր խմելը, լաւ է պղտոր Ջուր տեսնելը կամ խմելը, արամութիւն է.
տանդ մէջ Ջուր տեսնելը, լաւ չէ, գնացող Ջուրը, բարի է. գետից Ջուր վեր առնելը, վնաս է. ազբիւրից, բարի է։

Ռ.

Ռեհանի ծաղիկը. բարի է.
Ռումբը կանգնած մեծութիւն և պատիւ է. ձեռքին ռումբ բռնելը, ճանապարհ է և երկիր.
Ռուս տեսնելը մեծ հակառակութիւն է։

Ս.

Սապը մեծ մարդ է.
Սագ ուտելը, հիւանդութիւն է.
Սալորը, առողջութիւն է։
Սանդուխ (կանգնած) մեծութիւն է.
Սանր բռնելը, զէնք է։
Սենեակ քանդելը, կնոջից բաժանուիլ է.
Սեխը, լաւ է, ուտելը հիւանդութիւն։
Սիսեռը, բարի է։
Սիւնը, նեղութիւն և կռիւ է։
Սխտորը, կակիծ է։
Սոխը, կակիծ է. ուտելը հիւանդութիւն։
Սուգ անելը, ուրախութիւն է։
Սուլթան տեսնելը, անչափ ցաւ է։

Վ.

Վախեցած իրան տեսնելը, օգուտ է։
Վանք և աբեղայ, նեղութիւն է։
Վառած մէկին տեսնել ինսա է. իրան վառած տեսնելը հարստութիւն է։

Վարպը, կին կ'առնես. վարպ քաղելը բան է։
Վերմակը, հարուստ կին է։
Վիշապը, մեծութիւն կամ վնաս է։

Տ.

Տաճար զարդարած, բարի է. տաճար այրելը թշնամիդդ կը կապրին։
Տաճիկը. թշնամիներէն յարձակուիմ է.
Տախտը մեծութիւն է. տախտը դիպակով, բարի է. տախտը կանաչ, ցաւ է.
Տանձ ուտելը, հիւանդութիւն է.
Տառեխ ձուկը, տրտմութիւն է.
Տիկը, տրտմութիւն է.
Տղայի գերկին առնելը, ցաւ է.
Տուն շինելը, շատ բարի է. տուն քանդելը, վատ է։

Ց.

Ցեցը, լեզու է. ցեց հանելը, նեղութիւն կամ լաւ է.
Ցեխը, վնաս և տրտմութիւն է. Ցորեկը ցնորք է։

Փ.

Փայտը շատ բարի է.
Փող ածելը, մեծութիւն է.
Փուշ քաղելը, թշնամու կորուստ է.

Փոխինձ ուտելը, վէնք է։

Ք.

Քաղաք մտնելը բարի է.
Քար ձգելը վնաս է, ժողովելը լեզու է.
Քանանայից խաչ առնելը, վիշտ է։

Օ.

Օձի հետ խօսելը այնպիսի բան մնել է, որ ամբողջ աշխարհը կը զարմանայ. անկողնի վերայ օձ տեսնելը կին առնել է.
Օձին անկողնուն սպանելը կնոջ մահ է օձը տանը տեսնելը, կնոջ թշնամանալն է.
Օղի խմելը, ուրախութիւն է։

ԼՈՒՍՆԻ ԵՐԱՋԱՅՈՑՑ

Լուսնի 1, 3, 5, 9, 13, 18, 19, 22, 26, 30 օրն—երազն ի բարին կատարի։
» 2, 10, 12, 16, 28, երազն ի օրն կատ.
» 8—երազն ուշ օրն կատարի.
» 23, երազը երեսուն օրն կատարի.
» 14, երազն քառասուն օրն կատարի.
» 11, 15, 17, երազն օրն կատարի.
» 6, երազն ի տարին կատարի.
» 29, երազն լաւ է.
» 4, 7, 20, 21, 24, 25, 27, երազն սուտ է։

Վիճակախաղ

8	3	7
1	9	5
6	4	2

ՀԱՐՑԵՐ

Ա. Հաւատամ ամուսնուս։
Բ. Ե՞րբ բախտաւոր կլինեմ։
Գ. Ե՞րբ կհանդիպեմ նպատակիս։
Դ. Սկսե՞մ մտածածս գործը։
Ե. Ընտանեկ. կեանք. բախտաւոր կլինե՞մ։
Զ. Կհարստանա՞մ արդեօք։
Է. Զէ՞ խաբում արդեօք նա ինձ։
Ը. Արդեօք սիրե՞մ է նա ինձ։
Թ. Ի՞նչ է պատահելու ինձ։

ԲԱՆԱԼԻ

Ընտրեցէք հարցերիս որը կամենաք և մտքերդ պահեցէք նորա ձախ կողմում գըտնուած տառը։ Բառակուսիների մէջ մատով նշանակեցէք սրև է թուանշան (աւելի լաւ է աչքերդ խփած) ապա պատասխանների մէջ գըտէք մտքում պահած տառի համապատասխան սիւնակը և այնտեղ կարդացէք ձեր նշանակած թուանշանի դէմ գրուած պատասխանը։

ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

Ա.։

1. Հաւատա և չես փոշմանի։
2. Մի՛ հաւատար։
3. Հաւատա, նա արտասուց է քեզ սիրում։
4. Նա քեզ պիտի խաբէ դու նրան, վա՛յ վիրջը խաբուողին։
5. Եթէ ուզում ես կեանքդ դառնացնել, հաւատա։
6. Պարտական ես հաւատալու, յիշիր երդումդ։
7. Եթէ ասէ ձիւնը սպիտակ է, մի՛ հաւատա։
8. Հաւատա։
9. Հաւատա և ձեր կեանքը երջանիկ կլինի։

Բ.

1. Մի տարի յետոյ, երբ գործիդ եղանակը փոխես։
2. Երբէք մի յուսա։
3. Ո՞վ է կատարեալ բախտաւոր, գոհ եղիր վիճակիդդ։
4. Միայն քնածդ ժամանակ, երբ գալդ ու հոգս մոռացած կլինես։
5. Բախտաւոր լինելու համար հարկաւոր է առողջ միտք և ազնիւ սիրտ. ունի՞ս այդ ամենը։
6. Ոչ երբէք և դրա պատճառը դու ես։
7. Համբերութիւն, համբերութիւն և միայն համբերութիւն։
8. Ո՞ր մահկանացուն այս երկրիս վերայ երջանիկ ժամեր վայելել կրնայ։
9. Երբ բարեգործութիւն անես։

Գ.

1. Երբ բնաւորութեանդ կոպտութիւնը թողնես։
2. Երբ մի հարստի հետ ամուսնանայ։
3. Ցիշիր գիտնականի այն խօսքերը—«Ես կամենում էի, կամենում էի այնքան, մինչև որ հզօր դարձայ»։
4. Միայն դու չես, որ կէս ճանապարհին է մընացել։
5. Քեզանից է կախուած, կամեցիր և կը հասնես։
6. Դրա համար խելք ու շնորհք է հարկաւոր, որը դու չունես։
7. Մի վախենար, տակուն եղիր։
8. Շատ շուտով։
9. Քիչը գնայ, շատը մնայ։

Դ.

1. Կասկածելի է յաջողութիւնը։
2. Այո, Աստուած կանչիր և սկսիր։
3. Մշ, հեռու կաց։
4. Մի՞թէ կարող ես դու լաւ բան մտածել։
5. Վայն եկաւ այն գործին, որի յաջողութիւնը այստեղ ես փնտրում։
6. Շատ յաջող, միայն շտապիր։
7. Ինչ կասկածոտ ես. հա, հա։
8. Ունեցածդ էլ հետը կը կըկորցնես։
9. Փաջութիւն ունեցիր. ինչ ես կասկածում։

Կ.

1. Այո, և շատ բախտաւոր։
2. Ընտանեկան բախտաւորութիւն քչերին է վիճակուած։

3. Այնքան բախտաւոր, որ օրը հազար անգամ մահ կ'ինդրես։
4. Աղամը դրախտում բաղդաւոր չէ՞ր, ուր մնաց դու։
5. Այո՛, և խմացիր, որ քչերին է վիճակուած այդ։
6. Մաքիցդ հանիր. բախտաւորութիւն աշխարհում գոյութիւն չունի։
7. Կ'ինես, եթէ միայն բնաւորութիւնդ փոխես։
8. Բախտաւոր ես ու կաս. էլ ի՞նչ է քեզ պակաս։
9. Այո, մի կատակիր։

Զ.

1. Դէրձիկ նայիր, ըոլորն էլ հարուստ չեն կարող լինել։
2. Կհարստանաս, բայց երանի կտաս ապրատութեանը։
3. Աստուած հոգուց չզրկէ, մարմնաւորը ի՞նչ պէտք է։
4. Հոգով և ոչ փողով։
5. Ո՛չ, ո՛չ, հազար անգամ ոչ։
6. Եթէ ամուսնանաս, եթէ ամուսնացած ես, երբ որդիք ունենաս։
7. Անպատճառ և շատ շուտով։
8. Որդուցով և ոչ փողով։

9. Վա՛յ քեզ, որ փուչ մարմնիդ յետևից ես ընկել։

Է.

1. Չի խաբում, հանգիստ եղիր։
2. Ոչ դու առաջինն ես և ոչ էլ վերջինը։
3. Եթէ դու հաւատաս նորան, նա քեզ չի խաբի։
4. Էլ ինչ ես հարցնում, դու նորան ես խաբում նա էլ քեզ։
5. Անպատճառ և այն օրական մի քանի անգամ,
6. Ո՛չ, ո՛չ, հազար անգամ ոչ։
7. Երևնիկ նրան, քեզ էլ որ չխաբէ, բան ունի խաբէ։
8. Հեռու կաց. նրանից հեռացողը Աստծուն կմօտենայ։
9. Ոչ միայն չի խաբում, այլ և սրտանց ներում է քեզ։

Ը.

1. Չի էլ մտածում քո մասին։
2. Սիրում է բուռն սիրով։
3. Մոռացիր սէրը, հոգուդ մասին մտածիր։
4. Քեզ շատ սիրելուց տանջւում է։
5. Սիրում է, միայն երբ տեսնում է։
6. Դու նրա իդէալն ես։
7. Նայիր հայելուն, տես կարելի՞ է քեզ սիրել։

8. Ո՛չ, չի սիրում։
9. Սպասիր, նոր է հասկանում քո արժեքը։

Թ.

1. Առ այժմ նեղկայի համար մտածիր։
2. Աչքի ընկնող ոչինչ։
3. Եթէ խելքդ գլուխդ պահես կհարստանաս։
4. Մեծ բախտաւորութեան կարժանանաս։
5. Պատերի տակը պիտի ճռաս, ուրիշ ինչ պիտի լինի։
6. Պիտի ստանաս յայտնի բարեգործի անուն։
7. Կլինիս մեծ հարստութեան տէր։
8. Սաստիկ անյաջողութեան մէջ պիտի ընկնես։
9. Պիտի ասես. «Աւաղ իմ անցեալ փառքերին»։

ԳԻՄԱԳՈՒՇԱԿ

Գ Լ Ո Ւ Խ

Վէրի կողմը սրածայր գլուխը՝ փոփոխամտութիւն, նեղ խմացականութիւն. հաւի կողմից տափակ գլուխը, վրից վեր է բարձրանում՝ կամք, յարատեւութիւն, պայծառ խմացականութիւն. միջին մեծութեան գլուխը՝ բարեմտութիւն, յիշողութիւն. փոքրիկ գլուխը՝ միջին մեծութեամբ վզով՝ ապուշութիւն, յիմարութիւն. մեծ գլուխը՝ դանդաղութիւն և երբեմն էլ ուժեղ խմացականութիւն։

Ճ Ա Կ Ա Տ

Երկար ճակատը՝ բծամտութիւն, յիշողութիւն. մազերից մինչև յօնքերը ուղղահայեաց ճակատը՝ անհաւատութիւն, սուսօսութիւն. մէջտեղը կնճիռ ունեցող ճակատը՝ մեծամտութիւն, քաջութիւն, անպիտութիւն. լերկ ճակատը՝ բարձր խմացականութիւն, պատասխրութիւն, հպարտութիւն. մեծ և անմաղ ճակատը՝ բախտախնդրութիւն. ուռած ու կարճ ճակատը՝ հաստամտութիւն։

Յ Օ Ն Ք Ե Ր Ը

Կամարաձեւ յօնքը՝ համեստութիւն, պարզութիւն. ուղիղ գծի նման երկարող յօնքը՝ ուրեղ և խելացի բնաւորութիւն. նուրբ յօնքը

անզգայութիւն, անտարբերութիւն և խուլութիւն. աչքի մօտեցող յօնքը՝ խորհրդաւորութիւն և ընկերականութիւն։

Բ Ի Թ Ը

Լայն, երկար և մեծ ատամներով բիթը՝ ցոյց է տալիս բարութիւն. նեղսրտութիւն. փոքրիկ բիթը՝ խաբեբայութիւն. կարճ ու կլոր բիթը՝ չարութիւն և խառնակ բնաւորութիւն. երկար ու կլոր բիթը՝ դողութիւն, սրտախօսութիւն. տափակ ու վեր դարձած բիթը՝ պազչատութիւն, անառակութիւն։

Ա Չ Ք Ե Ր

Միջին մեծութեան աչքերը՝ վառ իմացականութիւն, արթնամտութիւն. խորունկ ու փոս ընկած աչքերը՝ նախանձ, կասկած. դուրս ցցուած աչքերը՝ ծուլութիւն, յանկարծութիւն, ախմարութիւն. ուղիղ առջև նայող աչքերը՝ կուարարութիւն, անգթութիւն. յարաշարժ աչքերը՝ տատիտութիւն, յանձնապատասխանութիւն, նեղութիւն. քաց և քօղարկածները՝ գեղեցկագիտութիւն, հնարք, համարձակութիւն. խոժ աչքերը՝ բարութիւն, ազնուութիւն, շատ քաց կապոյտները՝ մելամաղձութիւն. քաց և մըլտուն աչքերը՝ սիրահարութիւն. կանաչ աչքերը՝ խարդախութիւն, մանուկութիւն, ժլատուն

աչքերը՝ դատողութիւն. կողմնակի նայող աչքերը՝ անվստահութիւն, կասկած։

Բ Ե Ր Ա Ն Ե Ի Շ Ր Թ Ո Ւ Ն Ք

Երբ երկու շրթունքը հաւասար երկարացած են՝ պարկեշտութիւն, համեստութիւն. երբ վերի շրթունքը վարինից դուրս երկար է՝ բռնութիւն. երբ վարի շրթունքը վերինից դուրս երկար է՝ յամառութիւն, դիւրագրգռութիւն։ Լայն բերանը՝ համարձակութիւն, խիզախութիւն. նեղ բերանը՝ ծանրութիւն, համեստութիւն. բաց բերանը՝ չափազանցութիւն, տատախօսութիւն, հեգնանք. պրկւած և փոքր շրթունքը՝ պերճախօսութիւն. վարի շրթունքը երբ կախ է՝ ապուշութիւն, անառակութիւն. նուրբ շրթունքը՝ մեղկութիւն, չարութիւն, հասարակ շրթունքը՝ հեշտասիրութիւն, յիմարութիւն։

Մ Ա Զ Ե Ր Ը

Սև մազը՝ խոհեմութիւն, անկեղծութիւն. խարտեաշ մազը՝ նենգամտութիւն, խոհեմութիւն. կարմիր մազը՝ չարութիւն, խարդախութիւն. փափուկ մետաքսանման մազը՝ հանդարտութիւն, հեշտանքն. կարծր մազը՝ յանդգնութիւն. զօրութիւն, արկածախնդրութիւն. կլինճ մազը՝ թոյլ միտք։

ԴՐԱՋՆՆՈՒԹԻՒՆ

Մի շարք գիտնականներ, որոնք զբաղուել են զբաղմունքամբ մի շարք գիտական փաստերով ապացուցանում են, որ գրից կարելի է մարդու բնաւորութիւնը որոշել։

Գրերը բաժանում են երկու գլխաւոր դասակարգի. 1. Անկիւնաւոր տառեր, որոնք իրենց գանագան ձևերի մէջ անկիւններ են կազմում, 2. Կլորաձիւ տառեր, որոնք անկիւն չեն կազմում։

Ահա թէ ինչ են ցոյց տալիս տառերը։

Անկիւնաւոր տառեր՝ որոնք առաջ են թեքւում՝ աշխուժութիւն, արագաշարժութիւն։

Կոր տառեր՝ հաճոյասիրութիւն և խաղաղ կեանք։

Ուղիղ թեքւած տառեր՝ զգացմունքով վարւող և տենչացող։

Անկիւնաւոր տառեր՝ որոնք կոր տառի հետքեր ունին, հաճոյասիրութիւն. նրբամտութիւն։

Կոկիկ մի օրինակ գիր՝ մեթոտաւոր, զգոյշ ճաշակի տէր, վճռանձն։

Ուղիղ գծեր՝ յարատևութիւն, տոկունութիւն, կամքի ոյժ։

Արհեստաւոր տառեր՝ յամառ և ազդու,

պերճանքի տէր և լաւ ապրելու փափագ։

Յատնակ գիր՝ անկարգապահութիւն, խղճահայեացութեան պակաս։

Լաւ չտեղաւորւած տառեր՝ փոփոխամտութիւն, ցրւածութիւն։

Անկիւնաւոր և կոր տառերով գրւած՝ գործունեայ, դիւրակեցութեան սէր, նեղքին այժ, արագաշարժ։

Նուրբ գրեր՝ հանդարտ և համեստ ճաշակ, ազնուութիւն։

Շտապ և անորոշ տառեր՝ աշխոյժ, անհամբեր, կենսալից, ինքնաւստիպ։

Տողը, որոնք գրելիս վեր են գնում՝ վըհատող, թոյլ իր ծրագիրների մէջ։

Մանր գիր՝ անհատականութիւն, կրթւած, ընդունակ, խոհուն, անձնավստահ։

Ետ դարձած տառեր՝ դիւանագէտ միտք, նրբամիտ, խորագէտ, տրամաբանութեամբ կառավարւող։

Դանդաղ գրւածք՝ յամառ, նախարձակ, նիւթական հաճոյքների սէր։

Անաւարտ գիր՝ բնականութիւն, անհամակրելի բնաւորութիւն, անվստահութիւն, բարոյական քաջութիւն։

Անհաւասար տառեր՝ անհոգ, անզգոյշ, անկարգապահ։

Խոշոր տառեր՝ անհանգստութիւն, փոփոխամտութիւն, շռայլ, վերապահ այժմ պակաս։

Ուղղահայեաց տառեր՝ հանդարտ դիտաւորութիւն, զսպողութիւն, տրամաբանութիւն, հետաքրքրութիւն։

Միացած տառեր՝ սկեպտիկ, վհհանձն, տրամաբանելու կարողութիւն, զգոյշ։

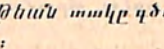
Ձմիացած տառեր՝ պայծառ հասկացողութիւն, քննադատող, սրամիտ, հնարագէտ, ըստատող եզրակացութիւնների մէջ, անալուրջ։

Պարզ գլխագրեր՝ ինքնավստահութիւն, եսասիրութիւն, ինքնավարութիւն։

Օղակաւոր գործածքով յ. ձ. ց. ք. տառեր՝ բանաստեղծութիւն, նկարչութիւն, երաժշտութիւն և վէպի սէր։

Բիրանը փակ O և վերի ու վարի մասը օ գործած յ տառ՝ գաղտնապահութիւն։

Ստորագրութեան տակը գծաւորած՝ հաճելի լինելու փափագ։

ՆՈՐ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Վենափառ Կաթուղիկոսի նոր կարգադրութեամբ թոյլատրւում է այսուհետև պսակի խորհուրդ կատարել ՋԱՏԿԻՑ ՄԻ ՇԱԲԱԹ ՑԵՏՈՑ մինչդեռ նախկին օրէնքով արգելւում էր Զատկից յետոյ եկող քառասունքին պսակ կատարել։ Այս նոր կարգադրութեամբ վերանում է այն անյարմարութիւնը, որ նշանւածները Բարեկենդանից սկսած սէտրէ սպասէին բաւական երկար ժամանակ։

1914-Ի ԽԱՒԱՐՈՒՄՆԵՐԸ

Փետրուարի 12-ին Արեւի մանեկաձև խաւարում, սկիզբը 12 ժ. 16 ր. գիշերւայ տեսանելի Խաղաղ օվկիանոսի հարաւային մասում։

Փետրուարի 27-ին Լուսնի մասնակի խաւարում, սկիզբը 5 ժ. 12 ր. գիշերւայ. տեսանելի Եւրոպայում, Աֆրիկայում և Ամերիկայում։

Օգոստոսի 8-ին Արեւի լրիւ խաւարում, սկիզբը 12 ժ. 16 ր. կեսգիշերւայ. տեսանելի Հիւս. Ամերիկայի արեւելեան մասում, ամբողջ Եւրոպայում, Ասիայի արեւմտեան կիսում և Աֆրիկայում։

Օգոստոսի 22-ին Լուսնի մասնակի խաւարում, սկիզբը 2 ժ. 47 ր. կեսգիշերւայ տեսանելի

Հիւս. Ամերիկայում, Հազար Ովկիանոսում և Ասիայում։

ԱՆԴԻՐՆԵՐ

I.

Բաղնիսից դուրս եկան 3 հոգի. երբ աւազ֊ջինը փողն էր վճարում, բաղնեպանն ասաց. «Գնա, մնաուկս բաց արա, ինչքան մէջը փող կայ, նայնքան էլ դու գցիր, և 40 կոպ. վերցրու։ Նոյն բանն ասաց երկրորդին։ Իսկ երբ երրորդ լողացողը 40 կոպ. առաջաւ, մնաուկի մէջ ոչ մի կոպէկ չը մնաց։ Բանի՞ կոպէկ կար մնաուկի մէջ։

II.

Գիւղացին գնաց եղներ, ոչխարներ և հնդկահաւեր. ամեն եղին վճարեց 20 ր., ոչխարին 6 րուբլի, հնդկահաւին 1 րուբլի։ Իմանալ թէ քանի՞ եղ, քանի ոչխար և քանի հնդկահաւ գնեց գիւղացին, եթէ բոլորից գնեց 100 և վճարեց 200 րուբլի։

III.

Տղան մանելով սենեակը, մէկը նրան ասաց. «Որպէս, կօշիկներս բեր»։ Տղան պատասխանեց. «Ձիշտ է, ես քո որդին եմ, բայց դու իմ հայրը չես, և մինչև որ այս բանը ինձ չը բացատրես, ես քո կօշիկները չեմ բերի»։

9. Բժշկարան—զանազան հիւանդութիւնների դէմ։

Կնոջ ծրագիրները—Ցաջողութեան գաղտնիքը, Համբերութիւն, Զգուշաւորութիւն և Ինայողութիւն, Միլիոնատէրերի կարծիքը հարստանալու միջոցների մասին։ Մարդ միշտ փողով երջանիկ չէ։

10. Ընտիր մաքեր և ածօրէզներ.

11. Մեր կորուստները 1913 թ.—Բժ. Ղազազեան, Գ. Բարխուդարեան, Յ. Տէր-Մարկոսեան, Ս. Զաւարեան, Ալ. Քալանթար, Կ. Յակոբեան իրանց կենսագրութեամբ և պատկերներով։

12. Յոբելեաններ 1914 թ.—Լազարեան ճեմարանի 100-ամեակը, Լազարեան տոհմի պատմութիւնը, Էջմիածնի ճեմ. 40-ամեակը, Գէորգ Դ. կաթողիկոսի գործերը, Աարգսեան 25-ամեակը։

13. Հայկական հարցը և Գօդօս Նուպար փաշա։

14. Երազանք—

15. Դիմագուշակ—Դէմքից գուշակել մարդու բնաւորութիւնը և բախտը.

16. Բաղդաւոր օրեր ամուսնութեան։

17 Լուսնի երազացոյց և վիճակարան

18. Ծնդիրներ և հանելուկներ

19. Արեւի և լուսնի խաւարումները 1914 թ.

II-1410

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ Ի

1914 Թ.

„ԳՈՐԱԿ“

ՊԱՏԻ ՕՐԱՑՈՅՑԸ

ԳՈՐԾԻՉՆԵՐԻ 300 ՊԱՏԿԵՐՈՎ

ՊԱՏԻ ՕՐԱՑՈՅՑԻ մէջ տպագրուած են բազմաթիւ նոր առակներ, առածներ, ժողովրդական և ազգային երգեր, բժշկական և առողջապահական դիտելիքներ, գիտական նորութիւններ, մաքեր, աֆօրիզմներ, պատմական դէպքեր, հետաքրքրական թուեր ու տեղեկութիւններ և այլն։

Инв №

ԳԻՆՆ Է 50 ԿՈՊ.

Դիմել՝ Александрополь, Карапету Апинянъ

Գումարով գնողնեքին լինում է զեղչ

6656

20 02

2013

<< Ազգային գրադարան

NL0032814

1-1410 ق